

E

A

R

C

Z

A

**PÁTNAŠTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016
PÁTNAŠTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016
PÁTNAŠTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016**

X

W

!

KATALÓG
CE ZA AR 2016

CATALOGUE
CE ZA AR 2016

OBSAH

CONTENT

Predslov / Prolog 5

Príhovor predsedu poroty / Speech by Chairman of the Jury 8

CE ZA AR – pätnásť rokov / CE ZA AR – fifteen years 10

Porota / The Jury 19

Exteriér / Exterior 27

Obnova a prestavba / Rehabilitation and Redevelopment 41

Občianske a priemyselné budovy / Civil and Industrial Buildings 61

Bytové domy / Residential Houses 85

Rodinné domy / Family Houses 101

Interiér / Interior 121

Pod'akovanie partnerom / Thanks to our Partners 148

DÁMY A PÁNI, MILÍ ČLENOVIA A PRIATELIA SLOVENSKEJ KOMORY ARCHITEKTOV,

dostáva sa vám do rúk katalóg 15. ročníka Ceny Slovenskej komory architektov za architektúru CE ZA AR 2016. 15 ročníkov, to je už celkom pekné jubileum. Predstavuje obdobie, za ktoré sa CE ZA AR výrazne udomácnil na domácej architektonickej scéne i v povedomí širšej verejnosti, a je známy aj za hranicami Slovenska. Radi a aj s patričnou hrdosťou môžeme konštatovať, že CE ZA AR a s ním súvisiace podujatia a aktivity sa stali pevnou súčasťou kultúrneho života na Slovensku a zavedenou značkou, ktorú vnímajú odborníci naprieč profesiami i bežní ľudia.

Hlavným poslaním ceny je v prvom rade oceniť, vyzdvihnúť a prezentovať verejnosti výnimočné profesionálne výkony autorizovaných architektov a krajinných architektov, členiek a členov Slovenskej komory architektov so svojimi tímami spolupracovníkov. Zároveň je však CE ZA AR jedinečnou platformou, kde môžu architekti a krajinní architekti viesť dialóg vzájomne medzi sebou i so širokou verejnosťou prostredníctvom putovných výstav všetkých prihlásených, nominovaných aj ocenených diel v šiestich kategóriách, prostredníctvom televíznych dokumentov o jednotlivých nominovaných

dielach, prenosu zo slávnostného galavečera na Dvojke RTVS, odbornej konferencie a ostatných tlačových a elektronických médií. Spätná väzba je totiž pre architekta veľmi dôležitá, prirodzene, najmä zo strany klienta, pre ktorého je budova, exteriérová či interiérová realizácia, primárne určená. Ale keďže výrazná väčšina našich prác sa nachádza alebo súvisí s verejným priestorom a „vstupuje“ na dlhú dobu do prostredia, je nemenej dôležitá i interakcia architekta a jeho diela s verejnosťou. Tento rozmer tvorby architektúry, ktorá neexistuje len sama pre seba, nie je ignorantská voči svojmu prostrediu alebo neobsahuje len formálne gestá, je pozorne vnímaný aj pri hodnotení medzinárodnou porotou.

Tohtoročná medzinárodná porota tradične zložená z domácich a zahraničných architektov a zástupcov iných profesií zo sféry kultúry a umenia opäť nemala ľahkú úlohu, keďže bolo, ako už niekoľko rokov po sebe, prihlásených viac ako 100 (presne 108) architektonických diel a diel krajinnnej architektúry. Názor poroty môže vyvolať, a je dobre, ak aj vyvolá, diskusiu, pretože zároveň jej verdikt upozorňuje na rozmery architektúry a tvorby krajiny, ktoré by možno v inom kontexte alebo pri inej príležitosti neboli v popredí. Tento odkaz, správa smerom k architektom i k verejnosti pomáha kultivovať, hoc len malým dielom, spoločnosť.

Popri iných architektonických cenách udeľovaných každoročne na Slovensku ako je Cena Dušana Jurkovičova Spolku architektov Slovenska a Cena časopisu ARCH, je teda zmyslom a ambíciou CE ZA AR-a viesť širokú diskusiu na tému kvality architektúry a prostredia, v ktorom žijeme, ako súčasť našej kultúry. Veľmi si preto ceníme, že obdobne ako po minulé roky naše podujatie podporili poskytnutím záštity alebo poctili aj osobnou účasťou na

galavečere pán prezident Slovenskej republiky Andrej Kiska a pán primátor hlavného mesta Bratislavy Ivo Nesrovnal. Osobitne si ceníme už tradičnú vecnú podporu mesta Bratislava pri organizácii a propagácii nášho podujatia. Podpora týchto vrcholných predstaviteľov a inštitúcií nám dodáva optimizmus, že otázky architektúry a tvorby krajiny nie sú ľahostajné ani z pohľadu najvyšších činiteľov štátu i regiónu.

CE ZA AR nie je, samozrejme, podujatím jedného galavečera, konferencie, výstavy. Ide o projekt s niekoľkokomesačným programom po celom Slovensku. Bez pomoci partnerov a organizačno-realizačného tímu by takéto podujatie nebolo mysliteľné zorganizovať. Preto mi dovoľte ešte aj na tomto mieste im všetkým poďakovať a vysloviť pranie do budúcnosti, aby naša úspešná spolupráca pokračovala aj pri ďalších ročníkoch. Ďakujem taktiež členom medzinárodnej poroty za ich náročnú prácu pri hodnotení diel, všetkým zúčastneným autorom a kolektívom a srdečne blahoželám všetkým nominovaným a laureátom 15. ročníka CE ZA AR 2016.

Imrich Pleidel

Predseda Slovenskej komory architektov

LADIES AND GENTLEMEN, DEAR MEMBERS AND FRIENDS OF THE SLOVAK CHAMBER OF ARCHITECTS,

You hold in your hand the catalogue of the 15th edition of the Prize for Architecture CE ZA AR 2016 awarded by the Slovak Chamber of Architects. 15 years, I would say that this is already a nice anniversary. In these 15 years, CE ZA AR has established itself in the Slovak architecture scene and has become familiar to the public, even beyond the borders of Slovakia. We are glad and proud that CE ZA AR as well as all events and activities related to it has become an integral part of Slovak cultural life and a known brand among experts across all professions and among common people.

The main objective of this prize is to honour, highlight and to acquaint the public with the exceptional professional performances of the authorised architects, landscape architects and the members of the Slovak Chamber of Architects including their teams and staff members. CE ZA AR is, furthermore, a unique platform where architects and landscape architects can engage a dialogue between each other and a wider public through the traveling exhibitions on all nominated and prizewinning works in six categories, through

the TV documentaries on all nominated works, the live broadcasting of the award ceremony on the second Slovak television, the expert conference and through all other print and electronic media. Feedback is very important for architects, particularly the feedback of our customers who are the end users of all exterior or interior architectural works. As the vast majority of our works is destined for public use and “enters” for a long time into the public space, the interaction between the architect and the broad public is not less important. This aspect of architecture which doesn’t only exist for itself and is not regardless towards its surroundings or contains only formal gestures is one of the main evaluation criteria of the international jury.

This year’s international jury consists by tradition of Slovak architects and architects from abroad as well as of experts with other cultural and artistic backgrounds. Once again the jury didn’t have an easy task as there have been registered, as in previous years, more than 100 (exactly 108) works by architects and landscape architects. The opinion of the jury may inspire debates because its verdicts can point out aspects of architecture and landscape architecture that could be disregarded in other contexts or situations. In the end, this message to the architects and the public helps to cultivate our society.

As the other annually awarded architecture prizes in Slovakia like e.g. the Dušan Jurkovič Award by the Slovak Architects Society or the Prize of the ARCH magazine, CE ZA AR seeks to open a broad discussion on topics as the quality of architecture and the environment we live in as a part of our culture. Therefore, we appreciate very much that this year, as in the previous last years, our event has notable support by public figures as the President of the Slovak Republic Andrej Kiska and the Mayor of the City of Bratislava

Ivo Nesrovnal who either took over the patronage of our event or honoured us with their presence on the award ceremony. I appreciate especially the traditional material support by the City of Bratislava when it comes to the organisation and propagation of our event. This support of high political representatives and institutions fills us with optimism that architecture and landscape architecture are not indifferent to the political leaders of our state and regions.

Of course, CE ZA AR doesn’t consist only of the prize ceremony, the conference and exhibitions. It is a project with a program that lasts over several months all over Slovakia. We wouldn’t be able to organise such an event without the help and support of our partners and our organisational team. Therefore, I would like to say them thank you and to express my wish that our successful collaboration will continue over the next years. I would also like to express many thanks to the international jury for their hard work, to all participating architects and their teams and I congratulate all nominated and award winners of the 15th edition of CE ZA AR 2016.

Imrich Pleidel

President of the Slovak Chamber of Architects

PRÍHOVOR PREDSEDU POROTY

Architektúra by sa nemala posudzovať na základe fotografií vyhotovených a upravených profesionálmi alebo podľa toho, čo o nej povedali architekti. Na jej náležité ohodnotenie je potrebné navštíviť a zažiť ju in situ. Na rozdiel od môjho rodného Poľska, kde porota v súťažiach o najlepšiu architektúru nemá šancu navštíviť nominované budovy a priestory, porotcovia CE ZA AR-a vidia zrealizované projekty na vlastné oči. Čo je dôležité, nedeje sa to iba v sprievode ich autorov, ale aj majiteľ'ov, prevádzkovateľ'ov a každodenných používateľ'ov. Sú to ľudia, ktorí dávajú členom poroty spätnú väzbu: ak architekti hovoria o teoretických špecifikáciách projektu a ich fyzickej implementácii, majitelia, prevádzkovatelia a každodenní používatelia vyjadrujú emócie. Keď z nich vyžaruje spokojnosť, vníma danú architektúru lepšie aj porota. Tento fakt nemožno podceňovať.

V roku 2016 sa do súťaže CE ZA AR prihlásilo 108 návrhov v šiestich kategóriách: rodinné domy, bytové domy, občianske a priemyselné budovy, rekonštrukcia a obnova budov, interiér a exteriér – všetky dokončené v rokoch 2014 až 2015. Na začiatku júna 2016 sme predvybrali 24 realizácií, ktoré sme chceli navštíviť; začiatkom júla sme podnikli cestu naprieč Slovenskom, aby sme ich osobne videli. Náš výlet bol pomerne intenzívny. Precestovali sme stovky kilometrov, rozprávali sa s tuctami ľudí, na vlastnej koži sme pocítili a vstúpili do priestorov rôznej architektonickej šírky a nakoniec sme vybrali 17 nominácií. Výsledkom

je jednak oficiálny zoznam víťazných projektov, ale tiež rozmanité osobné skúsenosti a celkové dojmy. Vo všeobecnosti nebolo vôbec ľahké vybrať spomedzi takých extrémov: drahého a lacného, veľkého a malého, verejného a súkromného, centrálného a periférneho. V niektorých kategóriách bola voľba relatívne jednoduchá, v iných naopak komplikovaná a diskutabilná, niekedy aj z toho dôvodu, že predkladané projekty nespádali vždy výlučne do jednej kategórie. Videli sme však množstvo pozitívnej energie, správnosť dizajnových rozhodnutí a veľa profesionálnych znalostí – to všetko implementované do kvalitných budov a priestorov.

V mnohých aspektoch sú si Slovensko a Poľsko – krajina, z ktorej pochádzam – podobné, slovenskú a poľskú architektúru nevnímajú. Myslím si, že obe krajiny si v posledných desaťročiach prešli, a stále prechádzajú, rovnakými stupňami architektonického vývoja. Súčasná politická a ekonomická realita u vás i u nás je stále nová, a preto v procese transformácie. To isté platí aj pre architektúru: prechádza procesom premeny, sebaidentifikácie, hľadania toho, čo „slovenskosť“ znamená vo vzťahu k architektúre.

Dúfam, že tomu CE ZA AR pomôže.

Roman Rutkowski

SPEECH BY THE CHAIRMAN OF THE JURY

Architecture shouldn't be verified through photographs taken and edited by professional photographers or through self-credited tales from the architects. To get evaluated in a proper way, it has to be visited and experienced in-situ. Contrary to my native Poland where no jury in competitions for the best realised architecture is given a chance to visit nominated buildings and spaces, the CE ZA AR jurying process has the privilege of seeing built reality. What is important, it happens not only with the company of its authors, but also its owners, commissioners and everyday users. It is these people who bring the most of the feedback to the jury members: if the architects speak about the theoretical foundations of projects and their physical implementation, the owners, commissioners and everyday users usually express emotions. If they radiate happiness, the jury's reception of architecture gets better. It cannot be underappreciated.

For the 2016 edition of CE ZA AR we received 108 entries in 6 categories: family houses, residential houses, public and industrial buildings, rehabilitation and redevelopment, interior and exterior – all finished in 2014 and 2015. In early June 2016 we preselected 24 realisations we wanted to visit, in early July we went on a trip to see all of them. Our journey was intense: we travelled a lot of kilometres, we spoke to dozens of people, we experienced various architectural scales and approaches and we eventually picked 17 nominees. The outcome of all of these is, of course, the

official list of the winners but also a variety of personal experiences and overall impressions. In general, it was difficult to judge between various extremities: between expensive and cheap, big and small, public and private, central and peripheral. In some categories the choice was relatively simple, in others hard and controversial, sometimes also because some of the submitted projects may have belonged not only to one category. However, what we saw was a lot of positive energy, properness of design decisions and professional knowledge – all embodied in good buildings and spaces.

In many senses Slovakia and Poland – the country where I come from – are similar, so are Slovak and Polish architectures. I think both countries in recent decades have gone, and are still going, through the same stages of architectural development. Here and there the present political and economic reality nowadays is still new and therefore in a process of transformation. It is also the concern of architecture: it is in process of transformation, of self-identification, of seeking what the word 'Slovak' may mean in relationship to architecture.

Hopefully CE ZA AR helps that.

Roman Rutkowski

CE ZA AR – PÄTNÄŠŤ ROKOV

O hodnotení architektúry
s Pavlom Paňákom,
podpredsedom Slovenskej
komory architektov

Pri spätnom pohľade na doterajších laureátov súťaže CE ZA AR môže vzniknúť dojem, že niektoré stavby z minulosti by dnes zrejme nomináciu nezískali alebo pôsobia relatívne banálne. Je to znak toho, že slovenská architektúra kvalitatívne rastie, alebo sa skôr mení to, čo je v architektúre považované za hodnotu?

PP Platia obidve veci. Keď sa človek pozrie na dávnejšie prehliadky, tak tam nájde – vy ste povedali banality – ja by som dokonca povedal, že z dnešného pohľadu aj smiešnosti. Prečo to tak je? Osud všetkých takýchto súťaží v prvom rade ovplyvňuje neznáma alchymia, ktorou je zloženie poroty. To, ako sa porota dodiskutuje k nomináciám je nepredvídateľný a nutne neobjektívny proces. Iné zloženie poroty, s rovnako kvalitnými ľuďmi, by mohlo priniesť iné výsledky. Je to celkom prirodzené. Ďalšia vec je život architektúry v čase. Rád si spätne pozerám takéto prehliadky a sledujem,

ktoré stavby obstoja aj po rokoch a ktoré nie. Problém je v tom, že slovenská architektúra je stále nastavená na ambiciózne výboje. Na niečo, čo chce zaujať. Keď sa to podarí, tak je to výborné. Ale vie sa to často aj nepodať. Môžeme byť niečím v danej chvíli okúzlení, porota sa môže dostať do istého tranzu a označiť to za výborné. V skutočnosti to však v čase neobstojí. Slovenská architektúra je stále málo sebavedomá na to, aby sa dokázala pozerieť ďalej ako na takéto okúzlenie. Práve preto majú takéto retrospektívy význam. Nikde inde sa lepšie neukáže nadčasovosť. Súťaže nie sú na to, aby sa vyťahovali nejaké formálne osobitosti. Vyzdvihovať sa má osobitá kvalita.

Menia sa kritériá hodnotenia architektúry v čase?

PP Určite. Tieto kritériá sú zároveň zrkadlom stavu architektúry v danej krajine. Na Slovensku dlho vládla ambícia byť za každú cenu nový alebo nejako zvláštny. Dnes to už také silné nie je. Je to viac premýšľavé. Atribút novosti – a to formálnej či materiálnej – už nie je celkom na prvom mieste. Neplatí to síce všeobecne, ale u špičkových architektov áno. Dnešné skutočne kvalitné práce sa pozerajú dozadu, inšpirujú sa minulosťou a hovoria o nej dnešným spôsobom. Jasne pri nich vidieť, že nie sú vytrhnuté z historického kontextu. Svedčí to o tom, že architektúra sa stáva sebavedomejšia a zrelšia. Človek sa totiž pokúša o excesy vtedy, keď má komplexy. A my ich máme. Slovenská kultúra preto potrebuje „napínať svaly“. Môže to priniesť aj dobrý výsledok, ale keď sa to stane všeobecným trendom, tak je to škodlivé.

Ktoré kritériá sú pre vás osobne dnes dôležité?

PP Napríklad to, či si aj o desať rokov budem myslieť, že daný dom je stále dobrý. Objektívne sa to síce povedať nedá, ale mám už istú skúsenosť. Keď sa človek sám popáli pri tom, že sa nechá zlákať nejakými trendmi a keď zažije, že to, čo bolo úžasné pred dvadsiatimi rokmi sa po pár rokoch stane „srandovným“, tak sa mu zmení pohľad na architektúru a dáva si na to osobitne pozor. Pri hodnotení architektúry, samozrejme, stále platia elementárne kvality – čiže dobré proporcie a reflexia kontextu. Ale to teraz odložím nabok. Viac pre mňa zaväži napríklad to, či si myslím, že daný dom bude pekne starnúť. Alebo či je odolný voči zmenám. Sú to kritériá, ktoré sú zasadené v čase. Nie je to okúzlenie formou. Dôležitým kritériom je pre mňa aj to, či je stavba inšpirovaná niečím, čo je v architektúre univerzálne.

Hovoríte, že kvalitná architektúra dokáže pracovať s minulosťou. Existuje niečo, čo sa dá v architektúre označiť za dnešné? Niečo, v čom architektúra reaguje na prítomnosť?

PP Z povrchného pohľadu je dnešné to, čo reaguje na trendy a módy. Vo všeobecnosti nejaký presný model dneška nejestvuje. Prístupy sú vždy úplne individuálne. Ak by som totiž hľadal niečo „dnešné“, znamenalo by to, že pátram po niečom, čo na nič nenadväzuje. A ja si myslím, že najväčší problém slovenskej architektúry a vôbec našej kultúry je nekontinuita. Súvisí to s tým, že sme mladá kultúra. Preto je pre mňa osobitne cenné to, v čom nachádzam kontinuitu. Ak v nejakej stavbe čítam sedemdesiate roky a je to spravené dnešnou abecedou, tak to

považujem za oveľa cennejšie než nejaké radikálne vyčlenenie sa z kontextu toho, čo bolo.

Pri hodnotení stavu architektúry sa často hovorí o identite. Existuje nejaká identita slovenskej architektúry? Je opodstatnené ju hľadať? Nie je to len nejaká chiméra?

PP Téma identity – a to nielen v architektúre – je úplne klúčová. A pre nás, ako mladú kultúru, je ešte klúčovejšia. Je to spôsob, ktorým sa vieme odlíšiť od susedných či iných kultúrnych prejavov. Keď sa ma opýtate na presnú definíciu, tak vám ju nepoviem. Viem však, čo identita nie je. Nie je to naivná citácia nejakých formálnych znakov. Identita môže mať rôzne podoby. Pre mňa napríklad v spôsobe, akým sa architektúra kladie do krajiny. Nie ako vyzerá, ale ako vstupuje do priestoru a aké má voči krajine proporcie. Jednou z podstatných vlastností slovenskej krajinej alebo vidieckej architektúry vždy bolo citlivé, čiže rozumné vkladanie do krajiny. Keď toto nájdem, hoci pri úplne novej figúre, tak cítim slovenskú identitu. Niečo podobné platí pre proporcie – viem povedať, že toto je proporcia, ktorá je typická pre Slovensko. Alebo tiež spôsob práce s materiálmi – ako k sebe skladať veci. Ak sa pýtate, či hľadanie identity nie je naháňanie akejsi chiméry, možno je. Ale má zmysel ju naháňať.

Ako vnímate tvorbu najmladšej generácie domácich architektov? Na čo reagujú?

PP Dnešní mladí architekti sú premýšľavejší. Súvisí to s tým, že skúsili niečo vonku, sú vzdelanejší a je to vidno. Kvalitné koncepty už zďaleka nie sú

o úžasných figúrach, ale o samotných ideách tých domov. Vidno, že je tam položený dobrý základ. Tomu sa veľmi teším. Keď sa k premýšľavosti pridá talent, je to tá najlepšia kombinácia.

V ktorej investorskej sfére dnes pociťujete najväčší progres – vo verejných zákazkách, developerských projektoch alebo pri malých investoroch?

PP Najmenší potenciál smerom ku kvalite vidím v developerskej zóne. Zažívame boom, byty idú ako teplé rožky. A to je predpoklad toho, že sa nestavia kvalitne. Stavajú sa čo najlacnejšie štvorcové metre. Pritom lacno sa dá stavať aj kvalitne. Problém však je, že developer potrebuje, aby stavba mala zdanie vysokého štandardu. No v skutočnosti je to lacnota. Momentálne nie sú dobré podmienky na to, aby z developerského prostredia vychádzala kvalitná architektúra. Naopak veľmi dobrý potenciál je v individuálnych zákazkách na rodinné domy, alebo keď si architekti sami sebe niečo stavajú – čo je celkom prirodzené. Verejných investícií je síce zúfalo málo, ale pri nich je dobrý predpoklad, že môže vzniknúť kvalita. Keď sa raz rozhodne, že sa ide niečo stavať podľa výsledkov súťaže a nastaví sa tomu kvalitatívne kritériá, tak sa to v tých intenciách realizuje. Nedeje sa to, čo u developerov, že síce prebehne súťaž, ale hneď sa povie, že toľkoto treba ušetriť a že treba pridať štvorcové metre. To je žmýkanie limitov na doraz. Naša skúsenosť s developerstvom je taká, že na začiatku sú veľké ambície, ktoré sú základom predajnosti projektu. Potom sa však až do dokončenia stavby nedeje nič iné, len sa uberá. A funguje to preto, lebo to ľudia kúpia. V tomto sa developeri vlastne správajú normálne. Keď dokážu predať niečo, čo nie je hodnotné, tak ich nič neprinúti k tomu, aby stavali kvalitu.

Vo svete dnes rezonuje téma sociálneho či etického potenciálu architektúry. Viete si predstaviť, že takto zameraná architektúra by mala vlastnú kategóriu v súťažiach?

PP Jedno z kritérií kvalitnej architektúry, na ktoré ste sa na začiatku pýtali, je pre mňa osobne aj vnútorná etika diela. Je to napríklad to, že keď mám na niečo sto eur, tak moja ambícia nemá byť, aby to vyzeralo, že to stálo stopäťdesiat eur. Nepredstierať – to je tá etika. A je úplne jedno, či ide o záhradu alebo o rekonštrukciu. Vnútorný étos musí byť vždy prítomný. Tiež som sedával v porote súťaže CE ZA AR a často sa stávalo – a to je dilema, na ktorú si dodnes neviem odpovedať –, že sme ocenili diela, ktoré riešili nejaký sociálny problém. Alebo boli ukážkou nejakého zanedbávaného segmentu, napríklad lacného bývania. Udelila sa cena, a to napriek tomu, že nešlo o prvotriednu architektonickú kvalitu. Eticky je to úplne správne. Na druhú stranu váhy si však položí kvalitu, ktorá nereaguje na aktuálnu situáciu, ale rieši fundamentálne – alebo ak chcete akademické – architektonické otázky. A ja neviem, čo je dôležitejšie. Poviem to na príklade: Všeobecne vládne názor, že je ťažké urobiť dobrý lacný rodinný dom. A ja si myslím, že je ešte ťažšie urobiť dobrý drahý rodinný dom. Tento vnútorný mrav musí architektúra vždy obsahovať, lebo inak zlyhá.

Pri medzinárodnom zložení poroty sa môže stať, že domáci hodnotitelia pri úsudku zohľadnia aj kritériá, ktoré bezprostredne nesúvisia so stavbou – všeobecný spoločenský kontext, históriu výstavby v danej lokalite či povest' konkrétneho investora. Zahraniční porotcovia tento prístup nemajú

a nemôžu mať. Myslíte si, že takéto kontextové kritériá majú byť súčasťou hodnotenia?

PP To, že zahraničný porotca si nie je týchto kritérií vedomý, znamená, že nimi nie je zaťažovaný. A preto môže mňa, ktorý nimi zaťažovaný som, pristihnúť pri tom, že sa na stavbu nepozerám objektívne. Lebo ju napríklad vnímam cez nejakého dravého developera alebo cez postoj, že ide o byty len pre tých najbohatších. Toto mi môže zastrieť vnímanie architektonických hodnôt. Tu sa vraciame k otázke vnútornej etiky diela. Ak je to architektonicky vynikajúce, tak o dvadsaťpäť rokov nebude dôležité, ktorý developer dom postavil. Ak je architektúra kultúrnym prínosom, tak sa treba vedieť cez niektoré veci prehrýzť. Ale, samozrejme, na to neexistuje univerzálna odpoveď. Problémy tohto typu existujú vždy a základ je, že sa musia vyrozprávať. Pri porotovaní je preto dobrá rozprava úplne kľúčová.

Ak zo zhruba stovky prihlásených diel do súťaže CE ZA AR prejde prvým sitom poroty dvadsaťpäť – tak ako v tomto ročníku – je to z hľadiska počtu adekvátny obraz kvality slovenskej architektúry?

PP V prvom rade platí, že každoročná úroda nie je vždy rovnakej kvality. Sú roky, kedy je polovica z prihlásených stavieb dobrých a potom sú také, kedy je ich len dvadsaťpäť. Je jasné, že porotcovia ako ľudia s istou skúsenosťou dokážu hneď rozoznať, čo má šancu. To neznamena, že zvyšok je bez kvalít či úplne nehodnotný, ale nespĺňa najvyššie kritériá. Dobrý priemer je však veľmi dôležitý. A to sa u troch štvrtín prihlásených stavieb dá jasne povedať. V Česku teraz zavádzajú svojho „CE ZA AR-a“ a robia

prvú žatvu z piatich rokov. Prihlásených bolo okolo 500 stavieb a nominovaných je šesťdesiat. Čiže je to čosi viac ako desatina. U nás to kolíše, ale pohybuje sa to zhruba okolo tretiny. CE ZA AR je u nás súťažou s najväčšou publicitou, verejnosť ju pozná a architekti majú ambície prihlásiť svoje práce do súťaže. Keby neexistovalo toto nastavenie, tak by tie počty boli určite menšie.

CE ZA AR – FIFTEEN YEARS

An interview about the assessment of architecture with Pavol Paňák, the First-Vice President of the Slovak Chamber of Architects

Looking back at the previous winners of the CE ZA AR awards one might get the impression that some buildings from the past wouldn't even be nominated today or seem quite trivial. Does this mean that the quality of Slovak architecture is growing or is it rather an indicator for the change of how we consider values in architecture?

PP Both views are correct. When you have a look at former nominees you will find – in your words trivial works – I would even call them ridiculous works from today's point of view. Why? The fate of every one of these competitions is in first place influenced by an unknown alchemy: the composition of the jury. The jury's discussions regarding the nominations are unpredictable and inevitably a process lacking objectivity. If the jury was composed of different people with the same quality the results might be different. This is quite natural. Another point is the life of architecture in

the time. I really like to review former award ceremonies and look which buildings would withstand even after a lot of years and which not. The problem is that Slovak architecture is still built on ambitious highlights. On something that attracts attention. If this works out it is fine. But in many cases it fails. We might be charmed at a particular time; the jury might fall in a kind of trance and judge a work as outstanding. In reality those works don't withstand the course of time. The Slovak architecture still doesn't have enough self-confidence to look further than just on this ephemeral charm. This is why these retrospectives are relevant. Only they reflect real timelessness. The sense of architecture prizes is not to show some formal peculiarities. They should show the peculiar quality.

Do the assessment criteria for architecture change over time?

PP For sure. At the same time these criteria clearly reflect the state of architecture in a given country. In Slovakia for a long time the ambition prevailed to be innovative or somehow particular at any costs. These days this ambition is not that strong anymore. Today this is more thought-out. The attribute of innovativeness, no matter if formal or material, is not in first place anymore. This doesn't apply to everybody but at least to the top architects. Today's really good works look back; they are inspired by the past and reflect it in a contemporaneous way. You can clearly tell that they are not estranged from their historical context. This is a clear sign for an architecture that becomes more self-confident and mature. You only try to commit excesses if you have complexes. And we have them. The Slovak culture needs to "flex its muscles". This might provide good results but if this becomes a general trend it has harmful effects.

Which criteria are important today for you personally?

PP For example, if I'll think in ten years that a given house is still good. You cannot tell it with objective certainty but I have certain experiences. You can get your fingers burnt when you got overwhelmed by certain trends and saw that things which were great twenty years ago are now ridiculous. This changed my view of architecture and this is why I personally pay a lot of attention. When it comes to the assessment of architecture, there always apply the same elementary principles, this is to say, if the proportions are good and if the context is well reflected. But I'm not going to say anything about this at this point. More important is for me if I think that the house will age with dignity. Or if it is resistant to changes. These are criteria which are embedded in the course of time. This is no formal charming. Another important criterion for me is the question if the building is inspired by something universally applicable in architecture.

You were saying that good architecture deals with the past. Is there something in architecture that can be considered as present? Something in which architecture responds to the present?

PP From a superficial point of view the present is something that responds to current trends. But generally speaking no model of present exists. The approach is always completely individual. If I searched for something "present" it would mean that I would search something that doesn't refer in any way to anything past. In my opinion the biggest problem of Slovak architecture and of our culture in

general is discontinuity. This has to do with the fact that we are a young culture. This is why I personally appreciate buildings where I can find continuity. When I discern the seventies in a building and this is in reality a modern building I consider it as much more valuable than something that has been torn out of the context of the past.

When it comes to the assessment of the state of architecture you often speak about identity. Is there any identity in Slovak architecture? Is it appropriate to search for it? Or is this just some kind of chimera?

PP Identity is, and not only in architecture, a key topic. And for us as a young culture this is even more important. This is how we can distinguish us from related or other cultural manifestations. If you were to ask me on a clear definition of identity I couldn't tell you. However, I can tell you what is identity not. It is no ingenuous quotation of formal signs. Identity can have diverse forms. For me, for example, the way architecture is set into its environment. Not how it looks like but how it steps into the space and which proportions does it have with regards to its environments. One of the fundamental characteristics of Slovak landscape or rural architecture was the sensitive and insightful setting in the landscape. When I discover this even in a completely different form, I can feel the Slovak identity. There is something similar with the proportions; I can tell if this is a proportion that is typical for Slovakia. Or again the use of materials – how the things fit together. If you ask me if searching for identity is chasing a kind of chimera – maybe. But it makes sense chasing it.

What do you think about the architecture of the newest generation of Slovak architects? To what do they respond?

PP Today's young architects are thoughtful. This is because they have experience abroad, they are better educated and this is quite visible. Good concepts are not about extraordinary forms but about the ideas themselves. It is obvious that there is a good foundation. And I'm glad about it. Talent and thoughtfulness are the best combination.

In which investor domain do you see the biggest progress today – in general procurement, developer projects or in the private investor sector?

PP In my opinion the smallest quality potential can be found in the developer sector. We are experiencing a boom, flats are sold like hotcakes. And this is why we don't build good buildings. Every square metre is built as cheaply as possible. Certainly, you could build cheaply and qualitatively. The problem is, in fact, that the developer requires that the appearance is high standard. In reality this is a botch-up. At the moment there are no good conditions for good quality architecture in the developer sector. On the contrary, I see a lot of potential in the private family house market or in case architects build their own houses – which is quite natural. For what concerns public procurement, there is only a small number of orders but there are good conditions for a qualitative outcome. Once the decision is made to carry out a public tender, to respect the results and to establish clear qualitative criteria the project is realised in these conditions. Here it doesn't happen as in

the developer sector that there is a tender and afterwards the architects are told that the costs have to be saved and more square meters added. This is stretching the limits. Our experience with developers is that there are great ambitions in the beginning which raise the attractiveness of the project. But afterwards they only reduce everything until the end of the project. And this works because people are ready to buy this. And this is where developers behave normally. When they can sell something which has no value nothing forces them to build quality.

Lately one hears again and again about the social or ethical potential of architecture. Should this kind of architecture have an own category in architecture awards?

PP One of the criteria of good architecture that you have asked me for in the beginning is for me personally the inner ethics of a work. For example, when I spend 100 euros for something, it shouldn't be my intention that it looks like as if it was worth 150 euros. No pretending – this is ethics. And it doesn't matter if we talk about gardens or reconstructions. There must be an inner ethos. I was part of the CE ZA AR award jury and it happened quite often – and this is a dilemma to which I personally don't have any answer – that we awarded the prize to a work that dealt with a social problem. Or to a work from a neglected segment as for example low-cost living. We awarded the prize even if the building was not high quality architecture. This was ethically completely correct. On the other hand, I have to consider the quality which doesn't respond to any current situation but to essential or even academic architectural questions. And I don't know what is more important. I'll give you an example: generally one thinks that it is

difficult to build a good and inexpensive family house. I think that it is even more difficult to build a good expensive family house, though. Architecture must always contain this inner ethos, if not, it fails.

With regard to the international composition of the jury it can happen that the Slovak jury members bear in mind criteria that are not directly related to the building – the general social context, the architecture history in the specific place or the reputation of the investor. Jury members from abroad don't have the same approach and cannot have it. Do you think that these contextual criteria should be incorporated in the assessment?

PP The fact that jury members from abroad are not aware of these criteria means that they are not biased by them. This is why they can catch me, who is biased, looking at the building in an unobjective way. Because my opinion can be biased by the fact that the developer is aggressive or by the fact that the flats are meant only for rich people. This can undermine my perception of architectural values. This leads us back to the question of inner ethics of a work. If it is outstanding from an architectural point of view in 25 years it won't be important anymore which developer built it. If we perceive architecture as a contribution to our culture we have to bite the bullet and overlook certain things. But, of course, there is no universal answer to this. This kind of problem will always exist and the most important is that discuss about them. Good discussions are the essential basis of each jury.

When out of about 100 registered works in the CE ZA AR awards only 25 get through the first assessment of the jury – like this year – does this reflect correctly the quality of contemporaneous Slovak architecture?

PP In first place I have to say that not every year has the same quality. There are years when half of the registered works are good and then there are others when you find only 25. It is clear that the experienced jury members can see at a first glance which work has a veritable chance. This doesn't mean that the others don't have qualities or that they are completely worthless – they just don't meet with the highest criteria. A good average is very important, though. And this applies for three-fourths of all registered buildings. In Czech Republic they have introduced their own "CE ZA AR" and the first edition comprises the last five years. There were registered more than 500 works and only 60 were nominated in the end. This means that only a little bit more than one tenth can be found in the nominations. In Slovakia it is more or less one third. CE ZA AR is the prize with the biggest publicity in Slovakia; the broad public knows it and the architects strive to register their works. If the basic conditions were different there would certainly not be so many registrations.

POROTA

CE ZA AR 2016

THE JURY

CE ZA AR 2016

LUKÁŠ KORDÍK

Architekt (SK)

Architekt a urbanista absolvoval štúdium na Fakulte architektúry STU v Bratislave a ročné štúdium na EA Lyon vo Francúzsku. Je spoluzakladateľom ateliéru GutGut, ktorý od roku 2007 úspešne pôsobí na domácej aj zahraničnej architektonickej scéne. Popri práci vo vlastnom ateliéri pôsobil ako asistent Jána Studeného v ateliéri III A3 na Katedre architektonickej tvorby VŠVU a ako hosťujúci pedagóg na FASTU v Bratislave. Spoluzakladal OFCA (Office for collaborative architects), ktorý napomáha výmene vedomostí v rámci neformálnej profesionálnej komunity ako pokračovanie stretnutia v rámci výskumného projektu City Vision Europe. O svojej práci prednáša doma i v zahraničí. K jeho známym realizáciám, ktoré nesú pečať architektonického ateliéru GutGut, patrí bytový dom na Dunajskej ulici v Bratislave, rekonštrukcia panelového bytového domu v Rimavskej Sobote alebo päťchaty pri Seneckých jazerách.

Architect (SK)

The architect and urban planner graduated from the Faculty of Architecture at the Slovak University of Technology in Bratislava and spent an academic year at the École Nationale Supérieure d'Architecture de Lyon in France.

He is co-founder of the architect's office GutGut that successfully completed various projects in Slovakia and abroad since 2007. In addition to the work in his own office he worked as assistant of Ján Studený in the Studio of Architecture III A3 at the Department of Architecture of the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava and as guest lecturer at the Faculty of Architecture of the Slovak University of Technology in Bratislava. He is co-founder of OFCA (Office for Collaborative Architects), an office which promotes the exchange of knowledge in an informal professional community as follow-up of the meetings within the framework of the research project City Vision Europe. He gives lectures on his work in Slovakia and abroad. To his most important works belong the terrace houses in Dunajská street in Bratislava, the reconstruction of the prefab panel house in Rimavská Sobota and the 5 cottages at the Sunny Lakes in Senec/ Slovakia.

ŠTEFAN MORAVČÍK

Architekt (SK)

Po ukončení štúdia na Fakulte architektúry STU v Bratislave pôsobil v Slovenskej akadémii vied na Ústave stavebníctva a architektúry v Bratislave, neskôr na Inštitúte urbanizmu a územného plánovania

v Banskej Bystrici. V roku 1991 založil vlastný architektonicko-urbanistický ateliér, kde pôsobí dodnes a venuje sa mnohým významným architektonickým projektom i urbanistickej a územnoplánovacej problematike. Získal viaceré významné ocenenia: je dvojnásobným laureátom Ceny Slovenskej komory architektov za architektúru CE ZA AR, laureátom Národnej ceny za architektúru – Ceny Dušana Jurkoviča a podarilo sa mu získať i nomináciu na Cenu Európskej únie za súčasnú architektúru – Mies Van Der Rohe Award. Okrem vlastnej architektonickej činnosti sa venuje aj publikačnej a vydavateľskej činnosti.

Architect (SK)

After completing his studies at the Faculty of Architecture of the Slovak University of Technology in Bratislava, he worked in the Institute of Construction and Architecture at the Slovak Academy of Science in Bratislava and later on at the National Institute of Urbanism and Spatial Planning in Banská Bystrica. In 1991, he founded his own architectural and urbanistic office where he works until today and looks after many important architectural projects in the fields of urbanism and spatial planning. He has been awarded several significant prizes: two times the Prize for Architecture of the Slovak Chamber of Architects CE ZA AR, once the Slovak prize for architecture – the Dušan Jurkovič Prize and he was nominated for the Prize of the European Union for contemporary architecture – the Mies Van Der Rohe Award. Apart from his activities as an architect he works as publisher and editor.

ILONA NÉMETH

Výtvarníčka (SK)

Vstúpila na výtvarnú scénu Slovenska začiatkom 90-tych rokov a odvtedy tam má svoje pevné miesto. Študovala na Vysokej škole umeleckého priemyslu v Budapešti. Jej inštalácie sú charakteristické konfrontáciou prírodných a technických materiálov a vypovedajú o ľudskej (aj ženskej) existencii, často provokujú a evokujú silné emocionálne zážitky. Objekt „Polyfunkčná žena“ (pôvodne vytvorený pre Výročnú výstavu SCCA) sa v roku 1996 dostal do prestížnej Ludwigovej zbierky súčasného umenia v Budapešti, kde sa podľa slov jej kurátorky stal základným kameňom feministického diškurzu zbierky. V roku 2001 bola Ilona Németh vybratá, aby reprezentovala Českú a Slovenskú republiku na 49. Bienále umenia v Benátkach (s J. Surůvkou) – v spoločnej inštalácii „Pozvanie na návštevu“ kulminuje jedna línia autorkinej tvorby, v ktorej sa prelína súkromné s verejným, reálny život s umením. Ilona Németh je držiteľkou Ceny Mladý slovenský výtvarník a ceny Mihály Munkácsy Prize Ministerstva národného kultúrneho dedičstva v Budapešti. Je zastúpená v maďarských i slovenských výtvarných zbierkach.

Visual artist (SK)

She entered the Slovak visual artist scene in the beginning of the nineties and has a firm place since then. She studied at the

Hungarian Academy of Fine Arts in Budapest. Her installations are characterised by the confrontation of natural and technical materials, they express the human (and female) existence and often provoke and evoke strong emotional experiences. The object “The Polyfunctional Woman” (originally created for the anniversary exhibition of the Centre for contemporary art – Bratislava) made its way into the prestigious contemporary art collection of the Ludwig Museum in Budapest where it became a key piece of the feminist discourse of the collection, according to the curator. In 2001, Ilona Németh was chosen to represent the Czech and Slovak Republic on the 49th edition of the Venice Art Biennale (together with J. Surůvka) – in their shared installation “Invitation for a Visit” culminates one of the artistic lines of the Ilona’s work: the boundaries between private and public, real life and art become blurred. Ilona Németh has been awarded the Young Slovak Visual Artist Prize and the Mihály Munkácsy Prize of the Ministry for National Cultural Heritage in Budapest. Her works are part of Hungarian and Slovak collections.

ANTONÍN NOVÁK

Architekt (CZ)

Po ukončení gymnázia bol v roku 1981 prijatý na Fakultu architektúry VUT Brno. Štúdium obhájil

diplomovou prácou na Katedre občianskych stavieb. V roku 1991 pracoval vo viedenskej kancelárii prof. arch. W. Holzbauera a podieľal sa na vypracovaní plánov Administratívneho strediska IBM vo Viedni a Správneho centra Austria Bank taktiež vo Viedni. Po týchto zahraničných skúsenostiach založil s Ing. arch. Petrom Valentom projekčnú kanceláriu Atelier DRNH, ktorý získal viac než dve desiatky cien, nominácií a odmien v rôznych architektonických súťažiach. Bol členom Vedeckej a umeleckej rady dekana FA VUT Brno a Obce architektov a menovaný členom Rady študijného programu na FA VUT, kde neskôr pôsobil ako externý pedagóg. Spolu s ateliérom Kuba & Pilař architekti založil Cenu Johna Hejduka pre najlepšie bakalárske práce študentov FA VUT Brno. Je autorom textov pre mnohé odborné periodiká. Od roku 2010 pôsobí ako pedagóg na FA VUT v Brne. V roku 2013 obhájil habilitačnú prácu na FA ČVUT v Prahe a spolu s arch. Valentom vydal knihu „Sloupky o architektuře“ a knihy „Dům a krajina I.“ a „Dům a krajina II.“

Architect (CZ)

After graduating from secondary school in 1981 he was accepted at the Faculty of Architecture of the Brno University of Technology. He finished his studies with a diploma thesis at the Department of Engineering. In 1991, he worked in the office of the Viennese architect prof. Arch. W. Holzbauer and participated in the planning of the administrative centre of IBM and the administrative centre of Bank Austria, both in Vienna. After these experiences abroad, together with Petr Valenta he founded the project office Atelier DRNH which won more than 20 prizes, nominations and rewards in various architecture competitions. He was member of the Scientific and Art Council of the dean of the Faculty of Architecture of the Brno University of Technology and member of

the Architect's Community. Furthermore, he became member of the Study Program Council at the Faculty of Architecture of the Brno University of Technology where he worked later on also as an external lecturer. Together with the architect's office Kuba & Pilař architekti he launched the Johan Hejduk Prize for the best bachelor thesis of the students of the Faculty of Architecture of the Brno University of Technology. He published a many texts for broad range of professional magazines. Since 2010 he works as a pedagogue at the Faculty of Architecture of the Brno University of Technology. In 2013, he defended his postdoctoral thesis at the Faculty of Architecture of the Czech Technical University in Prague and together with arch. Petr Valenta, he published the books "Sloupky o architektuře", "Dům a krajina I." and "Dům a krajina II."

ROMAN RUTKOWSKI

Architekt (PL)

Vyštudoval Fakultu architektúry Technickej univerzity vo Vroclave. Je majiteľom architektonického ateliéru Roman Rutkowski Architekci. Zaoberá sa projektmi rôzneho charakteru: od výstav cez rodinné domy a bytové priestory až po väčšie architektonické a urbanistické projekty nielen doma, ale i v zahraničí. V roku 2012 sa dostal na zoznam

40 najlepších európskych architektov do 40 rokov Europe 40 under 40. V súčasnej dobe vyučuje na Technickej univerzite vo Vroclave, v rokoch 2010 až 2012 prednášal na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave. V roku 2005 dokončil doktorát, ktorý je zameraný na spojenie architektúry z konca XX. storočia a konceptuálneho umenia 60-tych rokov. Je kritikom architektúry, prispieva do mnohých časopisov, vrátane Architektura-murator a Autoportret v Poľsku, A10 – new European architecture v Holandsku a ERA21 v Českej republike. Ako nezávislý odborník spolupracuje s Cenou Európskej únie za súčasnú architektúru – Mies van der Rohe Award a European Public Space Award. Mnoho rokov pôsobil ako kurátor rôznych umeleckých a architektonických výstav, prednášok a ďalších akcií.

Architect (PL)

He graduated from the Faculty of Architecture of the Wrocław University of Technology. He is owner of the architectural office Roman Rutkowski Architekci. His projects are of various nature: he organises exhibitions, designs and builds family houses, flat interiors and launched also bigger architectural and urbanistic projects in Poland as well as abroad. In 2012, he was listed among the best European architects under 40 called "Europe 40 under 40". At present, he is lecturer at the Wrocław University of Technology; from 2010 to 2012 he gave lectures at the Slovak University of Technology in Bratislava. In 2005, he finished his doctoral studies with a thesis on the correlations of the architecture of the end of the 20th century and the conceptual arts from sixties. He is architecture critic, publishes articles in many magazines as for example in "Architektura-murator" and "Autoportret" in Poland, in "A10 – new European architecture" in the Netherlands and in "ERA21" in the Czech Republic. He participates as independent expert

in the European Union Prize for Contemporary Architecture – Mies van der Rohe Award and the “European Public Space Award“. For many years he was curator of various art and architecture exhibitions and other events.

JAN ŠÉPKA

Architekt (CZ)

Po absolvovaní Fakulty architektúry na ČVUT pokračoval v štúdiu na Akadémii výtvarných umení v Prahe. V tom čase založil spolu s Michalom Kuzemenským spolok Nová česká práca. Od roku 1998 bol jedným z členov ateliéru HŠH. Medzi najvýznamnejšie ocenené projekty, na ktorých sa podieľal, patrí napríklad úprava Horného námestia v Olomouci, realizácia Arcidiecézneho múzea v Olomouci, 3. miesto v architektonickej súťaži na novú Národnú knižnicu v Prahe alebo realizácia výdlažby Jiřského námestia na Pražskom hrade. Od roku 2004 pôsobí ako pedagóg – vedúci ateliéru na Fakulte architektúry ČVUT a od roku 2009 vedie vlastnú projekčnú kanceláriu Šépka architekti. V súčasnej dobe je i členom komisie Nadácie českej architektúry.

Architect (CZ)

After graduating from the Faculty of Architecture at the Czech Technical University of Prague he studied at the Academy of Fine Arts in Prague.

At this time, together with Michal Kuzemský he founded the New Czech Works Association. In 1998, he became a member of the HŠH studio. His most important awarded projects that he has participated in where e.g. the restoration of the Upper Square in Olomouc, the creation of the Olomouc Archdiocesan Museum, the third place in the architectural tender for the New National Library in Prague or the installation of the pavement of the St. George's Square at the Prague Castle. Since 2004 he works as a pedagogue – he is the director of the architect's studio at Faculty of Architecture at the Czech Technical University and since 2009 he has his own design studio Šépka architekti. At the moment, he is also a member of the Czech Architecture Foundation commission.

JURI TROY

Architekt (A)

Vyštudoval Technickú univerzitu v Innsbrucku a Akadémiu výtvarných umení vo Viedni. V roku 2003 založil svoj vlastný ateliér vo Viedni a neskôr aj vo svojom rodnom meste Bregenz. Je prednášajúcim docentom na Technickej univerzite vo Viedni, konkrétne na Odbore územného a udržateľného dizajnu. Architektonická online platforma Archilovers ocenila jeho dielo 37m dom cenou Best Project 2015.

Architect (A)

He graduated from the Technical University of Innsbruck and the Academy of Fine Arts in Vienna. He founded his own studio in Vienna in 2003 and later on in his home town Bregenz. He is currently lecturer for Spatial and Sustainable Design at the Technical University in Vienna. The architectural online platform Archilovers awarded his work 37m house with the prize Best Project 2015.

EXTERIÉR

27

EXTERIOR

EXTERIÉR

Exteriérová architektonická tvorba je mi možno aj preto mimoriadne blízka, lebo vo svojej umeleckej praxi mám bohaté skúsenosti vo verejnom priestore pri realizácii rôznych umeleckých zásahov. Ale aj naša každodenná rodinná komunikácia prebieha medzi architektom, sociológom, dizajnérom a umelcom – medziodborová skúsenosť je pre mňa každodennou realitou.

Exteriérová tvorba je z hľadiska sociológie dôležitá, lebo vytvára priestor pre komunikáciu, kde môžu vzniknúť nové kvality spoločného fungovania a interakcie užívateľov. Z hľadiska dizajnéra treba vytvoriť dobre a príjemne používateľný priestor, ktorý zabezpečí požadované funkcie a zároveň je citlivým zásahom do priestoru, prvky sú navrhnuté náročne a funkčne a vytvára sa dobrý spoločenský priestor pre ľudí.

Umelecké dielo, ktoré sa objaví vo verejnom priestore, by malo komunikovať s okolím, doplniť ho alebo práve naopak porušiť jeho zákonitosti a dotvoriť priestor na báze inšpiratívneho kontrastu. Tvoríť v exteriéri je nesmierne náročné zadanie – priestor musí slúžiť rôznorodému publiku v rôznorodých situáciách.

Som presvedčená, že tento rok nominované projekty spĺňajú tieto parametre napriek tomu, že majú úplne odlišnú funkciu.

Exteriér Digital parku je pseudoverejný priestor pred kancelárskymi budovami v Petržalke. Je to priestranstvo, kde sa najviac počíta s používateľmi z blízkych administratívnych budov. Priestor vytvára možné „exteriérové pracovisko“, hracie plochy, vizuálne príťažlivé prírodné trávnaté polia a veľmi dobre využiteľný a zaujímavý amfiteáter.

Projekt pracuje jednak s princípom splyvania s krajinou, ktorú aj vytvára, ale aj

s kontrastom geometrických betónových objektov. Veľmi oceňujem, že projekt bude dokončený v etapách a postupne sa môže meniť na základe skúseností používateľov.

Druhá nominácia – Lávka a prístrešok na Straníku pri Žiline – je unikátnym dielom pre unikátne prostredie. Veľmi oceňujem pokoru k prostrediu v prístupe architektov pri navrhovaní celého projektu. V prekrásnom prostredí môžeme vidieť levitujúcu lávku a minimalistický prístrešok, ktorý plní všetky požadované funkcie a okrem toho materiálovo aj vizuálne synergicky funguje v krajine.

Pre extrémnych športovcov, ale aj pre bežných turistov vytvára príjemné prostredia pre návštevu a pobyt na vrchu kopca, odkiaľ je úžasný výhľad na okolie. Architektom sa podarilo pochopiť krajinu a úspešne ju dotvoriť architektonickým dielom vo „veľkej vizuálnej konkurencii“.

Ilona Németh

EXTERIOR

The architectural exterior design is very dear to me because in my artistic life I have a lot of experiences with public spaces when it comes to the realisation of all kind of artistic works. The everyday communication in my family takes place between an architect, a sociologist, a designer and an artist – interprofessional experiences are my everyday reality.

From a sociological point of view, exterior design is very important as it creates space for communication where new qualities of social functioning and interactions between the different users can arise. From a designer's point of view, you have to create a well useable and

enjoyable space that complies with all required functions and represents a sensitive intervention to the space, the different elements have to be designed in a sophisticated and functional manner so that the final result is a good public space for the people.

Every piece of art that enters the public space should communicate with its environment, complete it or interfere with it and thus create room based on an inspiring contrast. It is an infinitely difficult task to create something in the exterior – the space has to serve a manifold public in manifold situations.

I'm convinced that this year's nominations meet all those requirements, despite the fact, that the both of them have completely different functions.

The exterior of the Digital Park is a pseudo public space in front of office buildings in the Bratislava district Petržalka. It is a public space which is intended to be used by the employees of the close-by office buildings. This space offers an exterior workspace, playing fields, visually attracting natural greens and a very practical and interesting amphitheatre.

On one hand, this project deals with the principle of blurring with the landscape which is moreover characterised by it and on the other hand it plays with the contrast with geometrical concrete objects. I appreciate very much that this project will be finished in different stages and that it can change on the basis of the user's opinions.

The second nominee – the walkway and the shelter on the Straník mountain near Žilina – is a unique work in a unique environment. I really appreciate the humility of the architects towards the environment when they planned this project. In a beautiful environment, we can see a levitating walkway and a minimalistic shelter that fulfils all required functions and has a visually synergic effect in the landscape.

It creates a pleasant atmosphere for extreme athletes and common tourists and invites them to visit and stay on the top of the mountain where you have a breath-taking view on the surroundings. The architects managed to understand the landscape and rounded it up with an architectural work which is in "great visual competition" with it.

Iлона Németh

NOMINÁCIA V KATEGÓRII EXTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY EXTERIOR

EXTERIÉROVÉ ÚPRAVY
DIGITAL PARK BRATISLAVA
DIGITAL PARK, EINSTEINOVA 25, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: IGOR MARKO,
PETER PASEČNÝ
FOTO / PHOTO: PETER PASEČNÝ

EXTERIÉROVÉ ÚPRAVY DIGITAL PARK

Autori: Igor Marko,
Peter Pasečný

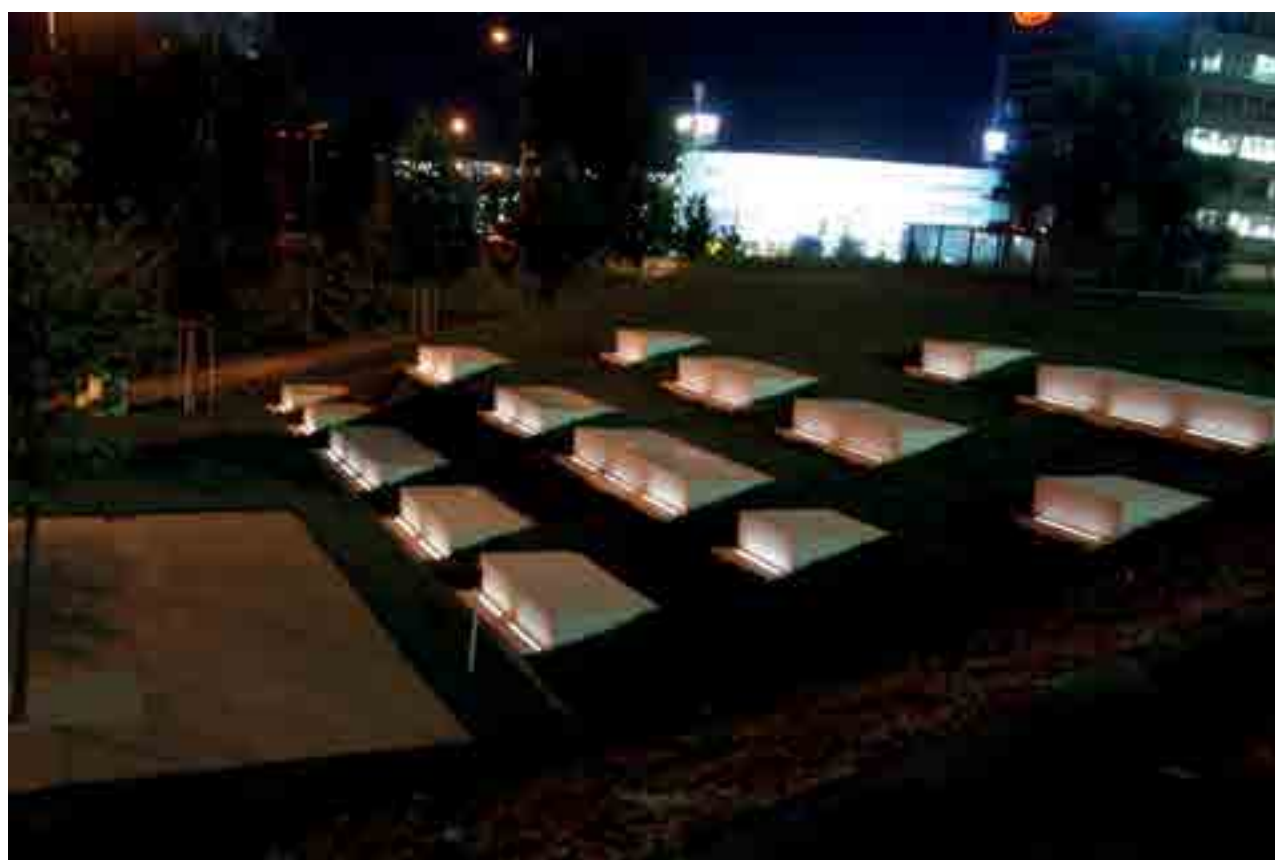
Predstava kvalitného pracovného priestoru sa zvykne spájať s vybavením a úpravou interiéru. Dnes však už nielen u veľkých technologických firiem platí, že tvorba pracovných zón pre zamestnancov zahŕňa aj vonkajšie priestory. Podľa hesla: Robte tam, kde vám to ide najlepšie. Aj úprava exteriéru kancelárskych budov bratislavského Digital Parku vysúva miesta pre sústredenú prácu či firemný brainstorming do outdooru. Keďže súčasťou pocitu z práce je aj možnosť oddychu a neformálneho kontaktu s kolegami, koncept od ateliéru Marko&Placemakers a štúdia 2ka zahŕňa aj priestory pre bowling, mini-golf či vlastný amfiteáter. Pridaná hodnota projektu spočíva v tom, že v duchu prístupu „miestotvorby“ nie je exteriér Digital Parku len privátnym dizajnovým riešením. Jednak výrazne zal'udňuje a oživuje kancelársku štvrť na vstupe do Petržalky, ktorá takto nestraší neosobnosťou a hluchotou. Svojou krajinnou estetikou a netuctovou a premyslenou prácou s flórou autori zároveň zhodnocujú vzhľad celého územia.

EXTERIOR ADAPTATIONS DIGITAL PARK

Architects: Igor Marko,
Peter Pasečný

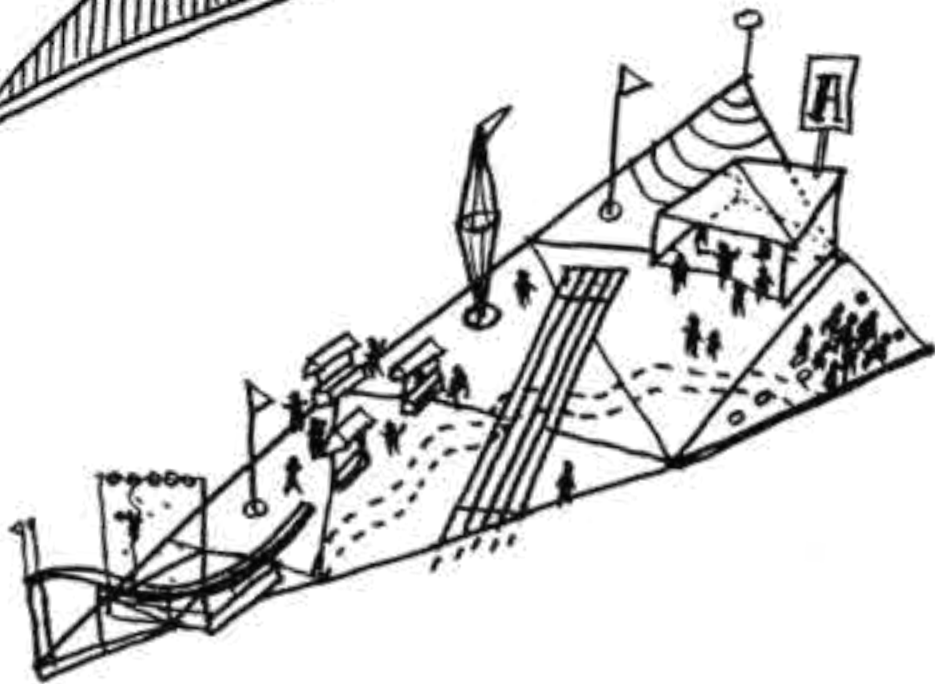
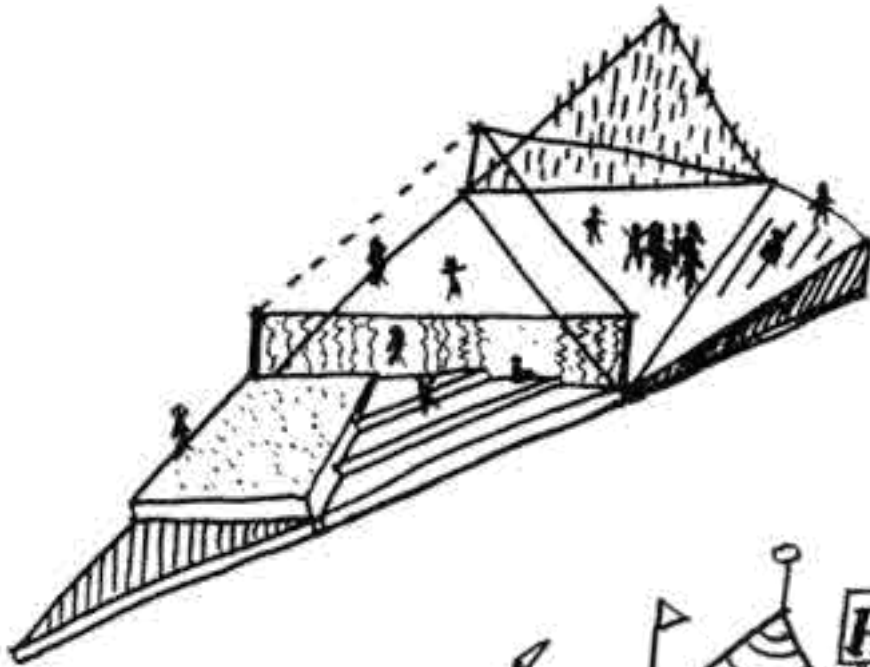
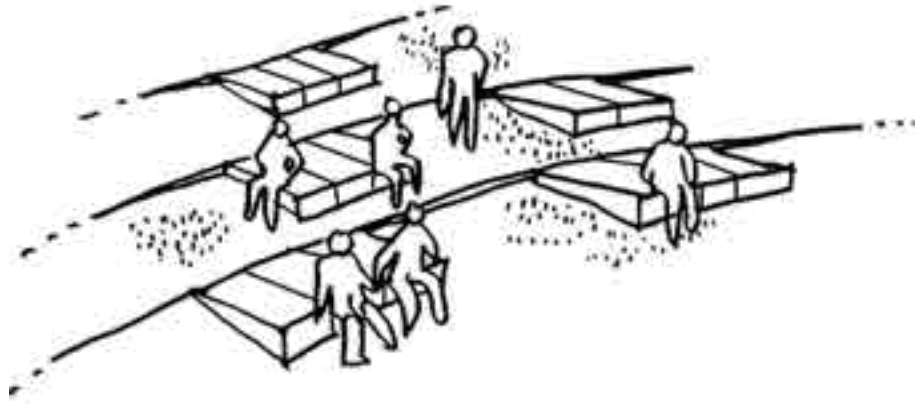
The idea of a high-quality working environment is often associated with interior design and adaptations. However, today not only huge technology companies know that the creation of working zones for employees comprise also outdoor spaces, according to the principle: “Work there where you can work the best.” The adaptations of the exterior of the Digital Park office complex in Bratislava moves the places for concentrated work and brainstorming to the outside. As the opportunity to relax and to have informal contacts with colleagues is a part of any working experience, the concept of the studios Marko&Placemakers and 2ka includes spaces for bowling, mini-golf and an own amphitheatre. A major advantage of this project is that the exterior of the Digital Park is in the spirit of urban development not just a private design solution. It animates and revitalises the office district at the entry of the Petržalka quarter which thereby doesn't create an impression of impersonality and deafness. Furthermore, this project enhances the overall look of the whole area because of its landscape aesthetics and its outstanding and ingenious use of vegetation.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII EXTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY EXTERIOR

EXTERIÉROVÉ ÚPRAVY
DIGITAL PARK BRATISLAVA
DIGITAL PARK, EINSTEINOVA 25, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: IGOR MARKO,
PETER PASEČNÝ
FOTO / PHOTO: PETER PASEČNÝ

PRÍSTREŠOK A LÁVKA NA STRANÍKU

Autori: Michal Marcinov,
Andrej Badin, Zuzana Demovičová,
Peter Lényi, Ondrej Marko,
Marián Lucký

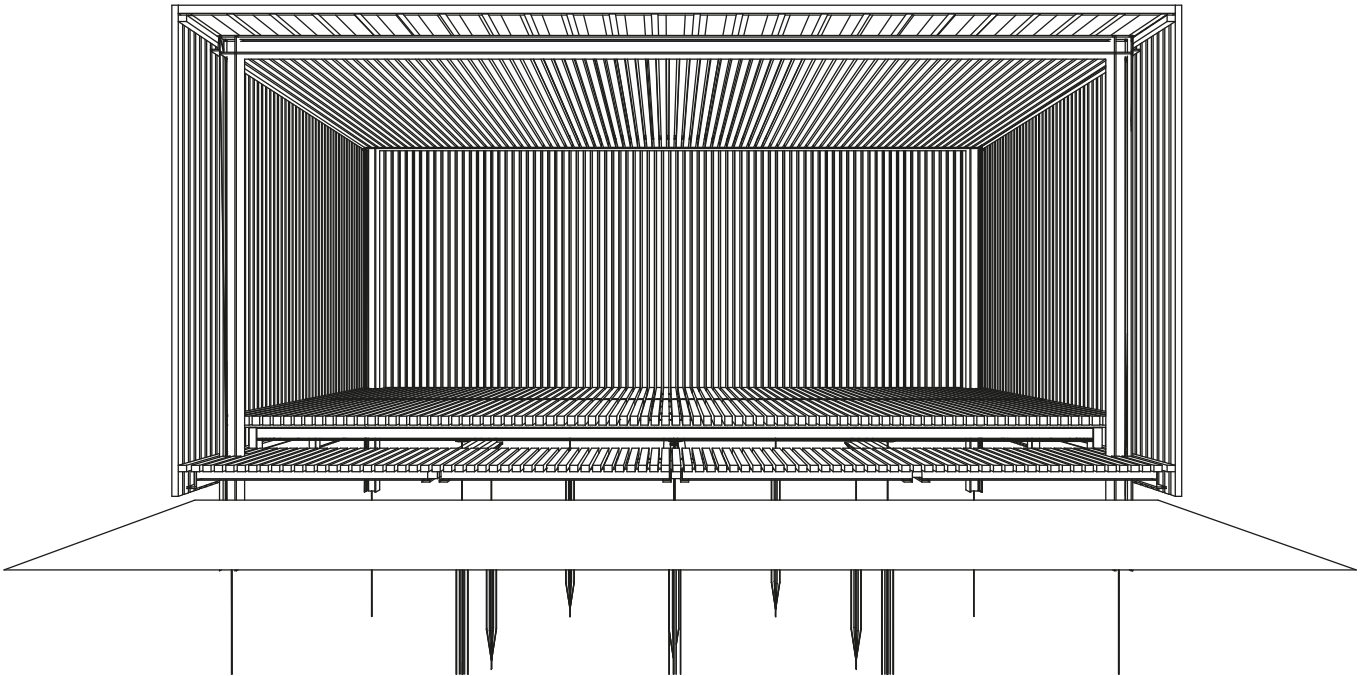
Do vítanej diskusie o verejných priestoroch, ktorá na Slovensku prebieha, prinášajú autori Prístrešku a lávky na Straníku nový impulz. A síce, že verejný priestor nemusí byť len urbánne územie, na ktorom sa dá kočíkovať, či popíjať kapučíno. Ľudia trávia voľný čas aj mimo mesta. To, kam sa vyberú, pritom závisí aj od podmienok, ktoré im lokalita poskytuje. Pôvodný nápad mesta Žilina – postaviť na oblúbenom kopci s krásnym výhľadom a výbornými podmienkami pre vzdušné športy nákladnú vežu – sa podarilo autorom zvrátiť. A to zorganizovaním workshopu pre všetky zainteresované strany. Výsledkom je riešenie, ktoré ohľaduplne vstupuje do prírody a zároveň zohľadňuje potreby návštevníkov. Lávka privádza výletníkov na kopec, pričom „levitovaním“ nad povrchom zeme nezasahuje do chráneného územia. Prístrešok chráni odpočívajúcich a zároveň ich priestorovo oddeľuje od štartovacej plochy pre paraglajdistov. Miesto sa tak stáva naozaj „verejným“ a zároveň je inšpiráciou pre riešenie ďalších miest v okolí.

THE WALKWAY AND THE SHELTER ON THE STRANÍK HILL

Architects: Michal Marcinov,
Andrej Badin, Zuzana Demovičová,
Peter Lényi, Ondrej Marko,
Marián Lucký

The architects of the walkway and the shelter on the Straník hill gave a new impetus to the discussion on public spaces in Slovakia. Their contribution to the discussion is that a public space doesn't need to be situated only in urban areas where people can take baby-buggies for a spin or degust their cappuccino. People spend their free-time also out of town. Where they go depends also on the conditions of the place. The original idea of the city of Žilina was to build an expensive lookout tower on this popular excursion hill with a nice view and ideal conditions for air sports. The architects managed to change the original idea by organising a workshop for all interested parties. The result is a solution that merges respectfully with the nature and responds at the same time to the needs of its visitors. The walkway leads the excursionists to the top of the hill and because of its levitating nature it doesn't disturb the nature conservation area around it. The shelter protects the people having a rest and separates them spatially from the start area of the paragliders. The place becomes really "public" and serves at the same time as an inspiration for other places in the surroundings.

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII EXTERIÉR
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY EXTERIOR

DOČASNÉ VSTUPNÉ
PAVILÓNY REDUTY
Budova SF, Mostová,
Bratislava
Autori: Il'ja Skoček,
Martin Skoček
Foto: Pavol Dobšínský

ZÁHRADA RODINNÉHO
DOMU V ČUNOVE
Bratislava-Čunovo
Autori: Daniel Lapšanský,
Ján Augustín,
Ľubomír Lapšanský
Foto: Ján Augustín

X-BIONIC@
SPHER_PROMENADA
Šamorín, Čilistov
Autori: Viktor Becker,
Miroslav Slahučka,
Magdaléna Horňáková,
Juraj Horňák
Foto: Magdaléna Horňáková

ZASTREŠENIE
AUTOBUSOVEJ STANICE
V MICHALOVCIACH
Michalovce
Autori: Radek Hegmon,
Hana Maršíková,
Jan Pavézka
Foto: Lukáš Pelech

PRÍSTREŠOK A ZVONICA
HORNÁ KRUPÁ
Horná Krupá
Autori: Eva Vršanská,
Michal Vršanský
Foto: Michal Vršanský

VOĽNOČASOVÝ AREÁL –
AMFITEÁTER RAČA
Amfiteáter – Rača,
Knižkova dolina, Bratislava
Autori: Miloš Juráni,
Július Toma, Radovan Rusnák
Foto: Marcel Rebro

CEZHRANIČNÁ LÁVKA
CEZ RIEKU POPRAD
Sulín – Muszyna – Zegiestów
Autori: Irakli Eristavi,
Pavol Šilla,
Tadeusz Wojciechowski,
Jerzy Bajer,
Andrej Jackanin
Foto: Daniela Dostálková

NÁVRH A UMIESTNENIE
KAMENNÝCH TABÚĽ
S MENAMI PADÝCH
VOJAKOV
Cintorín a pamätník Slávín
v Bratislave
Autori: Katarína Šináková,
Ivana Píšová
Foto: Juraj Bartoš

OBNOVA
A PRESTAVBA

REHABILITATION
AND
REDEVELOPMENT

OBNOVA A PRESTAVBA

Téma rekonstrukcí a adaptací je pro architekty určitě velkou výzvou. Na jedné straně nemusí přemýšlet nad úkolem na zelené louce, kde by chyběl kontext, na straně druhé stojí před otázkou, jakou míru zásahu do staré substance vnést.

Toto rozhodování je jistě významně ovlivňováno historickou hodnotou konkrétní stavby i požadavky investora, tedy zadaným programem. A v tomto duchu, tj. o vhodné míře zásahu a podstatě celkové koncepce, se vedla i převážná část diskuse poroty.

První přístup v této kategorii reprezentovala úprava báňského domu v Banské Štiavnici. V tomto případě se jednalo o téměř romantickou představu obnovy, kdy nemá být na první pohled rozeznatelné, co je původní a co naopak nové. Autentičnost jednotlivých zásahů byla zastřena a návštěvník tak má nabýt iluze, že navštívil objekt v jeho původní podobě.

Oproti tomu bytový dům M25 v Bratislavě uplatňuje princip razantnějšího vstupu dostavby a odlišuje původní matérie od nových. Který přístup je ten správný? Který vystihuje lépe zadání i samotný původní objekt? Obě stavby vyvolaly velkou debatu poroty a obě si našly své zastánce i odpůrce.

Ještě trochu jiný přístup představuje rekonstrukce římskokatolického kostela sv. Vavřince v Brutovciach, která respektuje všechny dochované prvky, dokonce i ty z nedávné minulosti. Všechny byly maximálně ochráněny, a naopak jasné je odlišení nových vstupů, především lavic i osvětlení. Míra nových zásahů není ale velká, a i když se jedná o koláž různých stylů, je zřejmé, že je stavba stále jednotným celkem.

Rozhodnutí o míře nového vstupu a zachování původního je především na autorovi samotném. Mnohdy také do rekonstrukcí výrazně zasahují památkáři a investoři jejich tendencím snadno podléhají. Pro volbu správného přístupu v této kategorii neexistuje obecný recept. A tak nezbyvá, než postupovat nejen na základě znalostí o dané stavbě, ale i částečně pocitově a své rozhodnutí o míře zásahu především důsledně realizovat.

Jan Šépka

REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

The field of reconstruction and rehabilitation of buildings is certainly a big challenge for an architect. In fact, on one hand he doesn't have to premeditate in front of a contextless green meadow, on the other hand he faces the question to what extent he can do interventions in the old fabric of a building.

This decision is strongly influenced by the historical value of the given building and by the requirements of the investor, this is to say, by the task appointed. This is what the jury's discussions focussed on, that is, the proportion of the intervention and the essence of the overall conception.

The first project we examined in this category was the reconstruction of a former miner's house in Banská Štiavnica. In this

instance, we saw an almost romantic notion of reconstruction where it wasn't clear at first glance what is new and what is old on the building. The authenticity of the interventions was veiled and therefore the visitor was under the illusion that he visited a building in its original state.

Behind the residential house M25 in Bratislava lies the principle of a striking building extension where the original and new building substances can be easily recognised. Which one is the right approach? Which one meets the task the best and emphasises more on the original object? These two buildings inspired very heated debates in the jury and both of them had supporters and opponents.

Still another approach can be found in the reconstruction of the Saint-Lawrence church in Brutovce. In this reconstruction all preserved elements were respected, even those from the more recent past. All original elements were maintained and all new interventions are clearly visible, particularly the benches and the illumination. In any case, the extent of interventions was rather small and even if the result appears as a collage of different styles it becomes clear that the building remains a whole entity.

The decision on the extent of the intervention and the preservation of old substance depends primarily on the architect. Often even preservationists intervene massively in the reconstruction and the investors succumb to their demands. However, there is no general receipt for the right approach and therefore you can only proceed intuitively in accordance with your knowledge on the building. In any case, you always have to realise your decision concerning the extent of the intervention consequently.

Jan Šépka

REKONŠTRUKCIA BANÍCKEHO DOMU DOLNÁ RESLA

Autori: Vladimír Schmidt,
Zuzana Schmidt

Historické centrum Banskej Štiavnice mohlo skončiť ako vyludnený a chátrajúci skanzen pre poznávacie autobusové zájazdy. Už dlhobojšie prebiehajúca premena baníckeho mesta na víkendovú a dovolenkovú destináciu tento katastrofický scenár postupne odvracia. K trendu nového – aj keď len sezónneho či víkendového – zaludnenia mesta a záchranu jeho historickej architektúry prispieva aj rekonštrukcia baníckeho domu na Dolnej Resle. Autori a investor zvolili prístup čo najväčšieho možného zachovania koloritu, čo znamenalo dokonca tvorbu replík pre nerekonštruovateľné časti stavby. Úprava interiéru i pozemku domu zodpovedá jeho rekreačnému využitiu. Zobytné podkrovie so spoločenskou miestnosťou ústi presklenými dverami na terasu s výhľadom na štiavnickú kalváriu. Mieria sem aj nové drevené exteriérové schody z dolnej časti pozemku a oddychovú časť dopĺňa uzatvratel'ný altánok citujúci hospodársku šopu. Vybavenie a zariadenie interiéru podčiarkuje snahu o zachovanie dobového feelingu.

THE RECONSTRUCTION OF THE MINER'S HOUSE DOLNÁ RESLA

Architects: Vladimír Schmidt,
Zuzana Schmidt

The historical centre of Banská Štiavnica could have ended up as an unpopulated and dilapidated open-air museum for tourist bus tours. But the lately ongoing transformation of the mining town into a weekend and holiday destination has been able to avert this disastrous scenario. The reconstruction of the former miner's house in the Dolná Resla street is a contribution to this new trend of repopulating the town – mainly seasonally or over the weekends. The architects and the investor opted for an approach which preserved the character of the house at a maximum. This led even to the construction of replicas for those parts of the building that were not restorable. The interior and outdoor design of the house corresponds to its recreational use. The habitable attic comprising the living room goes over through glass doors into a terrace with a view on the Calvary of Banská Štiavnica. A wooden outdoor staircase connects the terrace to the lower part of the lot where you can find a lockable garden house resembling a tool shed. The equipment and furnishing of the interior round up the effort to preserve the former mining atmosphere.

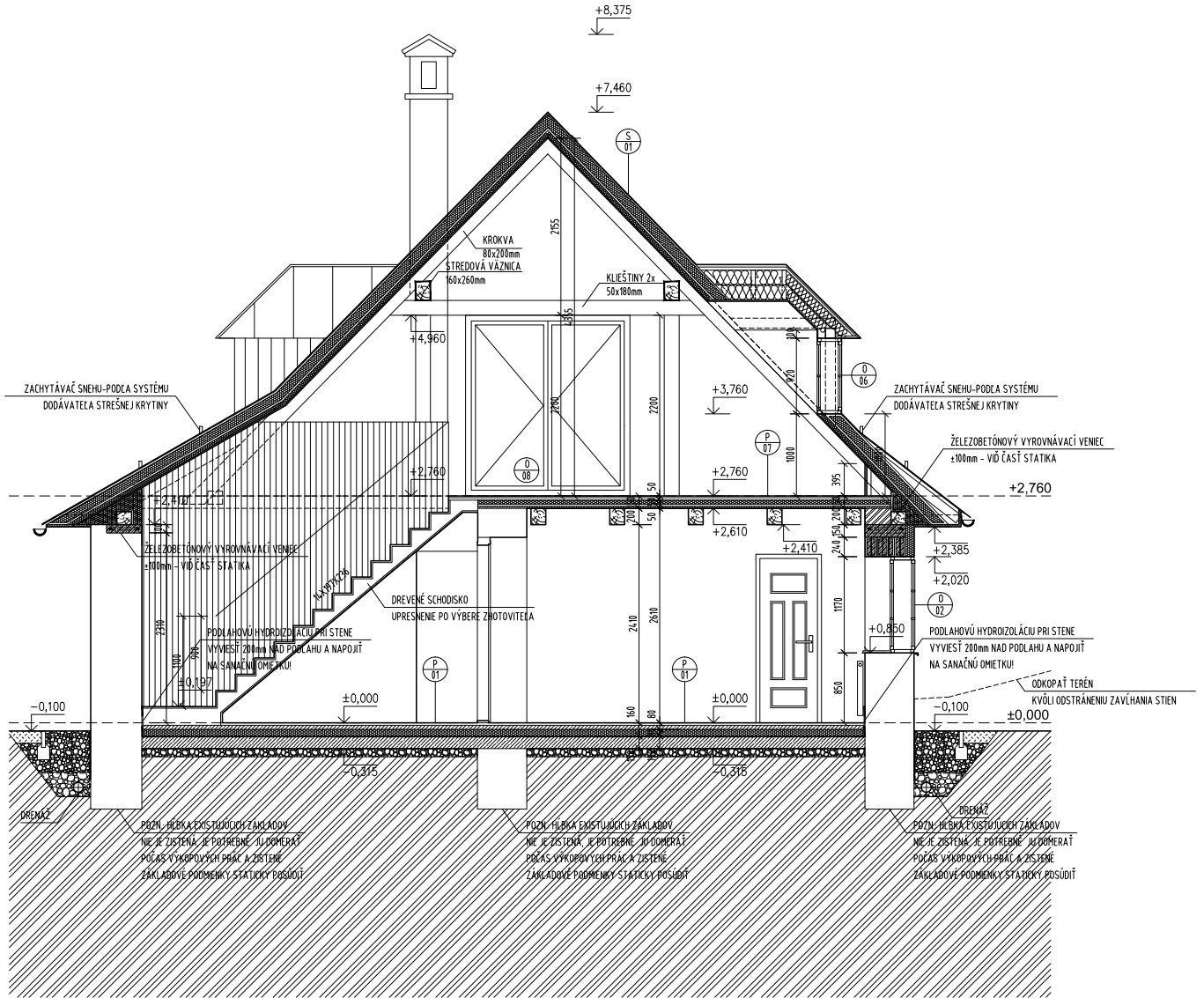
NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
NOMINATION IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

REKONŠTRUKCIA BANÍCKEHO
DOMU DOLNÁ RESLA
DOLNÁ RESLA, BANSKÁ ŠTIAVNICA

AUTORI / AUTHORS: VLADIMÍR SCHMIDT,
ZUZANA SCHMIDT
FOTO / PHOTO: MARTIN ŠVEDA

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
NOMINATION IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

BYTOVÝ DOM M25, NADSTAVBA A DOSTAVBA
MÝTNA 25, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: PAVOL SENECKÝ,
MICHAL VRŠANSKÝ, JURAJ SENECKÝ
FOTO / PHOTO: MICHAL VRŠANSKÝ

BYTOVÝ DOM M25

Autori: Pavol Senecký,
Michal Vršanský, Juraj Senecký

Príležitosti pre architektúru prinášajú aj nové formy života v meste. V Bratislave je to napríklad potreba strednodobého ubytovania pre ľudí, ktorí majú v meste nejaký „biznis“. Že je o takýto spôsob prenájmu záujem, ukazuje aj rozširovanie jedného z apartmánových komplexov, z ktorého vzniklo zadanie pre architektov. Jadrom riešenia je nadstavba a dostavba domu na Mýtnej ulici. K existujúcim trom podlažiam pribudli tri nové, ktoré nahradili sedlovú strechu. Keďže pridané podlažia odskakujú od ulice, nie sú z chodníka vnímateľné a budova si preto zachováva pôvodnú výškovú decentnosť. Nové a staré v budove zreteľne oddeluje rímsa, pričom prvok vertikálnych lamiel pred oknami v dostavanej časti pôsobí súčasne a zároveň harmonicky voči celku. Prístup k objektu je z dvora, kde prebehli ďalšie zásahy – vybudovanie výťahovej šachty a rozšírenie obývatel'ných priestorov doplnením vyčnievajúcej konzoly. Z pôvodných troch bytov tak vzniklo v malometrážnej mierke a pre dočasné ubytovanie desať.

RESIDENTIAL HOUSE M25

Architects: Pavol Senecký,
Michal Vršanský, Juraj Senecký

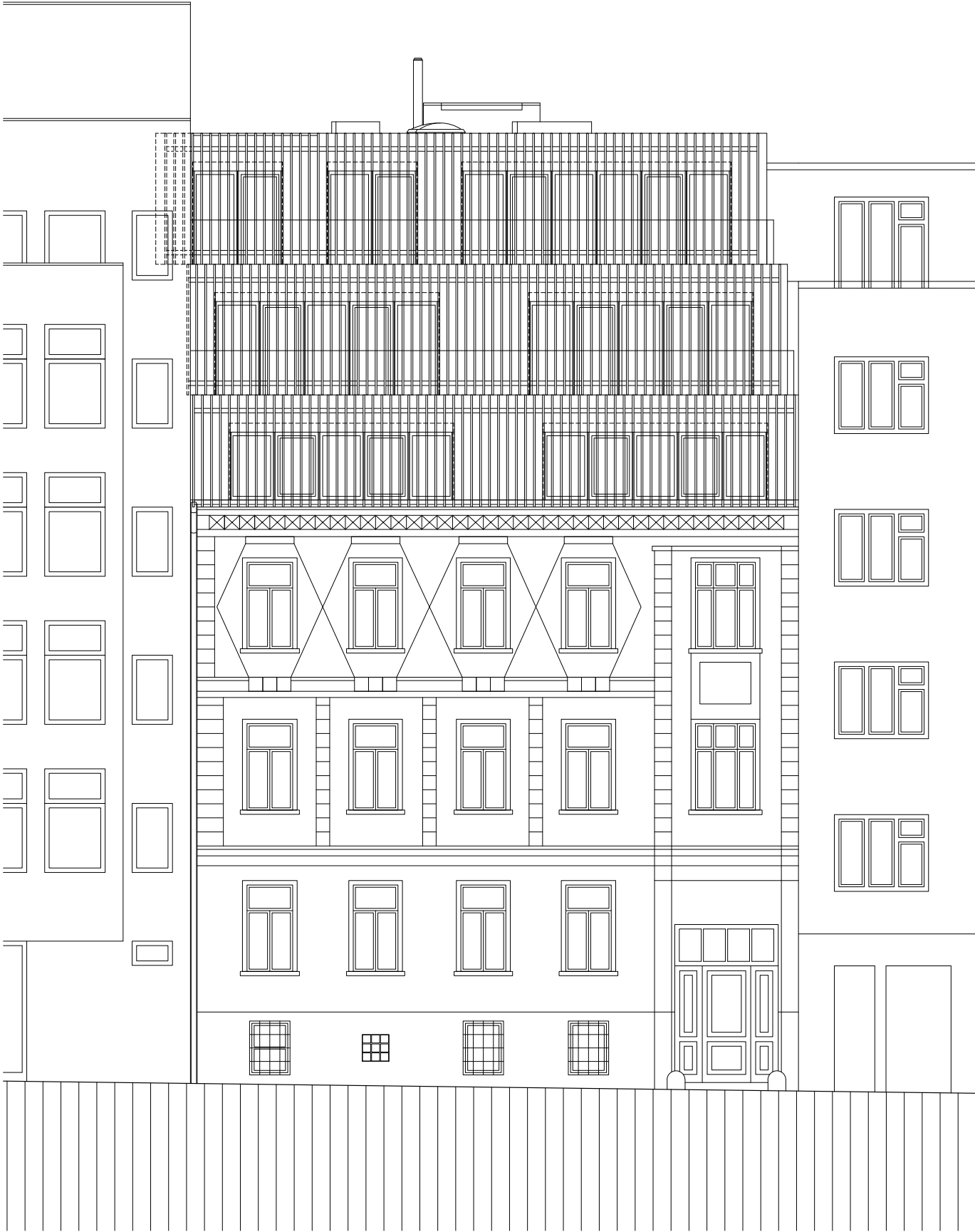
New architectural potential can be found in new forms of urban living. For example, in Bratislava there is a need for the temporary accommodation of people that just have some “business” in the city. The architect’s order to build an extension to one of Bratislava’s apartment complexes is a sign for growing interest in rental flats. The core of the solution was extending and enlarging the building in the Mýtna street. They replaced the saddle roof on top of the three already existing floors by three floors more. As the newly added floors are offset from the street they are not visible from the pavement and this is how the building preserved its original decentness in height. Old and new in this building are separated by a cornice and the vertical slices under the windows of the new part contribute to the contemporaneous and harmonious overall impression. The building can be accessed from the courtyard where further changes have been made: the construction of a lift shaft and the extension of the residential space by means of an overhanging console. Instead of the original three flats the house contains now ten smaller flats for temporary accommodation.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
NOMINATION IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

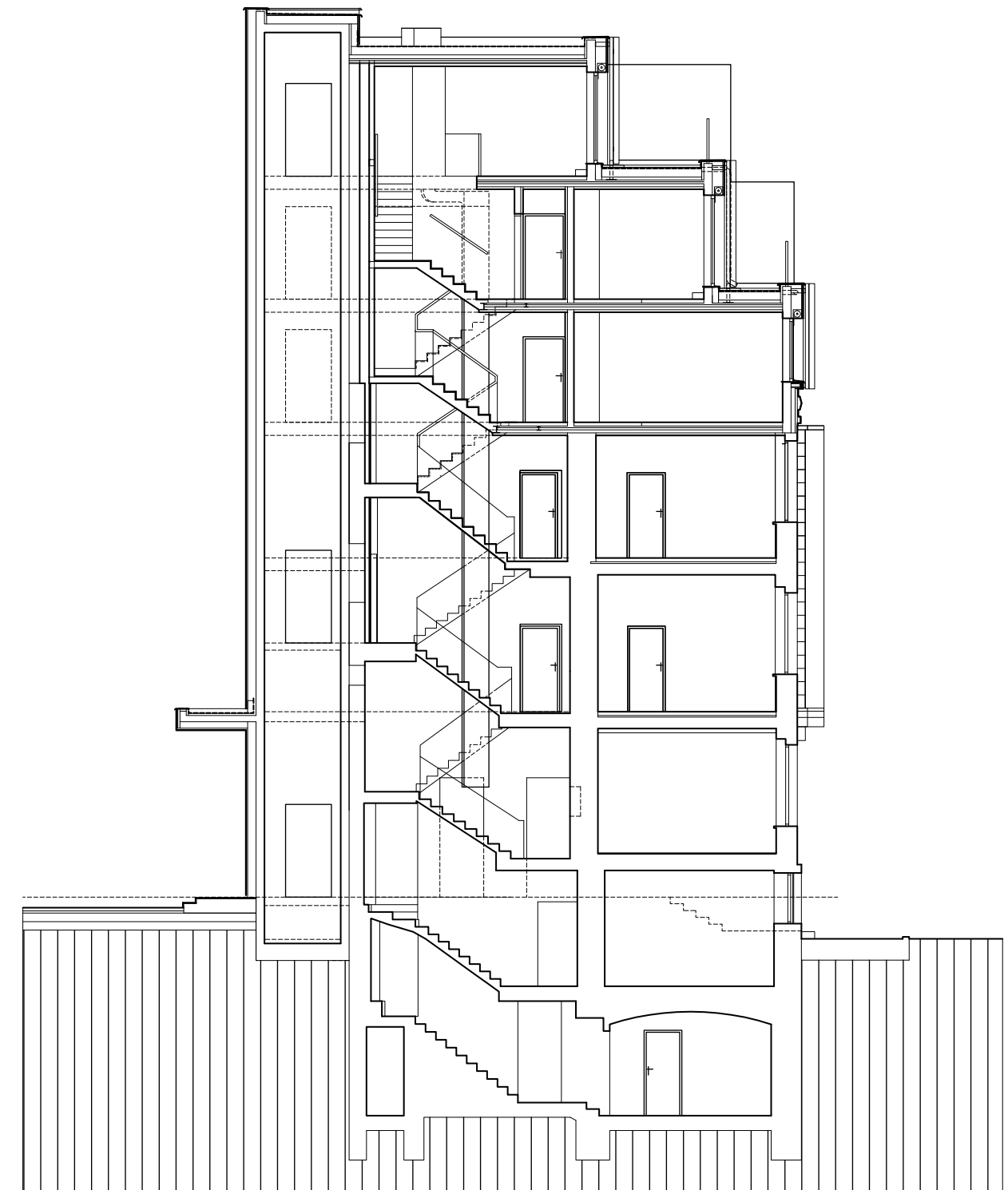

BYTOVÝ DOM M25, NADSTAVBA A DOSTAVBA
MÝTNA 25, BRATISLAVA

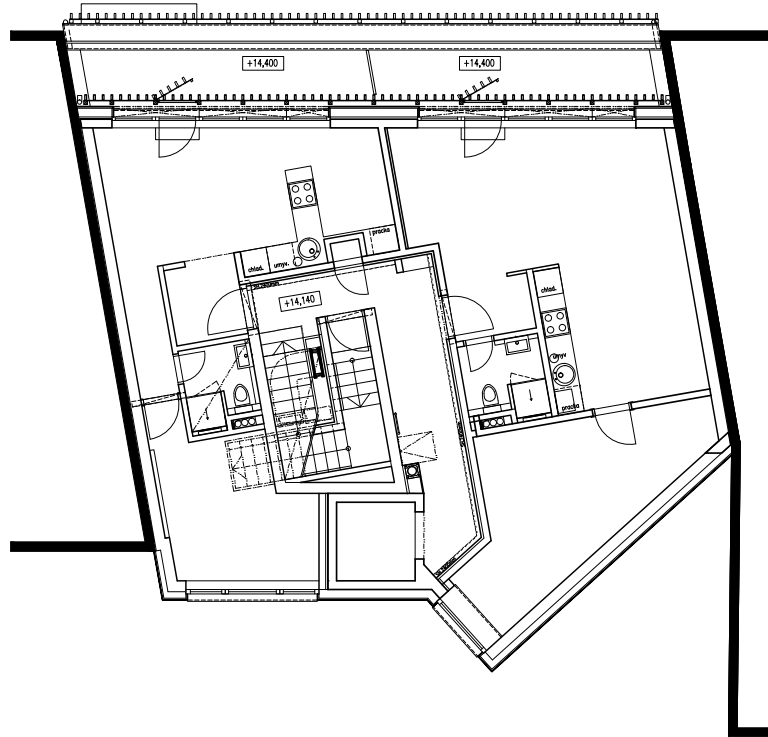
AUTORI / AUTHORS: PAVOL SENECKÝ,
MICHAL VRŠANSKÝ, JURAJ SENECKÝ
FOTO / PHOTO: MICHAL VRŠANSKÝ

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
NOMINATION IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

PÓDORYS (5NP)

PÓDORYS (1NP)

INTERIÉR RÍMSKOKATOLÍCKEHO
KOSTOLA SV. VAVRINCA V BRUTOVCIACH
R.K. KOSTOL SV. VAVRINCA,
BRUTOVCE 83, OKR. LEVOČA

AUTOR / AUTHOR: TOMÁŠ BUJNA
FOTO / PHOTO: STANO DUBÍK

INTERIÉR RÍMSKOKATOLÍCKEHO KOSTOLA SV. VAVRINCA V BRUTOVCIACH

Autor: Tomáš Bujna

Rímskokatolícky gotický kostol v obci Brutovce pri Levoči sa nachádza vo výške 863 m.n.m. a je tak najvyššie položeným stredovekým kostolom na Slovensku. Znamená to napríklad aj to, že má do činenia so špecifickými poveternostnými vplyvmi, ktoré sa môžu prejaviť aj ako snežné záveje v interiéri. Rekonštrukciu kostola zo 14. storočia si vyžiadalo zavlhnuté vnútorné murivo a tiež nevyhovujúci stav podlahy. Ľudským faktorom, ktorý dal veci do pohybu, bol príchod nového kňaza. Po odstránení zavlhnutých omietok a podlahy bol najprv vykonaný archeologický a reštaurátorský prieskum. Nasledovala kompletná rekonštrukcia interiéru položením kamenných platní, očistenie empory a osadenie nového schodišťa, rekonštrukcia elektroinštalácie a tiež výroba lavíc až po detaily kovaní na dverách a návrh nových klúčiek. Nad prácou nevisel žiadny dedlajn a ako sám autor tvrdí: „Oprava kostola v takej malej obci si vyžaduje veľa času“. Pri pohľade na kvalitu výsledku to znie ako parafráza porekadla „Božie mlyny melú pomaly, ale isto“.

THE INTERIOR OF THE ROMAN-CATHOLIC SAINT-LAWRENCE CHURCH IN BRUTOVCE

Architect: Tomáš Bujna

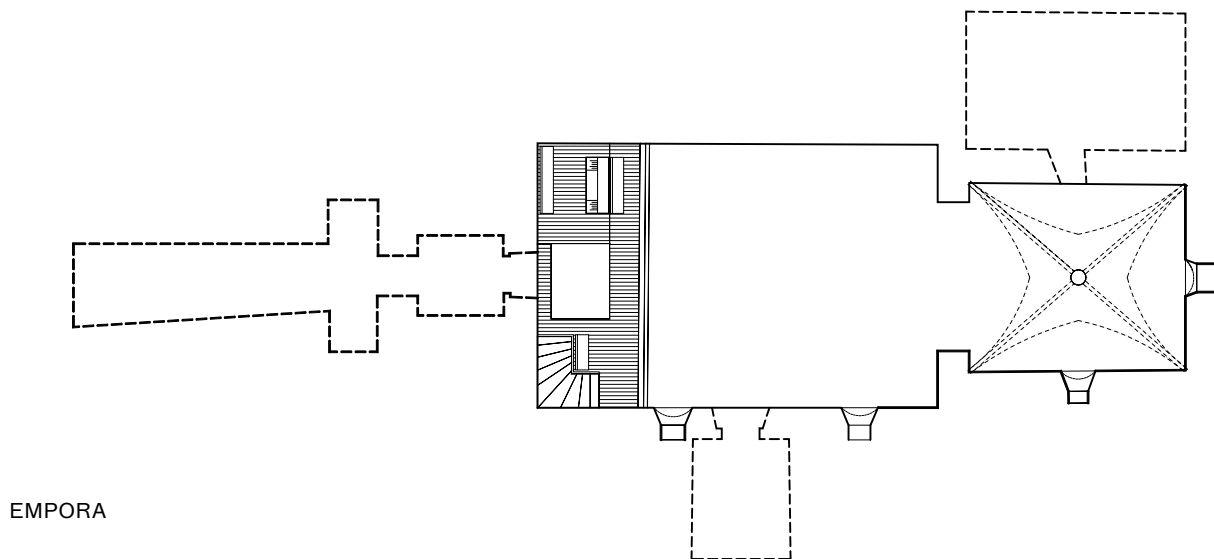
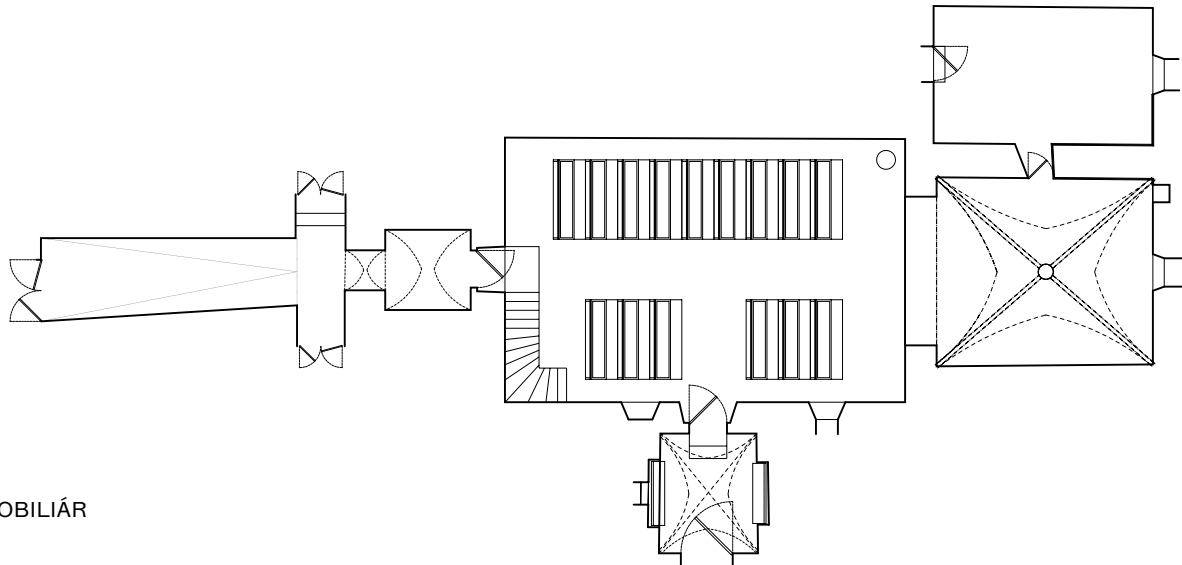
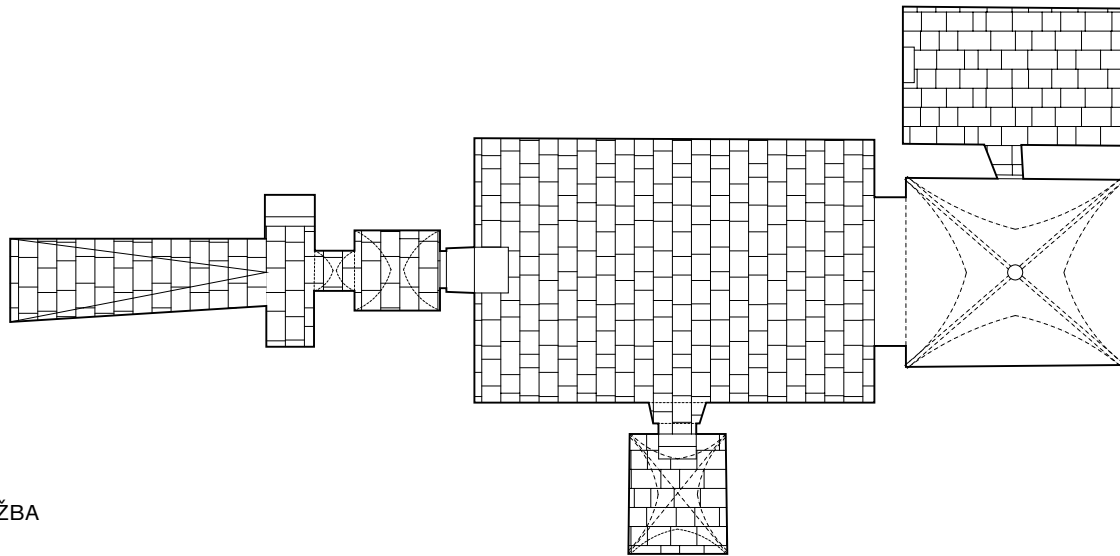
The Roman-Catholic Gothic church in Brutovce near Levoča is situated at an altitude of 863 meters above sea, and is thus the highest-altitude medieval church in Slovakia. This means, for example, that it is exposed to specific weather conditions that can lead to snow drifts in its interior. The reconstruction of the church from the 14th century was necessary because of the damp interior masonry and the deplorable state of floor. The human factor that got things moving was the arrival of a new priest. After the removal of the damp plaster and floor there was done an architectural and conservational examination and only afterwards the complete reconstruction of the interior started. This reconstruction consisted in stone cladding, cleaning of the galleries, the construction of a new staircase, the reconstruction of the electrical installation, the manufacturing of new pews and the metal fittings on the doors as well as new keys. There was no deadline and even the architect affirms: "The restoration of a church in a such small village requires a lot of time." Looking at the quality of the final result one might think of the saying: "Though the mills of God grind slowly, yet they grind exceeding fine."

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
NOMINATION IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

INTERIÉR RÍMSKOKATOLÍCKEHO
KOSTOLA SV. VAVRINCA V BRUTOVCIACH
R.K. KOSTOL SV. VAVRINCA,
BRUTOVCE 83, OKR. LEVOČA

AUTOR / AUTHOR: TOMÁŠ BUJNA
FOTO / PHOTO: STANO DUBÍK

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII OBNOVA A PRESTAVBA
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY REHABILITATION AND REDEVELOPMENT

**BUSINESS GARDEN
ŠTEFÁNIKOVA**
Štefánikova, Bratislava
Autori: Igor Lichý,
Juraj Mihálik,
Tomáš Šebo
Foto: Tomáš Manina

**REKONŠTRUKCIA
ROBOTNÍCKEHO DOMU**
Robotnícka 3,
Banská Bystrica
Autori: Ladislav Bradiak,
Roman Jariabka
Foto: Ján Pavúr

**OBNOVA BAŠTY –
PRACHÁRNE V LEVOČI**
Baštová 1A/3143, Levoča
Autori: Magdaléna Janovská,
Milan Dzurilla
Foto: Ivan Janovský

SPIEGELSAAL
Trnava
Autor: Viktor Šabík
Foto: Daniel Veselský

**REKONŠTRUKCIA
SKLADOVO-
ADMINISTRATÍVNEHO
AREÁLU SLIAČSKA**
Sliačska ul., Bratislava
Autori: Matej Grébert,
Juraj Kurpaš,
Roman Čambál
Foto: Pavel Meluš

KAŠTIEĽ ORLOVÉ
Považská Bystrica,
mestská časť Orlové
Autori: Rastislav Gromnica,
Pavol Fischer,
Martin Gromnica,
Martin Žatkulák
Foto: Jaroslav Jaroš

KO.R.D. TERASA
Kojatice 18, Kojatice
Autori: Jana Tartal'ová,
Michal Tartal'
Foto: Michal Tartal'

**REKONŠTRUKCIA OBJEKTU
FORD SZILCAR KOŠICE**
Košice
Autori: Peter Serfözö,
Juraj Lengyel
Foto: Jozef Jarošík

**REZIDENCIA
ŠAFRÁNOVÁ ZÁHRADA**
Skladná, Košice
Autor: Andrej Rodziňák
Foto: Andrej Rodziňák

REKONŠTRUKCIA
CHATY V SENCI
Snečné jazera juh 2855
Senec
Autori: Peter Kopecký,
Richard Kastel,
Martin Hörmann
Foto: Martin Hörmann

NKP – SOLIVAR PREŠOV
REKONŠTRUKCIA
OBJEKTU SKLADU SOLI
Námestie osloboditeľ'ov 4,
Prešov
Autori: Ján Katuščák,
Jozef Polák
Foto: Ján Katuščák,
Jozef Polák

SLOVENSKÉ MÚZEUM
OCHRANY PRÍRODY
A JASKYNIARSTVA
(SMOPaJ)
Školská 4, Liptovský Mikuláš
Autori: Karin Barényiová,
Stanislav Barényi
Foto: Jakub Jančo

PRESTAVBA A PRÍSTAVBA
BUDOVA PRE KULTÚRNE
ÚČELY NITRA-ZOBOR
Svätourbanská, Nitra-Zobor
Autor: Jozef Hrozensky
Foto: Peter Rafaj

REKONŠTRUKCIA
A PRESTAVBA OBJ. 4, 5,
JAKUBOVO NÁMESTIE,
BRATISLAVA,
SÍDLO KONGREGÁCIE
A ZARIADENIE
PRE SENIOROV
Jakubovo námestie 5,
Bratislava
Autori: Michal Lang,
Ján Lukáč, Stanislav Meliš,
Jozef Michalko
Foto: Soňa Sadloňová

PRESTAVBA
RODINNÉHO DOMU
Nám. Sv. Rozálie 6, Komárno
Autor: Zoltán Bartal
Foto: Ede Dömötör

PENZIÓN BANSKÝ DOM
Hodruša Hámre
Autori: Sven Szokolay,
Miroslav Tomík,
Katarína Maršalová
Foto: Bohumil Šálek

PRESTAVBA PENZIÓNU
V AREÁLI CHÂTEAU RÚBAŇ
Château Rúbaň
Autor: Zoltán Bartal
Foto: Ede Dömötör

OBČIANSKE
A PRIEMYSELNÉ
BUDOVY

CIVIL AND
INDUSTRIAL
BUILDINGS

OBČIANSKE A PRIEMYSEL- NÉ BUDOVY

Výber nominácií v tejto kategórii je vždy ťažký. Stretáva sa tu množstvo stavieb rôzneho určenia i rôznych foriem.

Kvalita občianskych stavieb je relatívne vernou vizitkou úrovne architektúry v každej krajine. Práve občianske stavby by mali prioritne pokrývať najzaujímavejšie spektrum stavieb slúžiacich verejnosti a odrážať jej kultúrnu úroveň. Porota nemala možnosť hodnotiť celkovú úroveň stavieb tohto typologického druhu na Slovensku, navštívila iba špičkovú vzorku toho, čo sa v poslednom období postavilo.

Konkurencia bola silná. Do finále sa dostali traja kvalitní, sebavedomí kandidáti. Tri funkčne i formálne ucelené riešenia, ktoré budú určite dobre slúžiť účelu, pre ktorý sú určené. Dvaja investori sú súkromní – osvietení. Stavili na profesionalitu pri spolupráci s architektom. Vyplatilo sa. Jedna zákazka je prekvapivo štátna a platená z verejných prostriedkov. Tu sa tiež ukazuje, že oproti bežnému štandardu verejného obstarávania sa dá niekedy urobiť aj dobrá vec.

Školstvo i kvalita školských zariadení je témou dňa. Ak otvoríme dennú tlač, čítame, čo všetko chýba, ako sa to nedá. V Banskej Štiavnici – „pánubohu za chrptom“ – sme však na príklade materskej školy Guliver uvideli, že ak je vôľa, správni ľudia i súkromné investície, tak sa to dá. A to aj v krutých časových limitoch, nie v metropole a na mieste torza rozostavanej stavby určenej na iný účel. Je to ukážkový príklad toho, že dobrá architektúra (ako vždy) závisí najmä od kvality ľudí, ktorí ju robia. Nielen architekta, ale aj investora a budúceho

používateľa – prevádzkovateľa. Komunikovali navzájom, vytýčili si jasnú predstavu, čo chcú, spolu ťahali za jeden povraz, a potom už „iba“ dobrý architekt dostal voľné ruky (a šibeničný termín), aby zrealizoval spoločnú víziu materskej školy, kam by deti (učitelia i rodičia) chodili s radosťou.

Na začiatku bolo rozostavané torzo domu bez identity i vízie. Potom sa stretli ľudia s víziou a chuťou niečo dokázať. Kreatívny architekt tvorivo vyhodnotil potenciál a vyťažil z daností maximum. Cenný je jeho nový tvorivý vklad. Zhodnotil problematický zdedený fyzický fond do kultivovaného a premysleného architektonického riešenia. Harmonický je celok, kvalitné sú i detaily. Od exteriérov až po interiéry. Forma i funkcia sú vo vzájomnom súlade. Nielen v zmysle štandardných typologických súvislostí. Škôlka je zaujímavá tým, že prináša nové, svieže myšlienky, ktoré nie sú bežným štandardom. V tvorbe priestorov i v spôsobe fungovania škôlky a vytváraní podnetného prostredia pre tých, pre ktorých je prioritne určená. Pre deti. Vytvorený je funkčný a variabilný priestor pre rozmanité spektrum denných vzdelávacích aktivít, aj pre škôlkou usporadúvané tematické podujatia. Architektúra nie je žiadnou formálnou demonštráciou. Skôr jednoduchým, racionálnym riešením, urobeným však citlivo a s vkusom.

Výsledkom je objekt materskej školy Guliver, ktorý presahuje miestny rámec a môže byť vzorom (nielen) v celoslovenskom kontexte.

Centrála firmy Gumex pri Nitre je takisto príkladom súkromného investora, ktorý bol ochotný pristúpiť k partnerskému dialógu s kreatívnymi architektmi. Dokázal pochopiť, že aj také triviálne dielo, ako je sklad pneumatík a pneuservis vystrčený na okraj mesta do priemyselného areálu pri opornom múre rýchlostnej komunikácie R1, môže byť kvalitnou architektúrou a prostriedky vložené do dobrého návrhu a projektu tou najlepšou investíciou.

Skladba hmôt pripomína skôr sochárske dielo ako priemyselnú halu. Kompaktné strieborné teleso monobloku je tvarované diagonálnymi zárezmi a zošíkmeniami. Vložený vnútorný žltý administratívny box je viditeľný cez veľké transparentné plochy sklenených častí fasády. Všetko je čisté, vyvážené, elegantné a vysoko funkčné. Priemyslová budova nielenže „nešpatí“ okolie, ale je jeho obohatením na úrovni porovnateľnej s kultúrnymi stavbami – pri zachovaní všetkých funkčných a prevádzkových parametrov v podstate nudnej náplne. Aj bežné veci však môžu byť zaujímavé. Napríklad si viem predstaviť, že prezutie pneumatík na traktore môže byť podnetným obohatením dňa.

Ak by investori postupovali podobne, možno aj návšteva priemyselných, skladových a výrobných areálov by v budúcnosti mohla byť kultúrnym zážitkom (tu mi nedá nespomenúť si na niekoľkonásobnú návštevu výrobného areálu Vitry vo Weil am Rhein). Že by sa aj u nás blýskalo na lepšie časy?

Tretia nominácia – dostavba areálu MZV SR v Bratislave – je v najlepšom zmysle slova normálna, primeraná a dobrá verejná stavba, taká, akou by mala byť väčšina štátom investovaných stavieb. Jednoduchá, nadčasová, racionálna, zapadajúca do urbánneho kontextu okolia. Štandardné variabilné riešenie vnútorných priestorov s elegantným obvodovým plášťom tvorí vyvážený celok, primeraný pre verejnú budovu.

Zaujímavou môže byť aj genéza, ktorá prezentuje úspešný príklad postupu – keď sa vyberá na základe predložených návrhov a nielen najnižšej ceny. Víťazi dvojkolovej súťaže vyhlásenej v roku 2009 mali možnosť svoj návrh doviest' až do konca.

Stavba v mestskej prieluke nebola jednoduchým zadaním. Historická mestotvorná Štefánikova ulica v pokračovaní Pražskej ulice dostala nový objekt, ktorý kvalitu mestskej

triedy vhodne doplnil a umocnil. Moderná fasáda pracuje s klasickými výrazovými prostriedkami v redukovanej súčasnej forme. „Miesovský“ raster, rovnomerná monochromatická antracitová mriežka tvorená pilastrami a horizontálami podlaží, spolu s monumentálnym vstupným portálom cez dve podlažia, vytvárajú primeraný archetyp pre štátnu budovu ministerstva.

Štefan Moravčík

CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

Selecting the candidates for nomination in this category is always a hard task. There is a lot of buildings with different purposes and forms.

The quality of public buildings is a relatively reliable indicator of the architectural level of a country. Especially public buildings should in first place cover the most interesting spectrum of buildings serving the public and reflect the cultural standard of the respective country. The jury wasn't able to judge the overall cultural level of these typological buildings in Slovakia as we only visited a selection of the best what had been built in recent past.

The competition was strong. Three high-quality self-confident candidates reached the final. Three functionally and formally consistent solutions that will certainly serve the purpose for which they have been created. Two of the investors were private and enlightened.

The cooperation with the architect was of a professional nature. It paid off. The third project was surprisingly a public building financed by public funds. This is an important testimony that despite the common standards in public procurement good things can be done in this field.

The school sector and the quality of school facilities are the topic of the day in Slovakia. When we open a newspaper we only read about what is missing and what is impossible. However, in Banská Štiavnica – hidden away from the capital behind the mountains – the example of the nursery school Guliver showed us that it is not impossible when there are a will, the right people and private investments. And this despite brutal time limits, far away from a large city and on a building land where was already the foundation of building built for another purpose. This is a prime example for the fact that good architecture depends (as always) on the quality of the people who create it. In fact, not only on the quality of the architect but also of the investor and of the future user and operator. They communicated with each other, they stipulated a clear idea of what they want, they all pulled together in one direction and only afterwards a good architect was given a free hand (and a hard deadline) in order to realise the common vision of a nursery school where children (teachers and parents) would go with joy.

In the beginning there was a partially finished building without identity and vision. One day some people with a vision and thirst for action came together. A creative architect ingeniously determined the potential and got the most out of it. His ingenious input is very valuable. He converted the problematic inherited building substance into a cultivated and sophisticated architectural solution. It is a harmonious entity and even the details

are of high quality. From the exterior to the interior. Form and function are in accordance with each other. And not only concerning their typological characteristics. This nursery school is interesting because of its new and ingenious ideas that go far beyond the standard. The ideas regarding the spatial design, the functioning of the nursery school and the creation of a stimulating environment for the end users. For the children. There was created a functional and variable space for the manifold spectrum of daily education activities as well as for the thematic workshops organised by the nursery school. Architecture is not a formal demonstration. It is more likely a simple and rational solution that should be done sensitively and tastefully.

The result is the nursery school Guliver which exceeds the local sphere and can have a role model effect for the whole of Slovakia (and beyond).

The headquarters of the company Gumex near Nitra is also an example for a private investor who had no reservations to dialogue with creative architects as partners. He understood that even such a trivial work as a tyre store and a tyre service situated in an industrial zone in the outskirts of a provincial city next to the R1 motorway can be a piece of high quality architecture and that the best investment are the funds spent for a good conception and project.

The composition of materials reminds more of a sculpture work than of an industrial warehouse. The compact silver body of the monobloc is formed by diagonal incisions and bevels. The yellow administrative box inserted into the inside of the building is visible through the transparent surfaces of the glass façade. Everything is clean, well-balanced, elegant and highly functional. The industrial building doesn't spoil the surroundings, quite the contrary, it is an environmental enrichment at the level of a cultural building – and additionally it maintains

all functional and operational parameters for an essentially boring content. Ordinary things can be interesting, as well. Personally, I can imagine that a tyre replacement on a tractor can be a stimulating enrichment of the day here.

If all investors proceeded in the same way even a visit to industrial, store and production facilities might become a cultural experience one day (at this point my repeated visits to the Vitra facilities in Weil am Rhein come necessarily to my mind). Can we even in Slovakia look forward to better times?

The third nominee – the extension of the Ministry of Foreign and European Affairs of the Slovak Republic in Bratislava – is, in the best sense of that word, a normal, appropriate and good public building, such as most of the public buildings financed by the state should look like. Simple, timeless, rational and in line with the urban surroundings. The standard variable solution of the interior with its elegant outer casing forms a well-balanced whole which is adequate for a public building.

The genesis of the project is very interesting, as well, as it is a successful example how to carry out a public tender: in this case the quality of the proposals was decisive and not the lowest price. The winners of this competition in two rounds in 2009 had the possibility to bring their project to the end.

Creating a building in a gap between other urban buildings is not an easy task. The historical Štefánikova street and the adjacent Pražská street got a new object that meets and pushes the quality standards of this downtown area. The modern façade consists of classical expressive elements in an attenuated modern form.

A van der Rohe reminding raster, a uniform monochromatic anthracite-coloured grid formed by pilasters and horizontal floors creates together with the monumental entrance

portal covering two floors an appropriate archetype for a public building such as a ministry.

Štefan Moravčík

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

CENTRÁLA GUMEX SLOVAKIA
GUMEX SLOVAKIA, CABAJSKÁ 21/25, NITRA

AUTORI / AUTHORS: MARTIN PAULÍNÝ,
BRANISLAV HOVORKA
FOTO / PHOTO: BRANISLAV HOVORKA

CENTRÁLA GUMEX SLOVAKIA

Autori: Martin Paulíny,
Branislav Hovorka

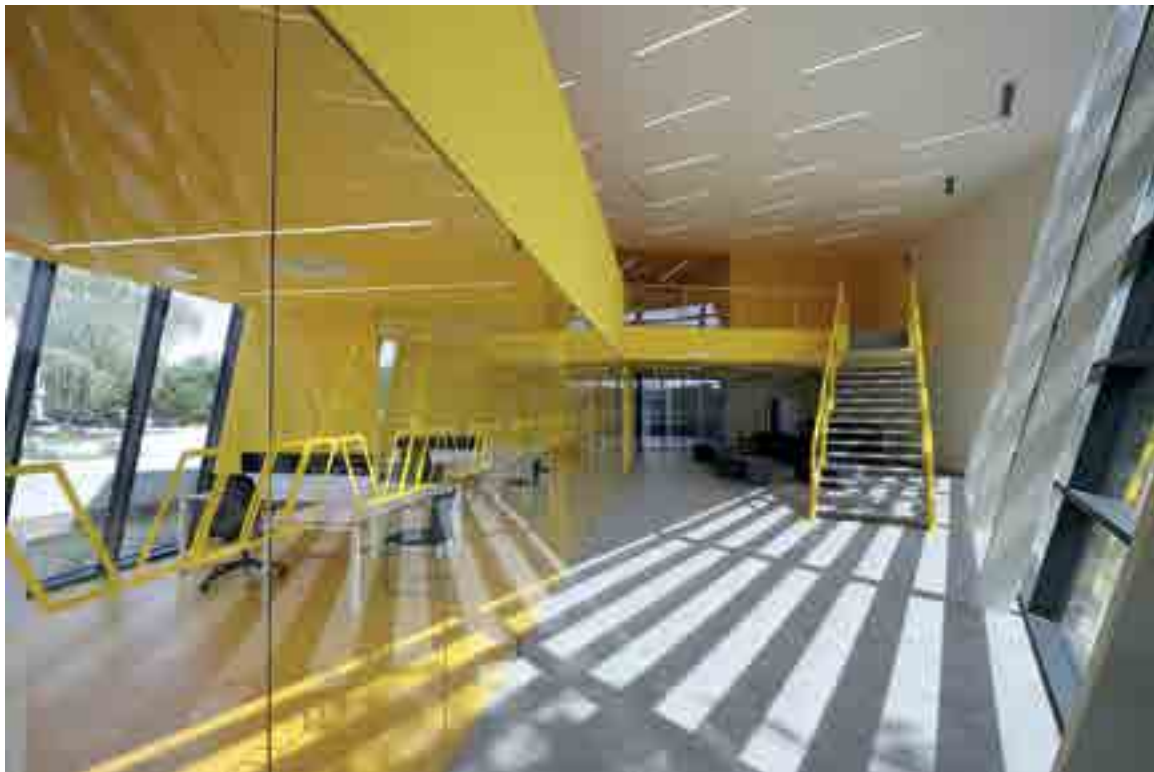
Firemná architektúra, bohužiaľ, nie je na Slovensku silnou kategóriou. Podľa hesla, že ved' pre biznis je dôležitý produkt a nie fasáda spoločnosti. A čím viac sa od digitálneho podnikania smeruje ku klasickým odvetviam, očakávania sa znižujú. Preto je budova firmy Gumex Slovakia so skladom pneumatík a pneuservisom príjemným prekvapením. Ukazuje totiž rozhl'adenosť členov rodinného podniku, ktorí fyzickú schránku svojej spoločnosti vnímajú aj ako marketingový nástroj. Čo dáva zmysel, keďže sa nachádza pri rýchlostnej ceste, kde sa pohybuje jej klientela. Presklená fasáda administratívnej časti po zotmení svieti d'aleko do krajiny a zároveň signalizuje transparentnosť, na ktorej si firma zakladá. Dynamické modelovanie budovy pritom nie je len dizajnovým riešením. Objekt jednoducho kopíruje tvar pozemku a cieľom je jeho maximálne využitie. Parametre budovy navyše pragmaticky určuje objem skladovaných pneumatík a výška priestoru pre vysokozdvíhací vozík. Chcelo by to viac Gumexov do firemného stavania.

HEADQUARTER OF GUMEX SLOVAKIA

Architects: Martin Paulíny,
Branislav Hovorka

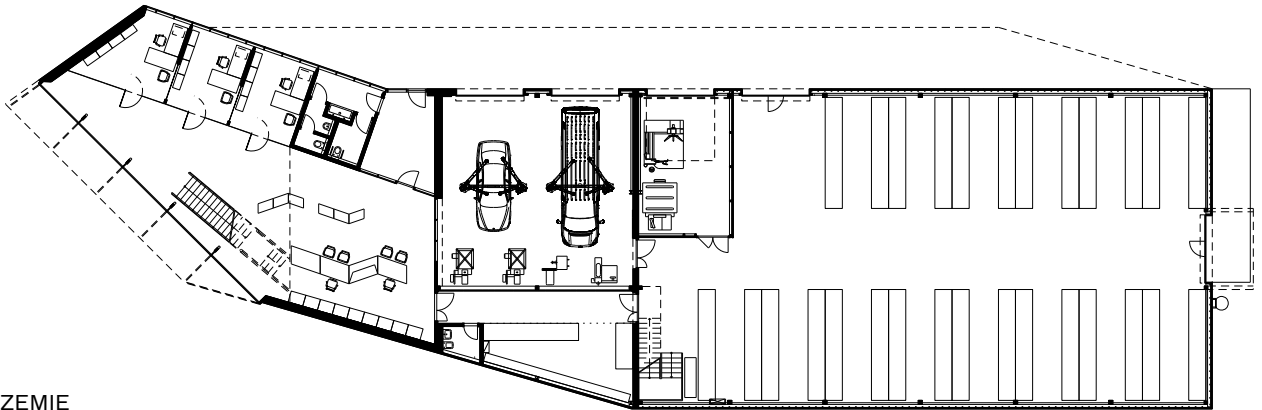
Unfortunately, corporate architecture is not a strong category in Slovakia. According to the motto: It is the product which drives the business and not the façade of the company. And the more you go from digital business to the classical sectors the lower the expectations are. This is why the headquarter of the company Gumex Slovakia with a tyre store and tyre service is a pleasant surprise. It is a proof for the farsightedness of the members of this family business who conceive the physical housing of their company as a marketing tool. This makes sense as their building is situated on a motorway which is used by their customers. The glass façade of the administrative part of the building shines wide into the surrounding landscape after sunset and suggests transparency, one of the company's pillars. The dynamical shape of the building is not only a design solution. The object imitates the shape of the property and its aim is an optimal space use. Furthermore, the parameters of the building are practically predetermined by the size of the stored tyres and the height of the forklift trucks. There should be more companies like Gumex in the field of corporate architecture.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

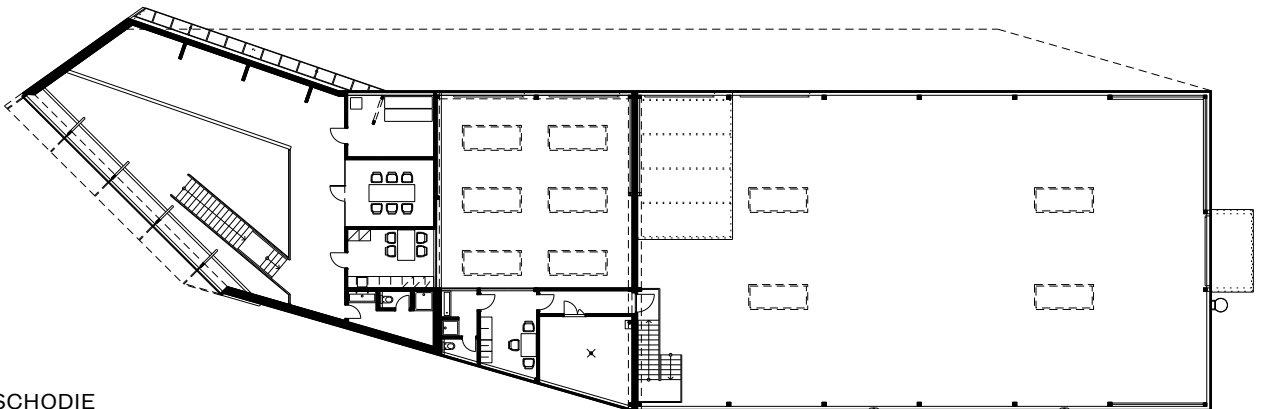

CENTRÁLA GUMEX SLOVAKIA
GUMEX SLOVAKIA, CABAJSKÁ 21/25, NITRA

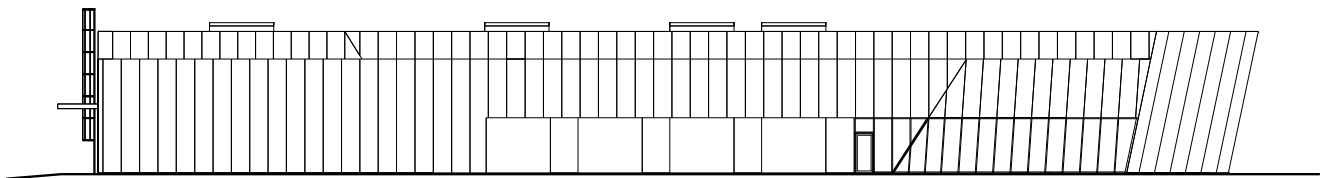
AUTORI / AUTHORS: MARTIN PAULÍNÝ,
BRANISLAV HOVORKA
FOTO / PHOTO: BRANISLAV HOVORKA

PRÍZEMIE

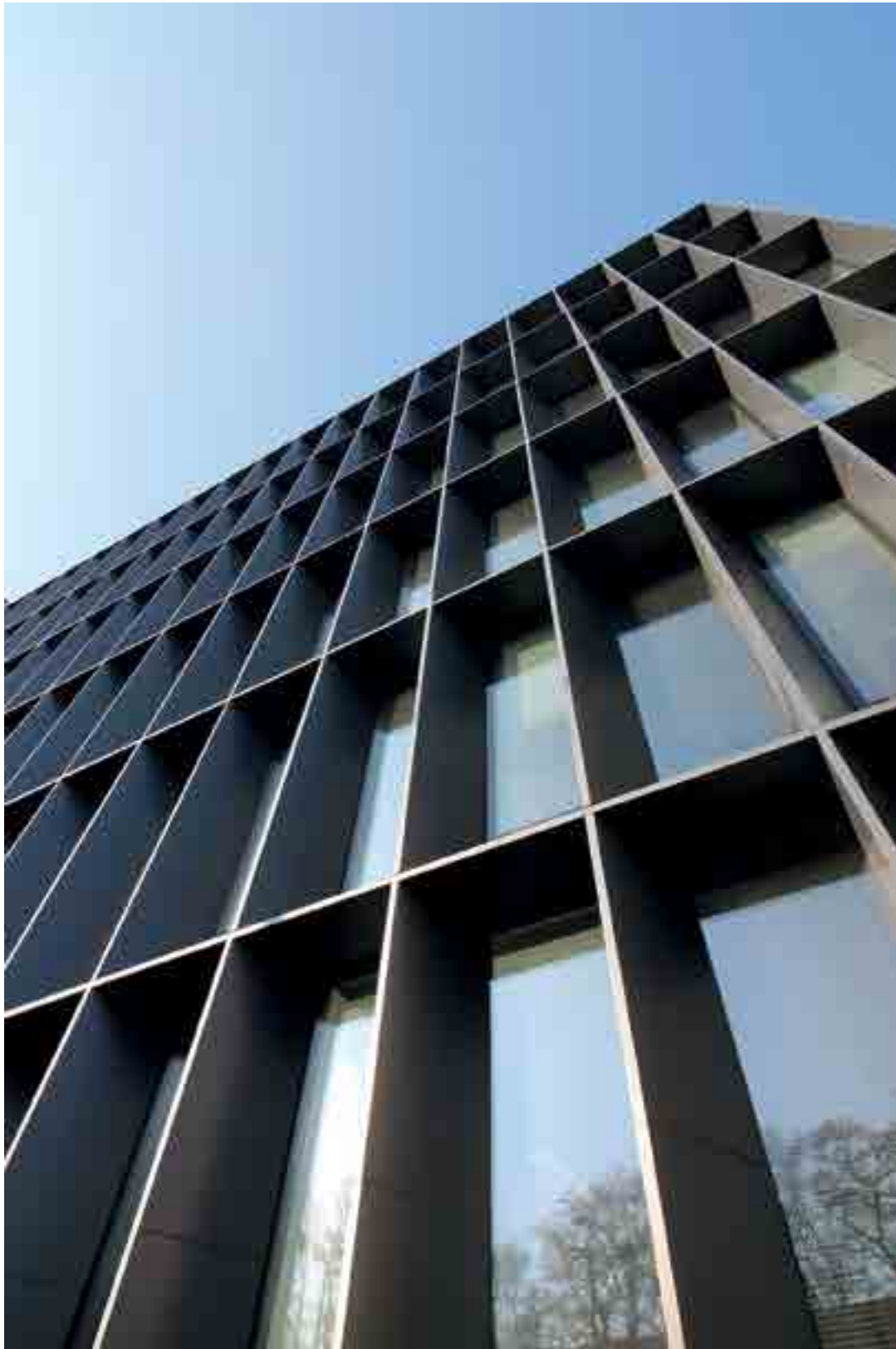

POSCHODIE

POHĽAD SV

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

DOSTAVBA AREÁLU MZV SR
PRAŽSKÁ 7, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: JÁN PAVÚK, ILJA SKOČEK
FOTO / PHOTO: JÁN PAVÚK

DOSTAVBA AREÁLU
MINISTERSTVA
ZAHRANIČNÝCH VECÍ
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Autori: Ján Pavúk,
Il'ja Skoček

Čulý pracovný ruch a kancelárie plné ambiciózných mladých ľudí. Človek ani neverí, že je na ministerstve. Pocit progresu okrem mladého osadenstva posilňuje aj budova, z ktorej sa nový úradnícky duch šíri. Plusom je už to, že dostavba areálu Ministerstva zahraničných vecí vznikla na základe architektonickej súťaže, ktorých je vo verejnom sektore stále veľmi málo. Novostavba na Pražskej ulici zachováva mierku susednej obytnej zástavby, zároveň prehovára vlastným jazykom a pravidelným rastrom komunikuje verejnú funkciu budovy. Pragmatickému riešeniu podlaží určených pre kancelárie sekunduje dvojpodlažná vstupná hala, ktorá portálovým vstupom uvádza do inštitúcie a v zadnej časti ústi do nádvorja so zeleňou. Súčasťou najvyššieho, odstúpeného podlažia je terasa určená pre oddych, či ako miesto na pokračovanie diskusií z príľahlej konferenčnej miestnosti. Skúškou funkčnosti i reprezentatívnosti budovy je prebiehajúce predsedníctvo Slovenska v rade EÚ, pre ktoré je nový priestor aktuálnou centrálou.

EXTENSION OF THE
MINISTRY OF FOREIGN
AND EUROPEAN AFFAIRS
OF THE SLOVAK REPUBLIC

Architects: Ján Pavúk,
Il'ja Skoček

Lively hustle and bustle and offices full of young, ambitious people. You would not think that you are in a ministry. Besides the young environment, the impression of progress is increased by the building itself which emanates this new civil service spirit. A big plus is already the fact that the extension of the ministry is the result of a public tender which is still very seldom in the public sector. The new building on the Pražská street has the same dimensions as the adjacent residential house but at the same time it speaks its very own language and communicates its public function by means of the raster on its façade. The pragmatic floor plan offering space for the offices is rounded up by the lobby which is spread across two floors. In the front part there is an entrance portal towards the street and in the back the lobby connects with the courtyard full of greenery. On the highest floor there is a terrace intended for relaxing or for the follow-up of discussions taking place in the adjacent conference room. The first practical test concerning functionality and representativeness of the building is the current EU Presidency of the Slovak Republic that uses this new building as temporary headquarter.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

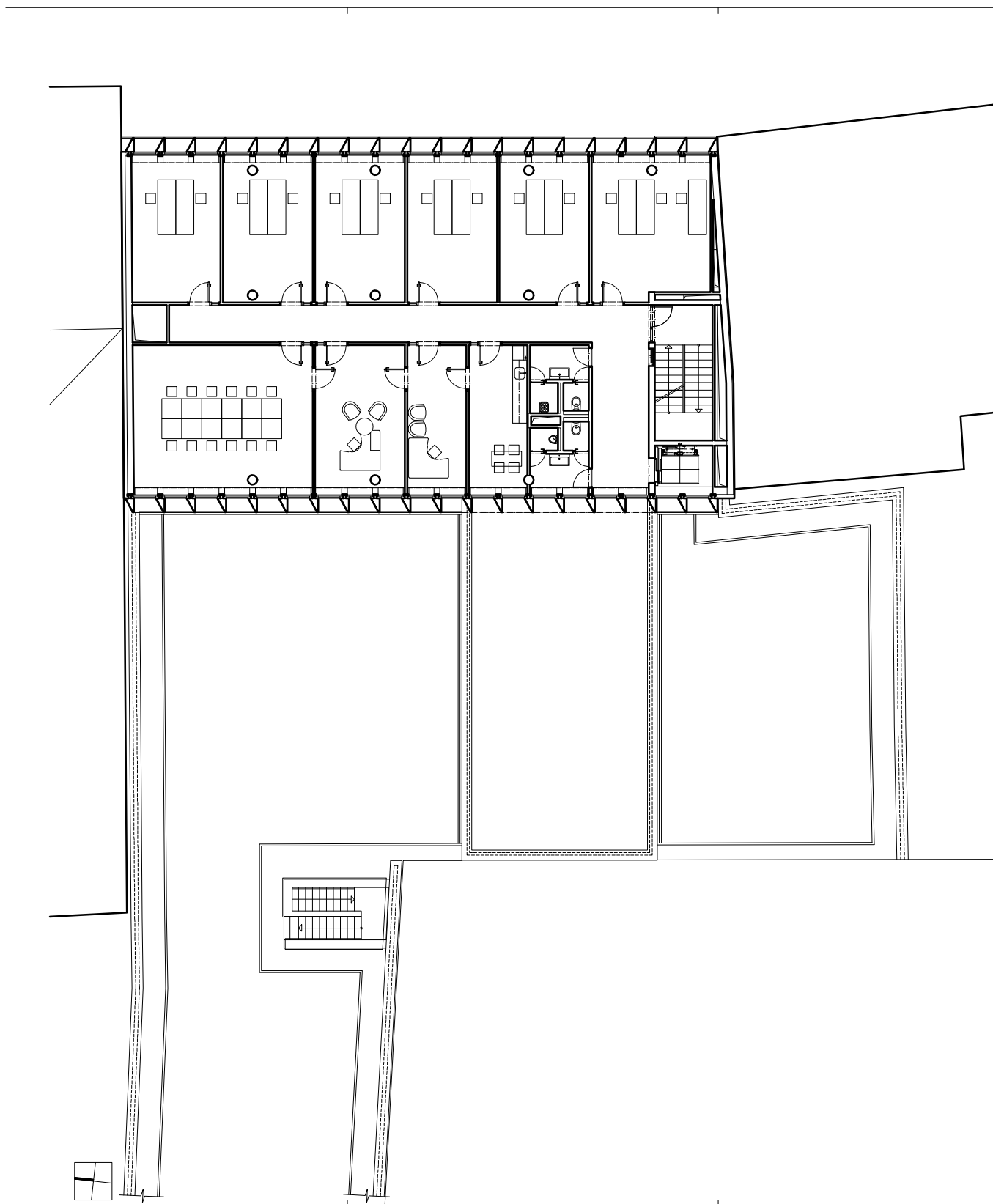

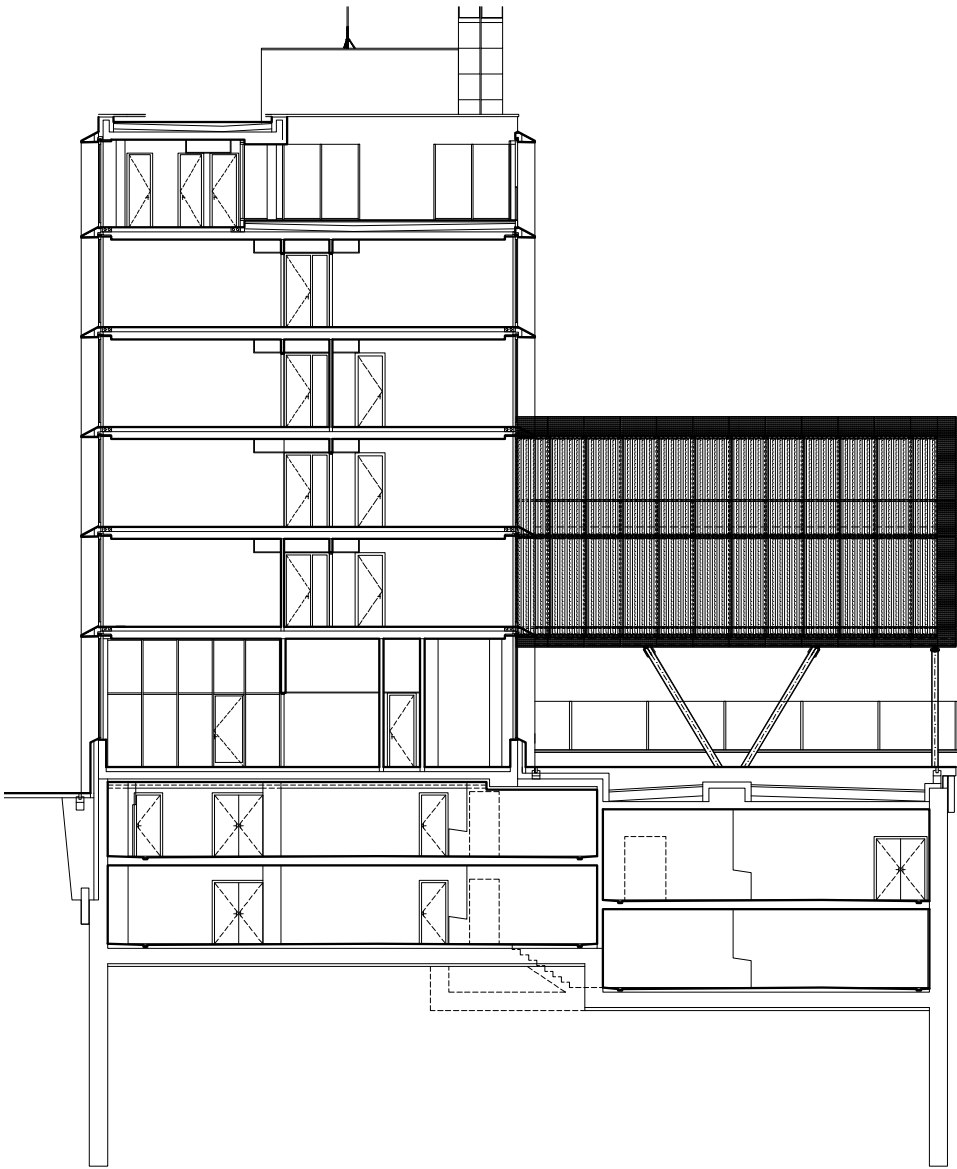
DOSTAVBA AREÁLU MZV SR
PRAŽSKÁ 7, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: JÁN PAVÚK, ILJA SKOČEK
FOTO / PHOTO: JÁN PAVÚK

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

MATERSKÁ ŠKOLA GULIVER
POĽOVNÍCKA 3/B, BANSKÁ ŠTIAVNICA

AUTOR / AUTHOR: RICHARD MURGAŠ
FOTO / PHOTO: LUKÁŠ ROHÁRIK

MATERSKÁ ŠKOLA GULIVER

Autor: Richard Murgaš

Ak deti nechcú ísť zo škôlky domov, nemusí to znamenať len to, že si obľúbili vychovávateľku. V prípade materskej školy Guliver to určite môže súvisieť aj s tým, že sa v nej cítia dobre. Na to, aby vznikol príjemný a funkčný priestor, tu vplývalo hneď niekoľko faktorov. Na začiatku bola osobná potreba investorov, ktorí hľadali miesto, kam umiestniť vlastné deti. Poskytli preto nedokončený rodinný dom, ktorý sa vstupom architekta zmenil o deväť mesiacov (!) na zariadenie pre deti. Koncept vznikol v komunikácii s budúcou riaditeľkou, čiže pedagogický plán a architektonické riešenia sa od začiatku plodne prelínali. Z pôvodného domu vznikol dvojpodlažný priestor, ktorý však šikovným zasadením do terénu pôsobí jednopodlažne a ostáva teda v prístupnej detskej mierke. Prízemie je venované vstupu a stravovaniu, dielni, bazénu a wellnesu. Na poschodí sú spálne a herne, z ktorých je priamy prístup do záhrady s preliezkami. Po prehladke objektu neprekvapí, že škôlka má poradovník na tri roky.

NURSERY SCHOOL GULIVER

Architect: Richard Murgaš

When children don't want to go home from nursery school this doesn't necessarily only mean that they like their nursery school teacher. In the case of the nursery school Guliver this can also be related to the fact that the children just feel good in there. The creation of a pleasant and functional space is due to a number of factors that coincided here. In the beginning there was the investors' need for a place where they could let their children. They made available an unfinished family house that the architect converted into a nursery school in just nine months (!). The concept was developed together with the future nursery school director; this means that pedagogical requirements and architectural solutions were closely intertwined from the very beginning. The original house turned into a two-storey building which from the outside seems to have only one storey as the architect managed to embed it ingeniously into the terrain. The ground floor contains the entrance, the dining room, a workshop, a swimming pool and a wellness area. In the first floor you can find the sleeping and playing rooms from which you can directly access the garden and playground. It is not surprising that this nursery school has a three-year waiting list.

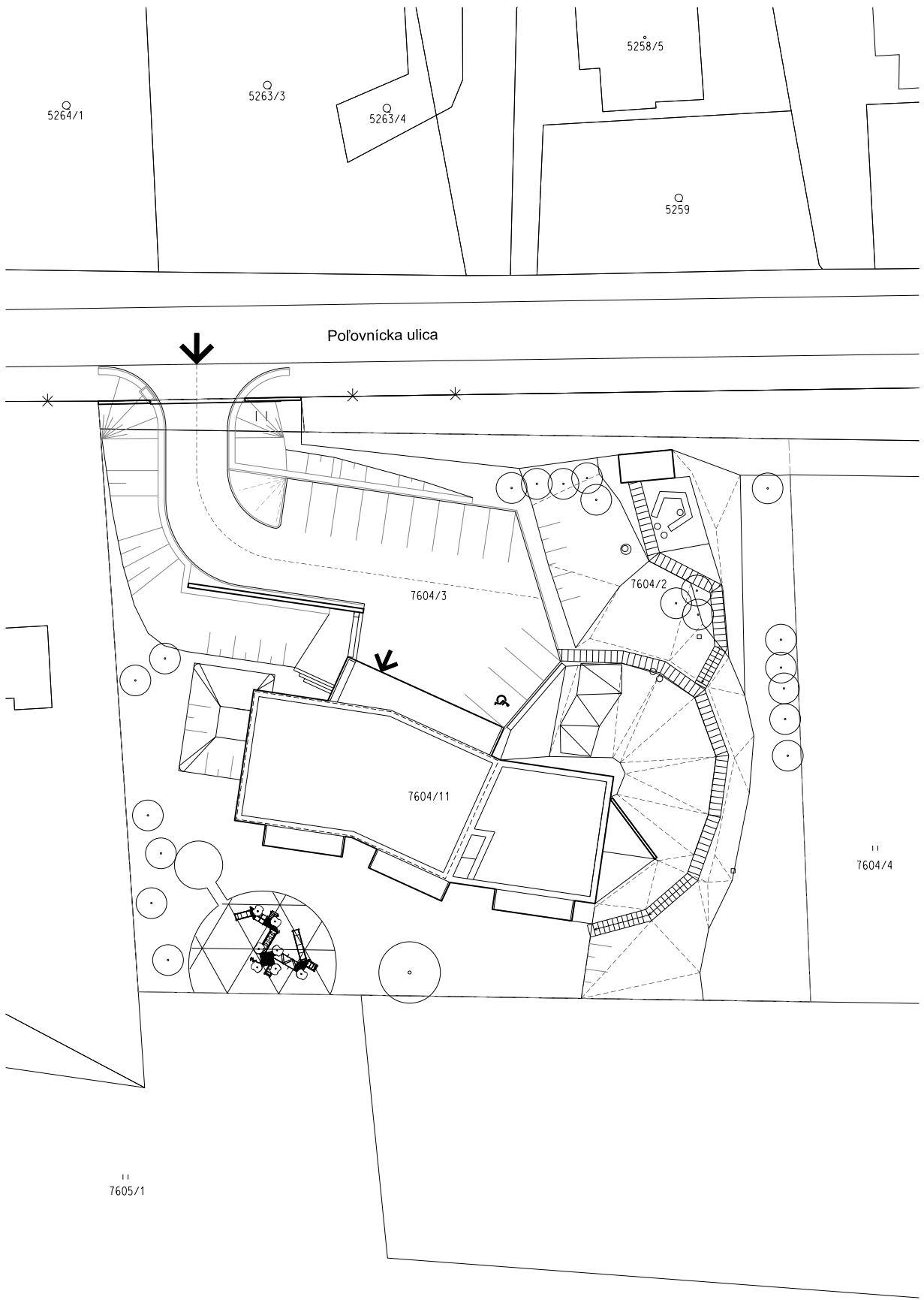
NOMINÁCIA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
NOMINATION IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

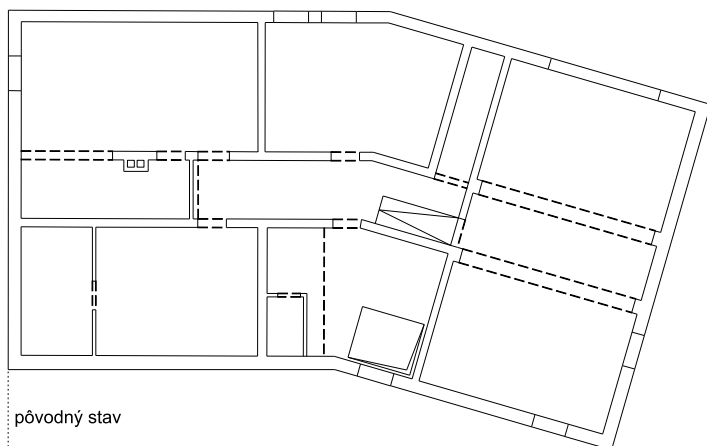

MATERSKÁ ŠKOLA GULIVER
POĽOVNÍCKA 3/B, BANSKÁ ŠTIAVNICA

AUTOR / AUTHOR: RICHARD MURGAŠ
FOTO / PHOTO: LUKÁŠ ROHÁRIK

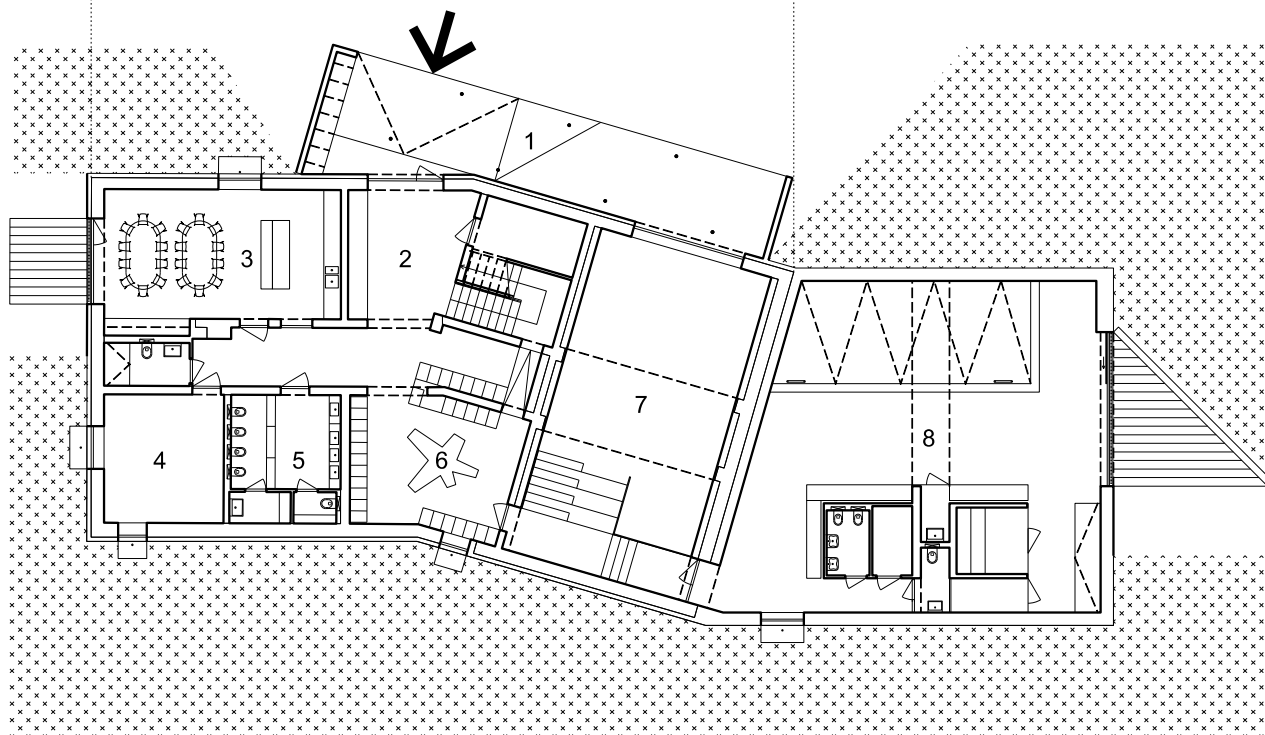

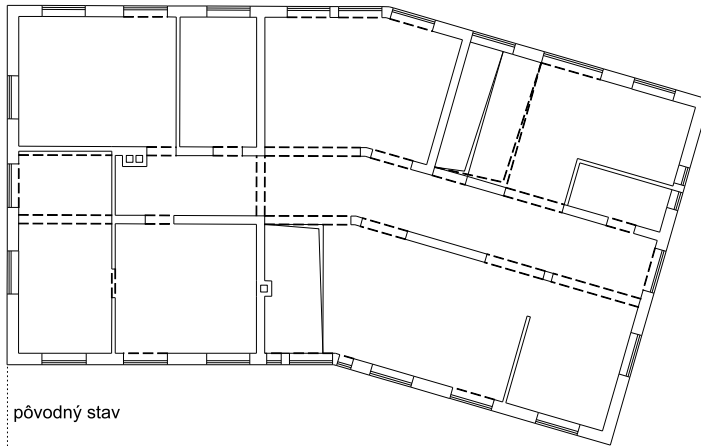
pôvodný stav

PÔDORYS SUTERÉNU

- 1 Vstupná loggia
- 2 Vstup
- 3 Jedáleň s kuchynkou
- 4 Dielnička
- 5 Toalety
- 6 Šatňa
- 7 Telocvičňa
- 8 Wellness s bazénom a saunou

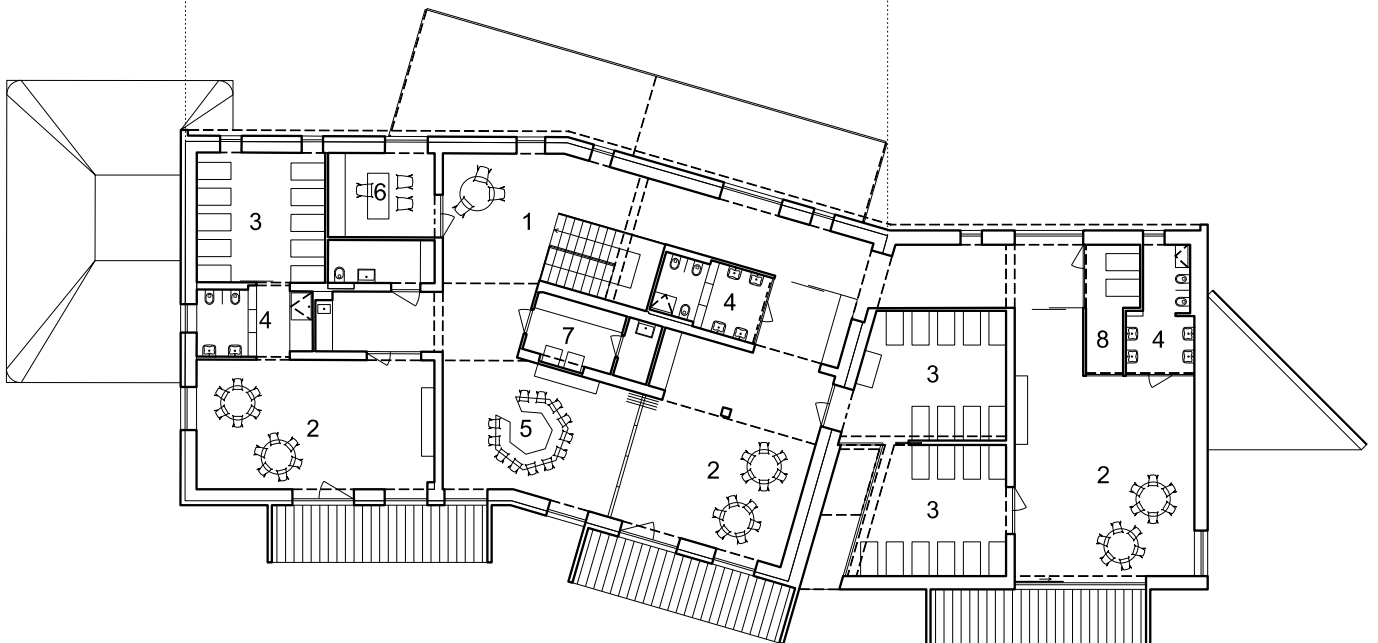

pôvodný stav

PÔDORYS PRÍZEMIA

- 1 Chodba
- 2 Herňa
- 3 Spáľňa
- 4 Toaleta
- 5 Zdieľaná učebňa
- 6 Riaditeľ
- 7 Prádlo
- 8 Izolačná miestnosť

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII OBČIANSKE A PRIEMYSELNÉ BUDOVY
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY CIVIL AND INDUSTRIAL BUILDINGS

MERIDIANA
Prievidská 1241/55,
Bojnice
Autori: Silvia Petreášová,
Dušan Homola, Igor Mokry,
Michal Hromada
Foto: Filip Kormaňák

ŠKÔLKA NAD VINICOU
Limbach
Autori: Matúš Polák,
Martin Rezník,
Juraj Makový
Foto: Tomáš Manina

**X-BIONIC@
EQUESTOR SPHERE**
Šamorín, Čílistov
Autori: Viktor Becker,
Miroslav Slahučka,
Boris Kudrna,
Patricia Žovincová,
Attila Rákóczi,
Juraj Tóth,
Norbert Szöcs,
Gábor Miklós Szőke,
Arno Gego
Foto: Ľubo Stacho

**UNIVERZITNÁ NEMOCNICA
L. PASTEURA KOŠICE –
URGENTNÝ PRÍJEM**
Rastislavova 43, Košice
Autori: Štefan Mitro,
Juraj Dubay, Dušan Knapík
Foto: Štefan Mitro

HOTEL ZELENÁ LAGÚNA
Kvakovce 26, Domaša,
rekreačná oblasť Dobrá
Autori: Ladislav Friedmann,
Anton Reitzner, Peter Stano,
Igor Cziel, Martin Takáč
Autor interiéru: Michal Kysel
Autor plavec.bazéna:
Peter Dzurco
Foto: Oles Cheresko

VILA LARISCH
Zámeček Petrovice, Prstná 1,
Petrovice, Česká republika
Autori: Michal Pasiar,
Andrea Jaurová,
Ol'ga Pohubová,
Marek Paulen,
Mária Stachová,
Jana Holendová
Foto: Acrea s.r.o.

**DIALYZAČNÉ STREDISKO,
BANSKÁ BYSTRICA**
Areál FN sP F.D. Roosevelta,
Nám. L. Svobodu 21,
Banská Bystrica
Autori: Juraj Beseda,
Rastislav Lesay
Foto: Andrej Lacko

**INFORMAČNÉ
A TRÉNINGOVÉ
CENTRUM
JE Mochovce**
Autor: Viktor Šabík
Foto: Tomáš Manina

TOP SKI ŽILINA
Bytčica, Žilina
Autor: Pavol Brna
Foto: Ľudovít Kupkovič

GARÁŽ POD LESOM
Stredné Slovensko
Autori: Sven Szokolay,
Miroslav Tomík,
Katarína Maršalová
Foto: Bohumil Šálek

**VINÁRSTVO
CHÂTEAU RÚBAŇ**
Château Rúbaň, Rúbaň
Autor: Zoltán Bartal
Foto: Ede Dömötör

VÝROBNÝ AREÁL MEVIS
Vicenzý ul., Šamorín
Autori: Tomáš Jávorka,
Ľubomír Bobek
Foto: Boris Chmel

**PAVILÓN HUDBY –
KATEDRA HUDBY**
PF UKF, NITRA
Drážovská 4, Nitra
Autori: Ľubomír Holejšovský,
Vladimír Jarabica
Foto: Pavel Meluš,
Juraj Marko

BYTOVÉ
DOMY

RESIDENTIAL
HOUSES

BYTOVÉ DOMY

Tradičně konzervativní a nepříliš obesílaná kategorie obytných staveb zahrnovala tento rok osm přihlášených staveb a nevybočila ani tentokrát ze současné standardní produkce bytové výstavby, určené a dopředu omezované konzervativními strategiemi developerů. Porota u všech přihlášených staveb zkoumala jak kvalitu bydlení, včetně kvalitního stavebního provedení, tak i způsob jejich začlenění do dané lokality. Důraz kladla rovněž na posouzení bohatosti jednotlivých typů prostorů od soukromého po veřejný. Bohužel u mnoha staveb zcela scházel okolní prostor kolem samotného bytového domu určený pro pobyt, rekreaci či hru dětí. Porota svými nominacemi ocenila celkem 2 stavby.

Developerský projekt Panorama City v Bratislavě (Hermann, Pavlásek, Růžička, Valachovičová, Hermannová, Mikunda, Hajasová, Vančo) je ojedinělý především svým architektonicky profesionálně zvládnutým vertikálním pojetím, které vzbudilo svoji neukotveností v prostoru a v sousedství samotné stavby velkou diskusi mezi porotci. Neoddiskutovatelná však zůstává kvalita provedení prostor jednotlivých bytů a škála nabídky bytových jednotek spolu s výraznou devizou všech výškových staveb, totiž dechberoucím výhledem na okolní město a řeku Dunaj.

Porota svojí nominací ocenila rovněž bytové domy Avana ve Stupavě (Polák, Rezník, Kračúnová, Makový), a to zejména díky pečlivé práci jeho tvůrců se světlem, nabídkou velkoryse dimenzovaných polosoukromých prostor na nezvykle štědře vykonzolovaných balkónech. Ty se tak stávají venkovními obytnými prostorami

a spolu s jejich přímou optickou vazbou na sousední dětské hřiště a rekreační zeleň jsou nejvýraznější kvalitou tohoto obytného souboru. Přímé prosvětlení parkingu pod objektem, jakož i příjemné proporce hmot souboru jen potvrzují jeho ambice a kvalitu.

Kromě těchto dvou nominovaných staveb zaujal porotu rovněž bytový soubor Dornyk (Lichý, Mihálik, Šebo), a to citlivou dostavbou stávajícího nevzhledného bytového objektu na Vietnamskej ceste v Bratislavě a scelením nové i původní hmoty nápaditou a hravou formou akcentující bytovou funkci stavby. Celková architektonická kvalita však díky špatnému stavebnímu provedení a nevstřícným vnitřním komunikacím nedosahuje úrovně loňského vítězného projektu téhož týmu.

Antonín Novák

RESIDENTIAL HOUSES

The traditionally conservative and not really overcrowded Residential Houses category contained this year only 8 works and neither this time it left the beaten track of contemporaneous standard residential housing construction which is predetermined and limited by the conservative strategies of developers. For all registered works, the jury examined the quality of living and construction as well as the way they fit into their surroundings. Particular attention was paid to the richness of the different types of spaces, from private to public spaces. Unfortunately, most of the buildings didn't offer any space around the building itself, neither for living nor

recreation nor playgrounds for children. This is why the jury nominated only two works in the end.

The developer project Panorama City in Bratislava (Hermann, Pavlásek, Růžička, Valachovičová, Hermannová, Mikunda, Hajasová, Vančo) is unique because of its architecturally and professionally successful vertical conception which provoked a lively debate among the jury members because of its unanchoredness in the space and its divergence from the immediate surroundings. However, the space quality of the flats and the wide range of different flat types was uncontested as well as the stunning view on the surroundings and the Danube river.

Another nomination was awarded to the residential houses Avana in Stupava (Polák, Rezník, Kračúnová, Makový), notably due to the architects' meticulous play of light, the wide offer of generously designed semi-private spaces on the unusually amply dimensioned balconies converting them into outdoor living spaces that visually merge with the close-by playground and the recreation greens and make them the utmost quality of this building. The double-sided illumination of the parking ground under the building as well as its pleasant proportions just confirm its ambitions and quality.

Apart from these two nominated buildings mentioned above, the jury was also taken by the residential complex Dornyk (Lichý, Mihálik, Šebo) because of the soulful extension to an originally unsightly building in the Vietnamská street in Bratislava. The new and the old structure create a harmonious whole due to the ingenious and playful form which accentuates the residential function of the building. Unfortunately, the overall architectural quality doesn't reach the level of the last year's winning project by the same architect team because of the poor construction quality and the oblique internal communications of the building.

Antonín Novák

NOMINÁCIA V KATEGÓRII BYTOVÉ DOPY
NOMINATION IN THE CATEGORY RESIDENTIAL HOUSES

PANORAMA CITY
LANDEREROVA, BRATISLAVA
FOTO / PHOTO: ĽUBO STACHO

AUTOR / AUTHOR: JURAJ HERMANN
SPOLUPRÁCA / COLLABORATION:
PATRIK PAVLÁSEK, DANIEL RŮŽIČKA,
JANA VALACHOVIČOVÁ, BEÁTA HERMANNOVÁ,
DANIEL MIKUNDA, VIERA HAJASOVÁ, MAREK VANČO

PANORAMA CITY

Autor: Juraj Hermann
 Spolupráca: Patrik Pavlásek,
 Daniel Růžička,
 Jana Valachovičová,
 Beáta Hermannová,
 Daniel Mikunda, Viera Hajasová,
 Marek Vančo

Ten pocit z „high rise“ bývania, keď sa spoza nezahalených okien otvára pohľad na úchvatnú panorámu blikajúceho mesta, poznajú Slováci väčšinou len z amerických filmov. Nie sme krajinou mrakodrapov a neplatí to ani o hlavnom meste. Projekt Panorama City už názvom naznačuje, že si na túto ambíciu trúfa, a prináša v tomto smere novú kvalitu. Výhľad na mesto a Dunaj z bytov najvyššieho obytného komplexu na Slovensku je naozaj jedinečný. A nie je rezervovaný pre smotánku. Medzi šiestimi stovkami bytov v oboch vežiach sú výpravné apartmány aj priestory menšej metráže. Funkciou bývania projekt zaludňuje územie mesta, ktoré bolo doteraz obmedzené na administratívu, obchod či kultúru. Vplyvom vzdušnej konštrukcie pôsobia veže napriek výške a objemu takmer nenápadne. Nové budovy prirodzene komunikujú so susednou Tower 115, no táto „trojka“ ešte netvorí žiadny výškový dištrikt. Ak však platí, že toto územie je vyhradené pre ďalšiu vertikálnu výstavbu, môže ísť o zárodok zásadnejšej zmeny vizáže mesta.

PANORAMA CITY

Architect: Juraj Hermann
 In collaboration with:
 Patrik Pavlásek, Daniel Růžička,
 Jana Valachovičová,
 Beáta Hermannová,
 Daniel Mikunda, Viera Hajasová,
 Marek Vančo

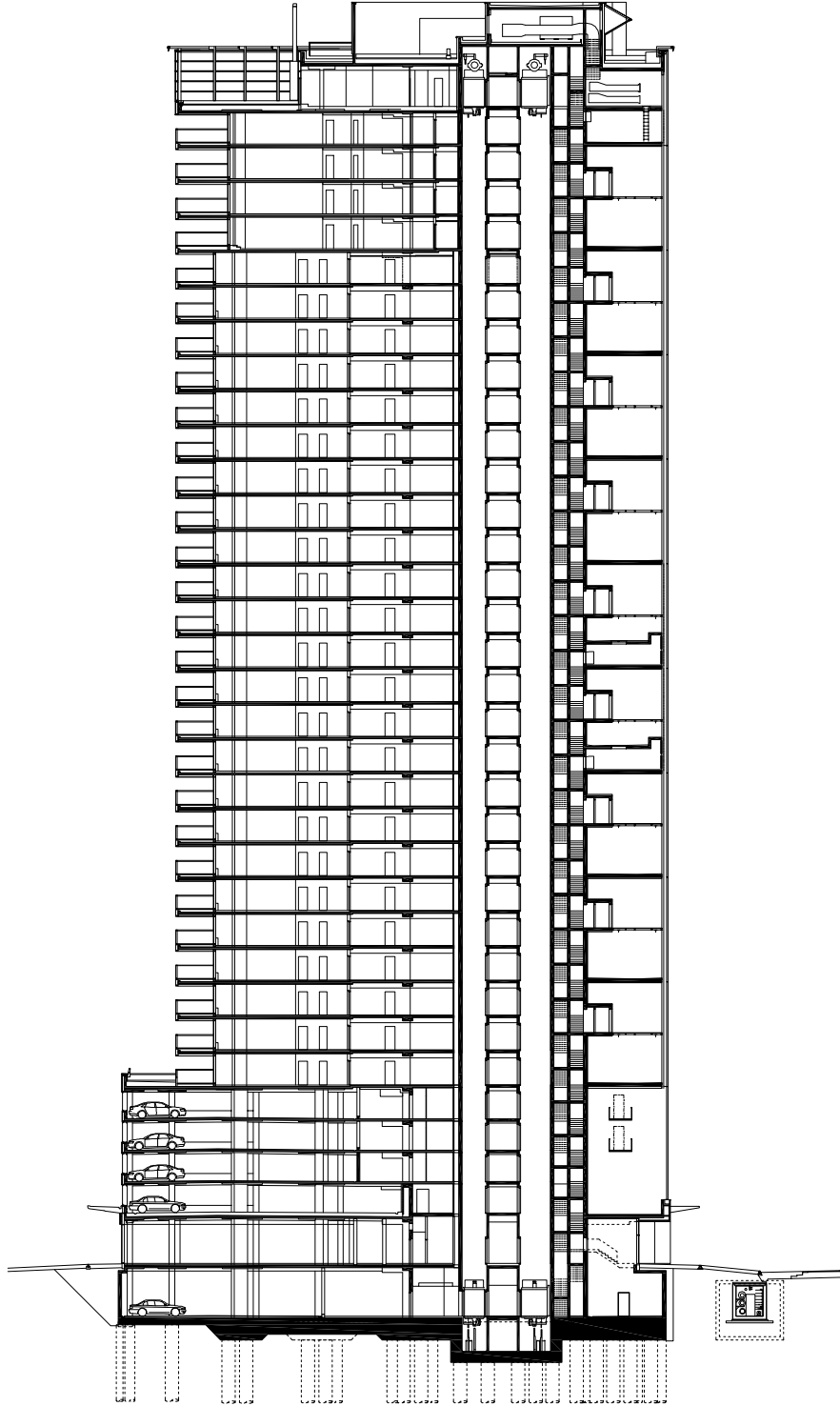
Slovaks usually know this feeling only from American films, this touch of “high rise” living where uncurtained windows open an unbelievable view on the stunning panorama of the shimmering city. Slovakia is not exactly a skyscraper country and this applies also for its capital. The project Panorama City, as the name suggests, rises to this challenge and brings a new quality into this domain. The view on the city and the Danube river is really unique from the flats of the highest residential complex of Slovakia. And it is not exclusively designed for the upper class. Between the six hundred flats in both towers you can also find company apartments and smaller flats. With its residential function, this project repopulates an urban area which was until now restricted solely to administrative, commercial or cultural buildings. The airy construction makes the towers appear rather inconspicuous despite their size and height. The new buildings communicate in natural way with the nearby Tower 115 but, none the less, this “trio” does not yet constitute a high-rise district. However, if this urban is reserved for further vertical buildings it might be the seed for a fundamental change of the cityscape.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII BYTOVÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY RESIDENTIAL HOUSES

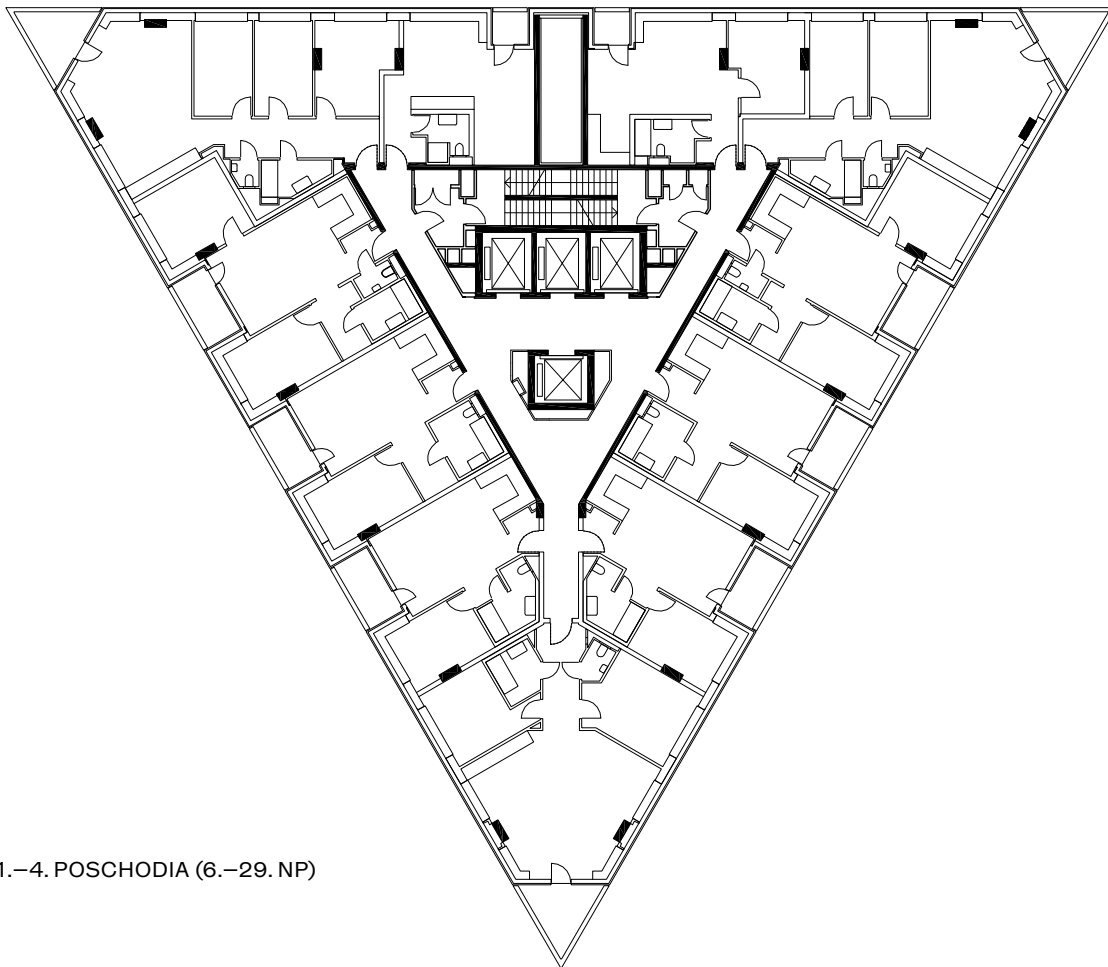

PANORAMA CITY
LANDEREROVA, BRATISLAVA
FOTO / PHOTO: ĽUBO STACHO

AUTOR / AUTHOR: JURAJ HERMANN
SPOLUPRÁCA / COLLABORATION:
PATRIK PAVLÁSEK, DANIEL RŮŽIČKA,
JANA VALACHOVIČOVÁ, BEÁTA HERMANNOVÁ,
DANIEL MIKUNDA, VIERA HAJASOVÁ, MAREK VANČO

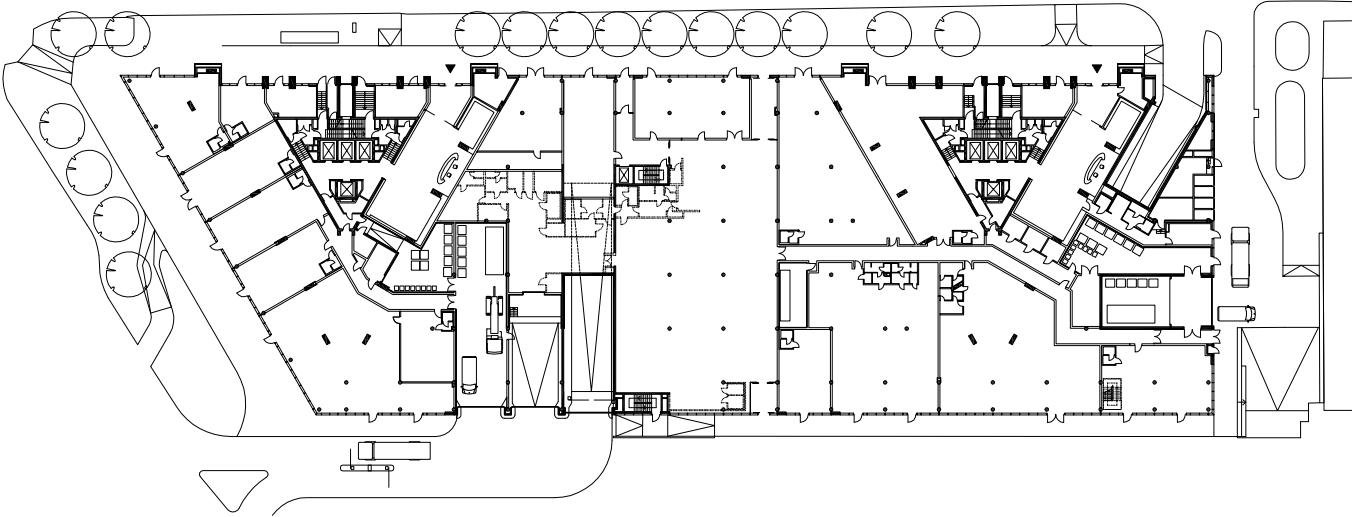
NOMINÁCIA V KATEGÓRII BYTOVÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY RESIDENTIAL HOUSES

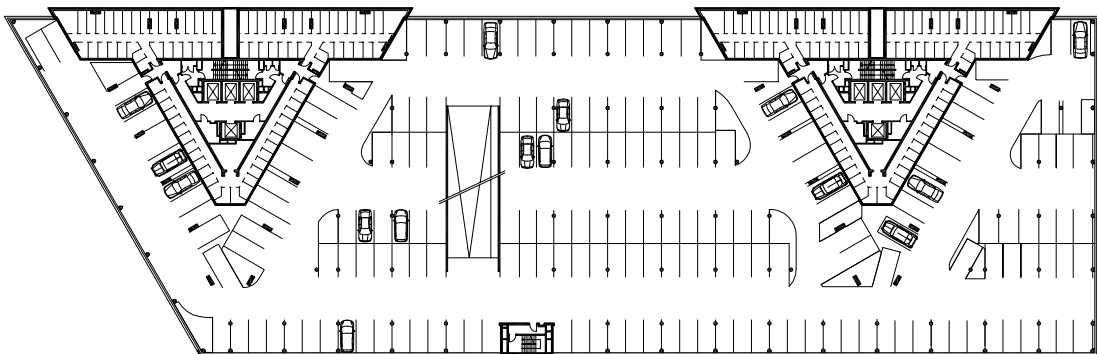
PÔDORYS 1.-4. POSCHODIA (6.-29. NP)

PANORAMA CITY
LANDEREROVA, BRATISLAVA

AUTOR / AUTHOR: JURAJ HERMANN
SPOLUPRÁCA / COLLABORATION:
PATRIK PAVLÁSEK, DANIEL RŮŽIČKA,
JANA VALACHOVIČOVÁ, BEÁTA HERMANNOVÁ,
DANIEL MIKUNDA, VIERA HAJASOVÁ, MAREK VANČO

PÔDORYS PRÍZEMIA (1. NP)

PÔDORYS 1.–4. POSCHODIA (2.–5. NP)

BYTOVÉ DOMY AVANA

Autori: Matúš Polák,
Martin Rezník, Silvia Kračúnová,
Juraj Makový

Investor kontroluje výšku stavebných nákladov na meter štvorcový a architekti chcú robiť architektúru. Tak vyzerá východisková situácia pri mnohých bytových projektoch. Autori obytných domov Avana v Stupave z toho vykorčulovali na úrovni. Namiesto pôvodne plánovanej rekonštrukcie objektov bývalého výrobného družstva sa pustili do novostavby. Výsledkom sú dva bytové domy s menšími, a teda aj dostupnými bytmi pre mladé rodiny. Klasickú uniformnú vizáž panelákovkej kultúry narúša hra s výrazne vystupujúcimi balkónmi, loggiami a vkrojenými terasami na najvyššom podlaží. Priestranné balkóny sa navyše stávajú plnohodnotne využívatel'ným doplnkovým priestorom. Umiestnenie domu vo „vznášajúcej sa“ polohe na pilieroch vytvára nielen príťažlivý vizuálny efekt, ale zároveň ponúka parkovaciu plochu pre obyvateľ'ov. Zasunutím áut pod dom tak ostáva viac miesta pre zelené plochy a detské ihrisko. Typografická hra so šikmými stĺpmi, ktoré odkazujú na zdedený názov objektu Avana, je už len čerešničkou na torte.

RESIDENTIAL HOUSES AVANA

Architects: Matúš Polák,
Martin Rezník, Silvia Kračúnová,
Juraj Makový

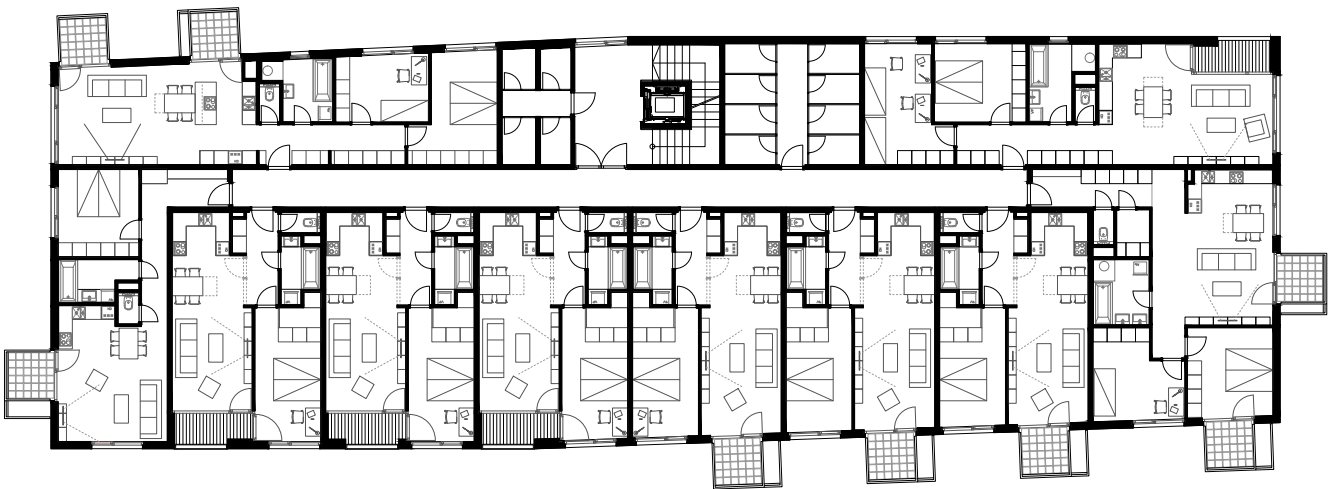
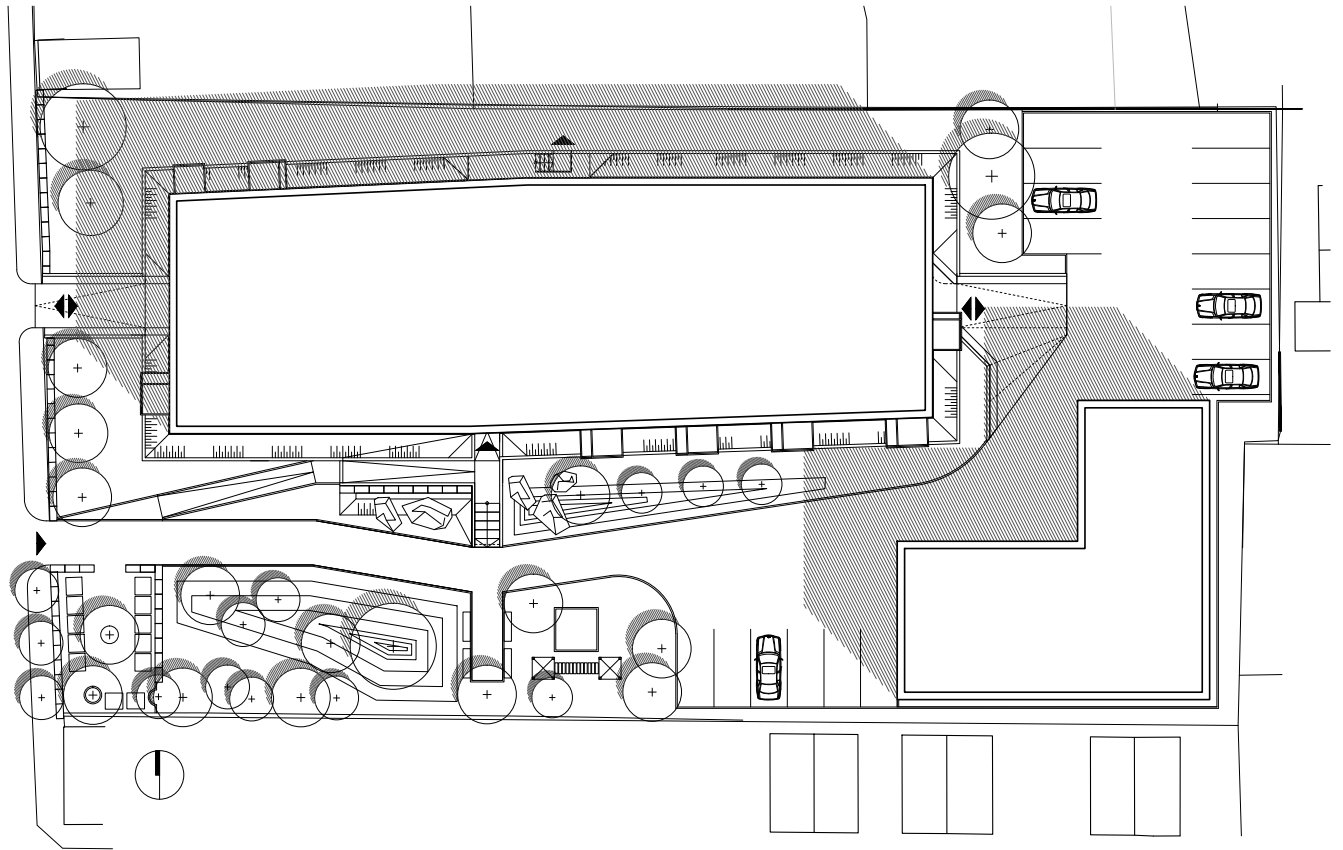
An investor keeps an eye on the amount of construction costs per square metre and architects just want to do architecture. This is the starting position of many residential projects. The architects of the residential houses Avana in Stupava broke out of this scheme directly. Instead of the originally planned reconstruction of the buildings of a cooperative production society, they built up completely new buildings. The result are two residential houses with smaller and thereby affordable flats for young families. The classical uniform prefab building culture look is contrasted by the playfully overhanging balconies and loggias as well as by the cut out terraces on the highest floor. The spacious balconies extend in addition the living space of the flats in an adequate way. The houses' "floating position" on pillars does not only create a nice visual effect but offers also a car park for its inhabitants. As the cars are hidden under the house there is more space for green spaces and the playground. The typographical play with oblique pillars which make reference to the inherited name of the Avana complex is just the cherry on the cake.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII BYTOVÉ DOPY
NOMINATION IN THE CATEGORY RESIDENTIAL HOUSES

BYTOVÉ DOPY – AVANA
STUPAVA

AUTORI / AUTHORS: MATÚŠ POLÁK,
MARTIN REZNÍK, SILVIA KRAČÚNOVÁ,
JURAJ MAKOVÝ
FOTO / PHOTO: TOMÁŠ MANINA

PÔDORYS TYPICKEHO PODLAZIA

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII BYTOVÉ DOMY
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY RESIDENTIAL HOUSES

DORNYK
Vietnamská 47, Bratislava
Autori: Igor Lichý,
Juraj Mihálik,
Tomáš Šebo
Foto: Tomáš Manina

MILETIČOVA 5,
REKONŠTRUKCIA
POLYFUNKČNEJ BUDOVY
Miletičova 99/5,
Bratislava-Ružinov
Autori: Juraj Benetin,
Roman Čambál,
Miroslav Čatloš,
Juraj Česelský,
Matej Grébert,
Juraj Kurpaš
Foto: Pavel Meluš

NÁJOMNÉ BÝVANIE
HRIŇOVÁ
Lúčna, Hriňová
Autori: Pavel Adamík,
Stanislav Meliš,
Jozef Michalko
Foto: Katarína Bako

SLNEČNICE VILADOMY,
ZÓNA C2, 1. ETAPA
Žltá, Petržalka-Juh,
Bratislava
Autori: Juraj Benetin,
Peter Cibulka,
Miroslav Čatloš,
Juraj Česelský,
Miroslava Gašparová,
Matej Grébert
Foto: Pavel Meluš

OBYTNÁ ZÓNA NOVÉ ŠUTY
Uhliská, Bratislava-Vajnory
Autori: Juraj Duška,
Richard Duška,
Barbora Obertová,
Christo Dóka,
Lena Šoltéssová,
Peter Hrbáček
Foto: Matej Hakár

BYTOVÝ DOM DEL MEDIO
Cintorínska 26, Bratislava
Autor: Katarína Šináková
Foto: Juraj Bartoš

RODINNÉ
DOMY

101

FAMILY
HOUSES

RODINNÉ DOMY

Tento ročník obsadili nominácie v kategórii Rodinné domy mladí architekti.

Portfólio finálneho výberu nominácií reprezentujú realizácie v rôznych kontextoch, pričom jedna rieši bývanie dvoch mladých ľudí, druhá dom pre mladú rodinu a tretia víkendové bývanie pre rodičov-seniorov. Každá z nich prezentuje jasný názor architekta na bývanie hodný tejto nominácie. Porota pri posudzovaní prihlásených diel kládla dôraz na vzťah objektu ku svojmu okoliu, kvalitu navrhnutého bývania, vnútorných priestorov a celkovú kvalitu stavebného prevedenia a detailov.

V Úľanoch pod Kalváriou sme videli jednoduchú hmotu domu stojaceho na konci nepravidelného pozemku. Dom je osadený tak, aby využíval všetky danosti prostredia, v ktorom sa nachádza. Do ulice je plotom, za sebou necháva účelne riešený priestor pre parkovanie a vstup do domu. Do záhrady sa otvára cez dlhú presklenú fasádu, za ktorou sa nachádza hlavná obytná časť domu. Dispozícia je jednoduchá a racionálna, v podstate riešená ako jeden veľký „open space“, v ktorom sa denná časť mieša s nočnou, sledujúc tak spôsob života dvoch mladých ľudí. Dom spája noc a deň do jedného celku a na malej pôdorysnej stope budí dojem veľkého kompaktného priestoru. Architekti majú jasný zmysel pre detail a kombinovanie materiálov. Záhrada pôsobí prirodzene a dotvára celkový nenútený obraz tohto domu.

Dom na Kolibe je dobrým príkladom bývania pre mladú rodinu v mestskom prostredí. Architekti na malej pôdorysnej stope šikovne navrhli dom s jasnou vertikálnou organizáciou. Na štyroch podlažiach logicky usporiadali

zázemie domu, jeho dennú a nočnú zónu a strešnú terasu s panoramatickým výhľadom. Pozitívne prijaté bolo osadenie domu na pozemku. Priestor pred domom ponechali autori bez oploštenia. Dom tak tvorí prirodzený „plot“ medzi ulicou a privátnou záhradou.

Tretia nominácia sa nachádza v Lučatíne. Nenápadná stavba na začiatku obce takmer splýva s okolitou zástavbou. Svojím hmotovým aj dispozičným riešením vychádza z tradičného líniového domu typického pre slovenský vidiek. Autor zvolil zaujímavé konštrukčno-materiálové riešenie použitím systému drevených tvaroviek, ktoré ponechal materiálovo priznané v interiéri domu.

Lukáš Kordík

FAMILY HOUSES

This year's nominations in the category Family houses went all to young architects.

The portfolio of the final nominations in this category contains works in various contexts; the first of them is a housing solution for two young people, the second one for a young family and the third one is a weekend house for an older parents couple. Every single of these projects shows the clear idea on living of the architect which justifies the nomination. The jury paid special attention to the relation of the object towards its environment, to the quality of living, to the interior and to the overall quality of construction and to the details.

In Úľany pod Kalváriou we saw a simple house located at the end of an uneven land. The house is well placed so that it exploits all

advantages of its environments. The house is at the same time the fence to the road and in the back there is an appropriately used space for parking purposes and the main entrance. It is opened to the garden through a long glass façade behind which you can find the main living space. Its disposition is simple and rational, it is basically conceived as a big open space where the day and night spaces merge into each other and represent the lifestyle of two young people. This house brings day and night together in a whole and even despite a small floor plan it gives the impression of a large compact space. The architects have a fine eye for details and the combination of materials. The garden appears natural and completes the overall casual character of this house.

The house on the Koliba hill in Bratislava is a good example for the living of a young family in an urban environment. The architects creatively created a house with a clear vertical organisation on a small floor plan. They logically subdivided the different parts of the house on four floors, they created a day and a night zone and a roof terrace with a panoramic view. Especially the position of the house on the property was appreciated by the jury. The architects didn't fence the space in front of the house. The fence between the street and the private garden is the house itself.

The third nomination is located in Lučatín. This discrete building at the entrance of the village merges with the surrounding houses. With the materials used and its disposition, it is in line with the traditional longhouses that are typical for the Slovak countryside. The architects opted for an interesting constructional and material solution using wooden fittings that determine the materials in the inside of the house.

Lukáš Kordík

NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

RODINNÝ DOM POD KALVÁRIOU
VEĽKÉ ÚĽANY

AUTORI / AUTHORS: PETER ŠERCEL,
ANDREJ ŠVEC
FOTO / PHOTO: TOMÁŠ MANINA

RODINNÝ DOM POD KALVÁRIOU

Autori: Peter Šercel,
Andrej Švec

Dom vo Veľkých Úľanoch ihneď zaujme svojou komunikáciou s okolím. Už v názve odkazuje na iný architektonický artefakt v dedine – unikátnu kruhovú kalváriu na blízkom návrší, ku ktorej obracia svoj pohľad. Dom sa ohľaduplne správa ku zdedeným vysokým stromom na pozemku, pod ktoré sa ukrýva, a zároveň využitím základovej dosky chráni ich koreňový systém. Parafráza klasickej dedinskej strechy reaguje na objekty v priamom susedstve, pričom kombináciou sedlového tvaru a vloženého hranolovitého priestoru vytvára dostatočné zázemie pre nočnú časť na poschodí. Hlavný dolný priestor domu je otvorený pre multifunkčné využitie počas celého dňa a výrazným presklením čerpá vonkajšie svetlo a pozýva do záhrady. Atypický trojuholníkový pozemok donútil autorov vzdialiť dom od križovatky ciest, na ktorej leží, čo je však v konečnom dôsledku jednoznačné plus. Celkový dojem umocňuje pohľad na dokumentáciu pôvodného stavu pozemku, ktorý pôsobí ako nezáživný či priam zabudnutý flák zeme pri dedinskej ceste.

FAMILY HOUSE POD KALVÁRIOU

Architects: Peter Šercel,
Andrej Švec

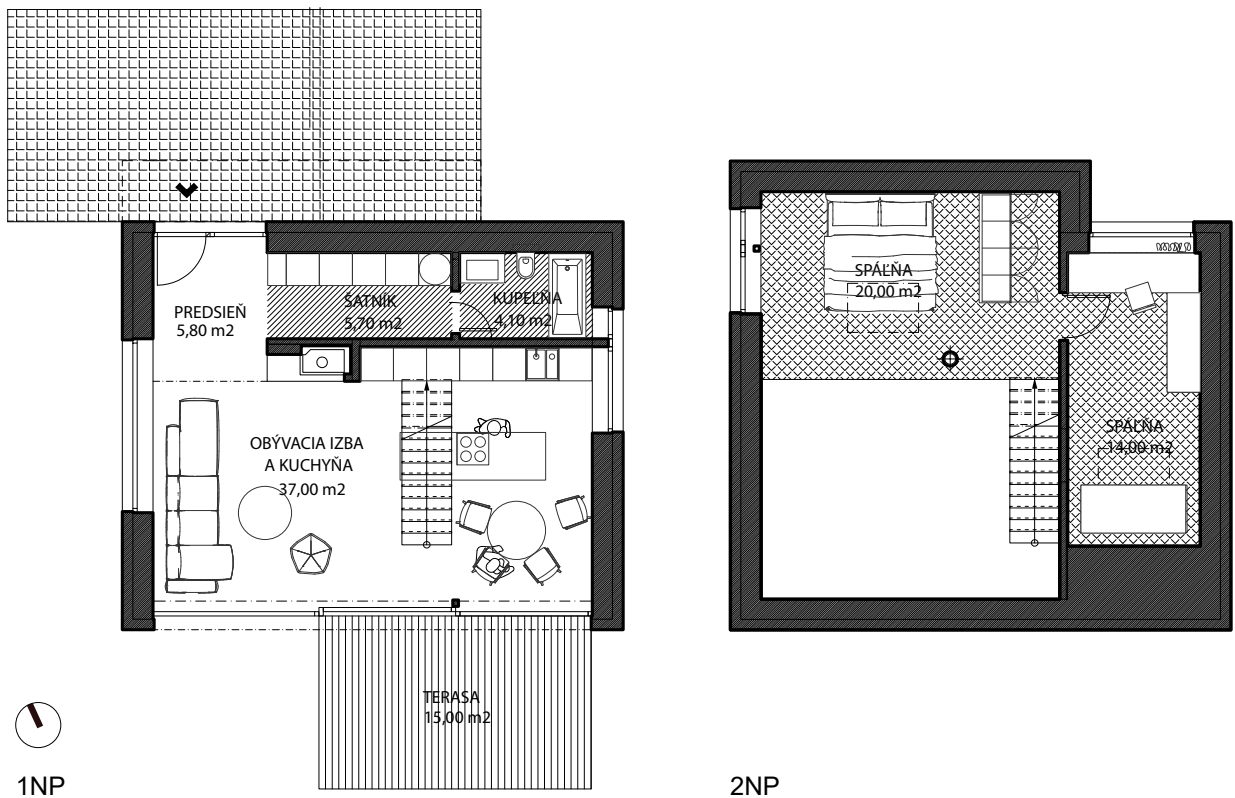
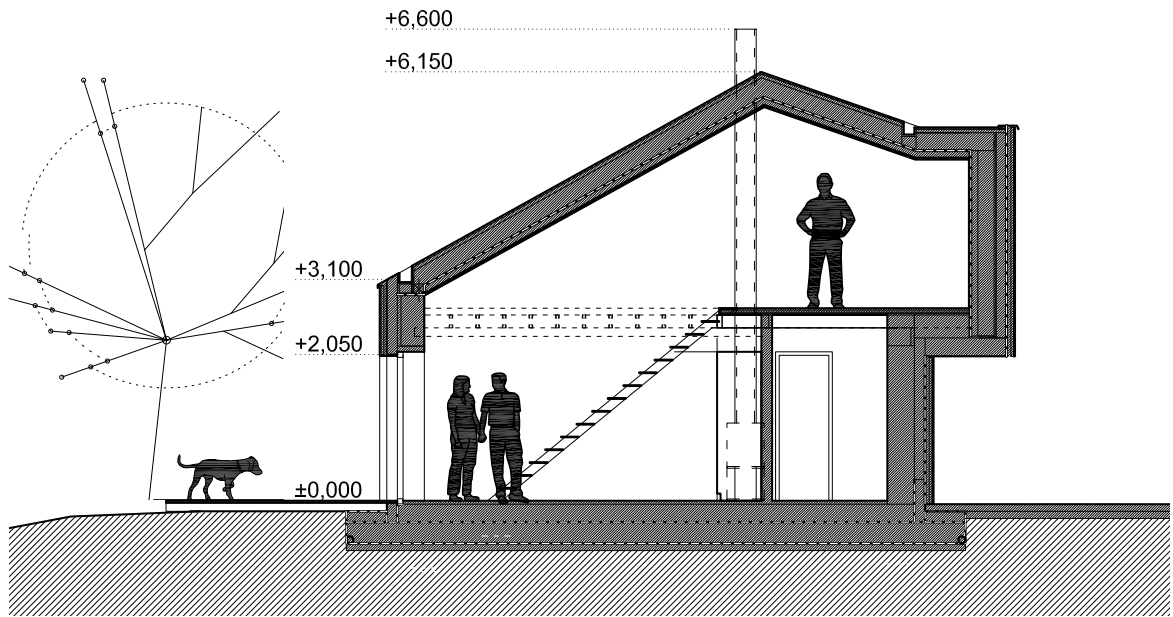
The house in Veľké Úľany stands out because of its communication with its environment. Already its name refers to another architectural artefact in the village, a unique circular Calvary on a nearby hill towards which the house turns its gaze. The house treats the two inherited high trees standing on the lot in a respectful manner nestling under them and protecting their root systems by means of its base plate. Its paraphrase of traditional Slovak rural roofs responds to the objects in its immediate surroundings and the combination of its saddle shape and its interposed prismatic space leaves enough room for the sleeping area on the first floor. The main and lower part of the house is open for a multifunctional use during daytime and its distinctive glass wall imbibes the daylight from outside and invites you into the garden. The atypical triangular lot forced the architects to move the house away from the nearby crossroads what is a huge plus in the end. The overall impression is even more convincing when you have a look at the documentation of the former state of this lot which appeared as a boring or even as a forgotten place lost alongside a country road.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

RODINNÝ DOM POD KALVÁRIOU
VEĽKÉ ÚĽANY

AUTORI / AUTHORS: PETER ŠERCEL,
ANDREJ ŠVEC
FOTO / PHOTO: TOMÁŠ MANINA

DREVODOM V LUČATÍNE

Autor: Jaromír Krobot

Je zaujímavé sledovať, ako dnes mladí architekti vstupujú do dedinského prostredia. Sú tu radikálne nové a formálne odvážne interpretácie vidieckeho bývania, ktoré so sebou prinášajú mestskú dynamiku života ich obyvateľov. No je tu aj citlivé vnímanie tých najklasickejších princípov slovenského dedinského domu a tvorivá hra s nimi. Drevodom v Lučatíne patrí do druhej kategórie. Pozdĺžny pozemok pozýva ku typickému postupnému radeniu trojpriestoru s dennou izbou, kuchyňou a spálňou. Tradičný prvok gáňku autor rozohráva vo vnútri domu, pričom tento prepája všetky miestnosti a na oboch koncoch stavby ústi do exteriéru. Sedlová strecha nie je miestom pre povalu či poschodie, ale priestorovo otvára každú miestnosť smerom nahor. Novostavba v Lučatíne nahradila „vyslúžilý“ predchádzajúci dom na pozemku. Klasické tehly pritom vystriedali špeciálne konštruované drevené tehly. Voľba dreva ako materiálu súvisí aj s osobnou profesionálnou anabázou obyvateľov domu. O dôvod viac, aby sa v ňom cítili dobre.

WOOD HOUSE IN LUČATÍN

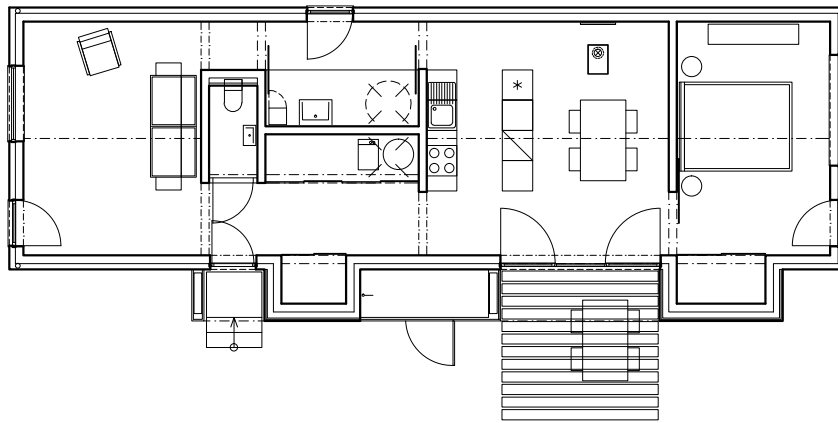
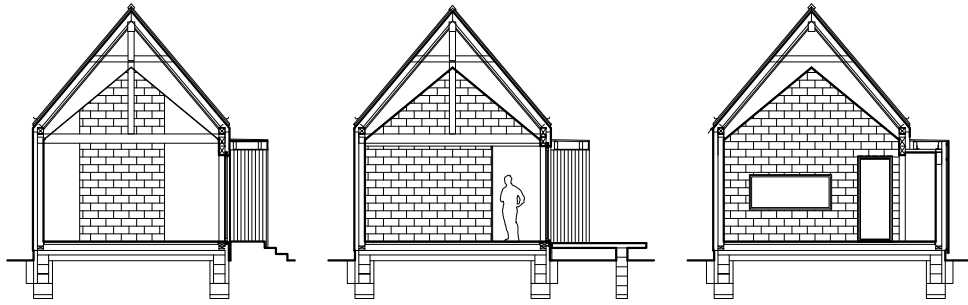
Architect: Jaromír Krobot

It is interesting to see how young architects enter the rural environment. They offer radical new and formally daring interpretations of countryside living which is accompanied by the urban dynamics of its inhabitants. They also have an empathic understanding for the principles of Slovak rural architecture and play with them in creative manner. The wood house in Lučatín belongs to the second category. The oblong lot is an invitation for the typical consecutive threefold division of the space into a living area, a kitchen and a sleeping area. The architect plays with the traditional hallway inside the house, whereby it connects all rooms and disembogues on both sides of the house to the exterior. The saddle shape roof doesn't host an attic or a first floor, it opens the rooms upwards. This new construction in Lučatín replaced the disused former house on the lot. The classical bricks were replaced by specially manufactured wooden bricks. The decision to use wood is linked with the personal professional background of the inhabitants. One more reason for them to feel good in it.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

BRUSNICOVÁ A
BRUSNICOVÁ, KOLIBA,
BRATISLAVA-NOVÉ MESTO

AUTOR / AUTHOR: MATEJ GRÉBERT
FOTO / PHOTO: PAVEL MELUŠ

BRUSNICOVÁ A

Autor: Matej Grébert

„Áčko“ v názve domu na bratislavskej Kolibe znamená, že existuje aj B. A tým je vedľa stojaci susedný dom, ktorý vznikol paralelne s domom A. Majitelia si rozdelili nadobudnutý pozemok presne na polovicu a sú aj v osobnom kontakte. Domy majú podobný pôdorys aj dispozíciu. Spája ich aj sympatické gesto, že od ulice ich nedelí predzáhradka či nepriestrelný plot, čím zároveň získavajú viac miesta pre záhradu v zadnej časti. Tam sa priority a podobnosti domov končia. Súťažiaci „Áčko“ sa funkčne vrství vertikálne nahor, pričom základ tvorí garážový priestor a zázemie hosťovskej izby. Schodmi z ulice sa vchádza do hlavného denného priestoru bez priečok, v ktorom mladá rodina stoluje, rozpráva sa a na veľkom plátne sleduje svoj obľúbený film. Priestranná miestnosť zároveň vyúsťuje do pokojnej záhrady. V podlaží nad ňou sú umiestnené tri spálne a zlatým klincom domu je rozľahlá strešná terasa. Z nej je priam meditatívny výhľad na koruny blízkych stromov. A dá sa z nej susedom podať fláša vína.

BRUSNICOVÁ A

Architect: Matej Grébert

The “A” in the name of the house on the Koliba hill in Bratislava means that there exists also a “B”. And this “B” designates the house next door which was built at the same time as house “A”. The house owners divided the acquired plot into two halves and are in personal contact. The two houses have similar floor plans and dispositions. They share the pleasant common feature that between them and the street there is no front yard or safety fence which means that they have more space for the garden in the rear part. But this is pretty much what they have in common. House “A” is vertically layered upwards while its basis consists of a garage and a guest room. The stairway accessing the house from the road leads directly to the main living area without separating walls where the young family eats, talks and watches its favourite films on a large projection screen. The multifaceted room disembogues to the quiet garden. In the first floor you can find three bedrooms and the highlight of the house: the roof terrace with a meditative view on nearby treetops. And you can also hand a bottle of wine out to the neighbours.

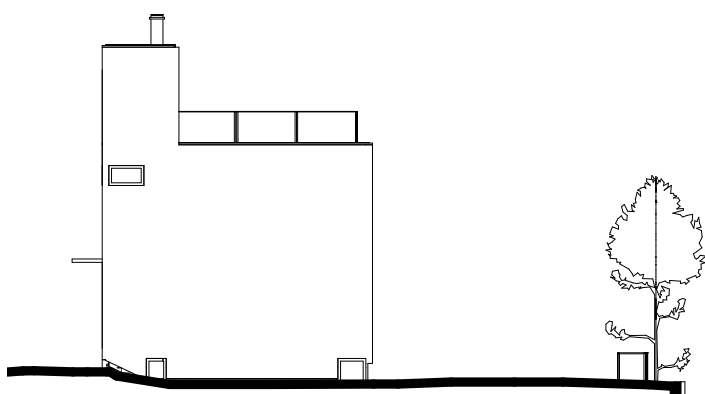
NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

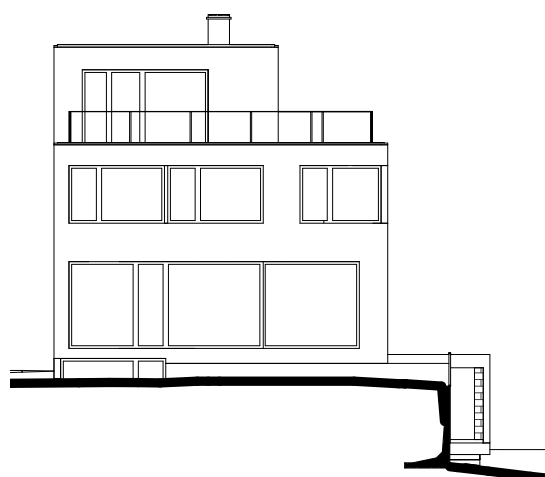
BRUSNICOVÁ A
BRUSNICOVÁ, KOLIBA,
BRATISLAVA-NOVÉ MESTO

AUTOR / AUTHOR: MATEJ GRÉBERT
FOTO / PHOTO: PAVEL MELUŠ

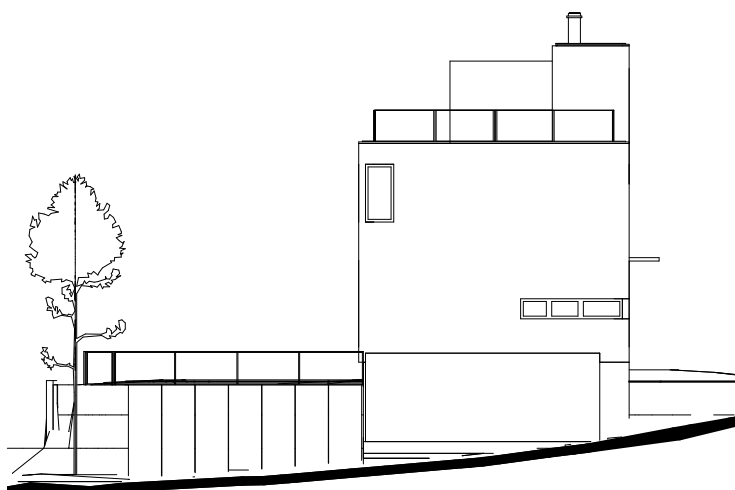
JUŽNÝ POHĽAD

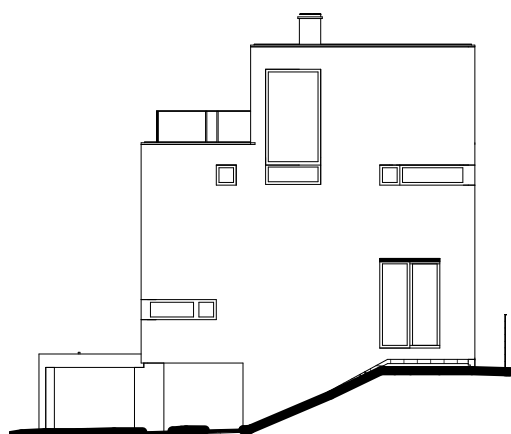
VÝCHODNÝ POHĽAD

SEVERNÝ POHĽAD

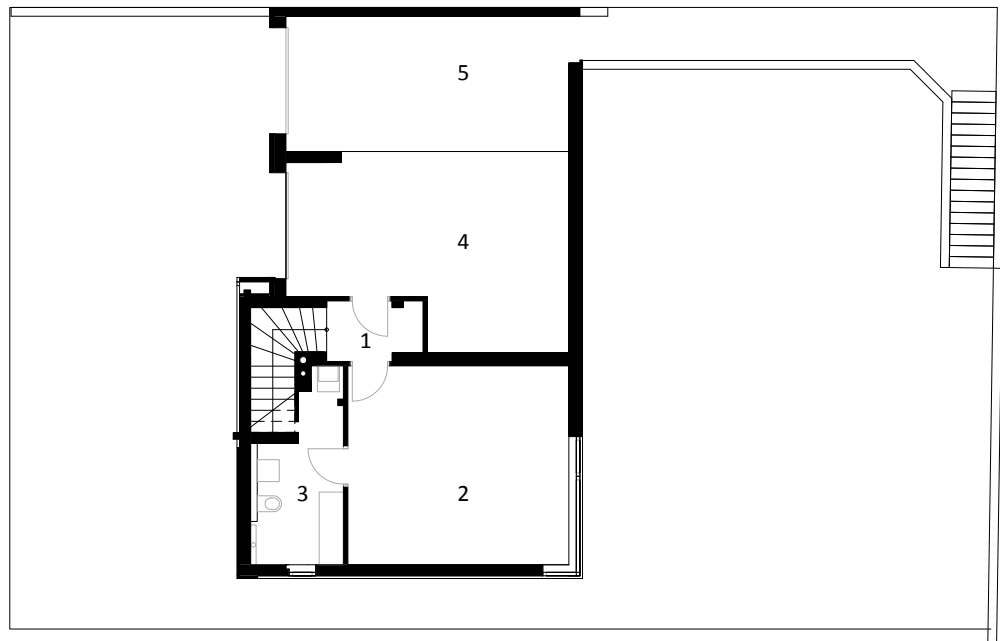

ZÁPADNÝ POHĽAD

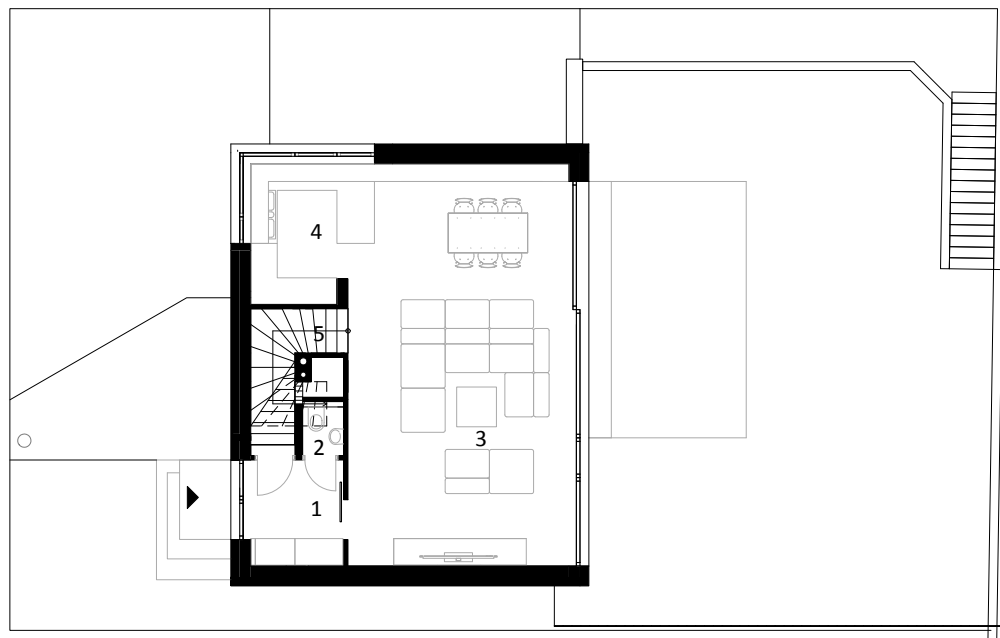

NOMINÁCIA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
NOMINATION IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

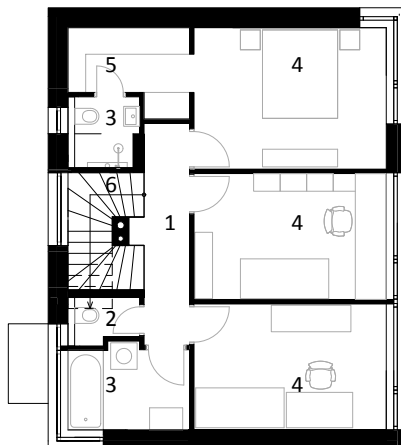
- 1 Chodba a schodisko
- 2 Hobby miestnosť
- 3 Kúpeľňa
- 4 Garáž
- 5 Garáž priestrešok

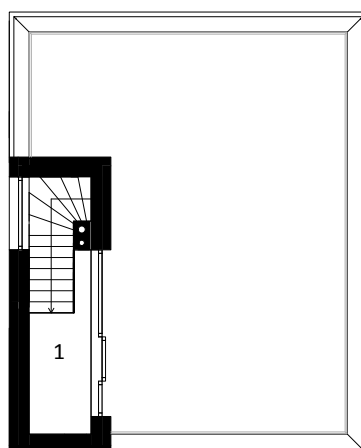
- 1 Zádverie
- 2 WC
- 3 Obytný priestor
- 4 Kuchyňa
- 5 Schodisko

- 1 Chodba
- 2 WC
- 3 Kúpeľňa
- 4 Izba
- 5 Šatník
- 6 Schodisko

- 1 Chodba a schodisko

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII RODINNÉ DOMY
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY FAMILY HOUSES

RD KOLONIA
Galanta
Autor: Zoran Samol'
Foto: Robo Hubač

WHITE CUBES HOUSE
Kl'ukatá, Bratislava 2
Autori: Branislav Loskot,
Jaroslav Takáč,
Peter Kukučka, Juraj Benko
Foto: Peter Čintalan

DOM ŠTYROCH TERÁS
Nitra
Autor: Viktor Šabík
Foto: Ester Šabíková

OBLINKA – DOM NA VODE
Jarovce, Jarovské rameno,
Plavebná zóna
Autor: Ivan Hojsík
Foto: Jana Hojsíková

RODINNÝ DOM DEVÍN
Devín
Autori: Matej Grébert,
Peter Cibulka
Foto: Pavel Meluš

RD KISS
Konopiská, Bratislava-Čunovo
Autor: Sebastian Nagy
Foto: Tomáš Krištek

RODINNÝ DOM,
VRŠACKÁ UL.
Banská Bystrica
Autori: Dušan Bók,
Miloslav Šimánek
Foto: Dušan Bók

PLECHOVKA
Korabinského, Bratislava
Autor: Lucia Trajterová
Foto: Lucia Trajterová

3 KUKANE
Kremel'ská, Bratislava-Devín
Autori: Gabriel Drobnik,
Gabriel Zajíček
Foto: Gabriel Drobnik

V. D. BANKY
Banky, Banská Štiavnica
Autori: Jana Tartal'ová,
Michal Tartal'
Foto: Martin Golian

VILA BUTTERFLY
Mizerová ul., Nad Dubinou ul.,
Karviná, Česká republika
Autori: Michal Pasiar,
Lukáš Lechman,
Andrea Jaurová,
Marek Paulen,
Ol'ga Pohubová,
Jana Holendová
Foto: Libor Páleník

RODINNÝ DOM S ÁTRIOM
Brižitská, Bratislava-Dúbravka
Autor: Pavol Pokorný
Spolupráca: Martin Bujna
Foto: Daniel Veselský

RODINNÝ DOM GREPY
Bratislava – Jarovce
Autori: Juraj Molnár,
Ľubomír Peráček, st.,
Ľubomír Peráček, ml.
Foto: Ľubomír Peráček, ml.

RD SVĚTÝ JUR
Pezinská, Svätý Jur
Autori: Stanislav Meliš,
Jozef Michalko
Foto: Katarína Bako

DOM ZA KULISOU – KOŠICE
Rázusova, Košice
Autor: Pavel Šimko
Foto: Igor Šimko

INTERIÉR

121

INTERIOR

INTERIÉR

Kategória Interiér zaznamenala tento rok najvyšší počet prihlásených diel. Zastúpené boli všetky druhy funkcií i programov. Od renovácií cez administratívne riešenia po dizajn obchodov a rekonštrukcie bytov. Väčšina z nich pracuje s hlavnými témami – s materiálom, povrchom, detailmi, farbou a svetlom – nanajvýš citlivo, vytvárajúc pritom rozmanité atmosféry, čo je napokon tým najdôležitejším výstupom. A v tomto duchu sme sa aj snažili prístupí k hodnoteniu rôznorodých návrhov.

Ked' už je reč o interiéri, nemôžem ako niekto, kto mal príležitosť vidieť najlepšie práce slovenských architektov za posledné roky, na tomto mieste nespomenúť iný aspekt. K mnohým projektom, ktoré sme tento rok ako porota navštívili, nám architekti povedali, že ich úlohou bolo navrhnuť iba budovu – a že zákazku na návrh interiéru dostalo iné štúdio. Tento fakt je viditeľný a citel'ný hneď po vstupe do väčšiny týchto budov. A nedeje sa to iba na Slovensku, ale aj na mnohých ďalších miestach. Interiérový dizajn je čoraz viac degradovaný na dekoráciu interiéru, preto často stráca kontakt s architektúrou.

Myšlienka oddel'ovania vnútrajška od vonkajšia je mi vzdialená a ťažko pochopiteľ'ná. Myslím si, že by bolo dobré, keby sa budova opäť začala chápať ako holistický objekt, ktorý nemožno rozdeliť. Čím viac kráčajú vnútrajšok a vonkajšok, štruktúra a fasáda, interiér a kontext ruka v ruke, tým viac ich možno chápať ako autentické a poctivé diela. Tieto myšlienky ma sprevádzali celým procesom rozhodovania a nakoniec aj viedli k vyhláseniu tohtoročného víťaza a nominácií v tejto kategórii, s ktorými sa stotožnili všetci členovia poroty.

Juri Troy

INTERIOR

This year the category of interior was the one with the highest number of entries. All different kinds of functions and programs had been submitted. From renovations over business solutions to shop design and refurbished flats. A big number of them dealing in a very sensible way with the main topics in this discipline: material, surfaces, details, colour and light – creating all different kind of atmospheres – which at the end is the most important outcome – and that was how we tried to judge the different proposals.

Speaking about interior as somebody who had the great opportunity to see some of the best works of Slovak architects of the last years also leads me to another aspect that I have to mention at this point. At many projects we visited as jury this year we were told by the architects, that they were only asked to design the building but the interior was given to another studio. A fact that you could see and feel already by entering most of those buildings. And this is something that is not just to be seen in Slovakia, but also in a lot of other places: Interior design is more and more downgraded to decoration and therefor often losing the contact to architecture.

For me, this idea of separating inside and outside is quite far away and difficult to get. I think it would be good to understand a building again as a holistic thing that cannot be divided. The more that inside and outside – structure and facade – interior und context – are going hand in hand, the better they are understandable as authentic and honest creations. This thought also led me through the process of the jury and concluded finally in the result of this year's winner and nominees of the category that the whole jury could agree with.

Juri Troy

NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

FRAMEHOUSE, BRATISLAVA
MILETIČOVA 5, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: MAROŠ FEČÍK,
FILIP KANDRAVÝ
FOTO / PHOTO: MAROŠ FEČÍK

FRAMEHOUSE

Autori: Maroš Fečík,
Filip Kandravý

Ak na cenu v architektonickej súťaži aspiruje interiér kreatívnej firmy, znamená to – okrem sebavedomia autorov projektu – dve veci. Jednak, že vedeniu a pracovníkom spoločnosti nie je jedno, v akých podmienkach tvoria. A po druhé, že vnútorný priestor firmy ju reprezentuje aj navonok. Postprodukčné štúdio Framehouse získalo riešením od ateliéru plusminus architects nielen väčšie a pohodlnejšie priestory pre svoju prácu v novom dome. Interiér zároveň vytvára líniu osobného kontaktu s klientmi. Ten v prípade Framehouse začína na prízemnej recepcii štúdia a pokračuje schodmi do druhého podlažia priamo k stolu šéfa. Na prezentáciu vytvorených reklám či video a online projektov slúži vlastné malé „kino“ a komunikácia so zákazníkom pokračuje v kávovom bare. Digitálnu a nehmotnú produkciu štúdia „uzemňujú“ nosné materiály dreva a betónu a taktiež kovová konštrukcia vypĺňajúca priestor schodiska. Tá okrem jasnej „eyecatcher“ funkcie slúži aj ako knižnica a nosič interiérovej zelene.

FRAMEHOUSE

Architects: Maroš Fečík,
Filip Kandravý

When the interior of a creative agency is registered for an architecture prize, this means two things – besides the fact that the architects of the project have a healthy portion of self-confidence. On the one hand this means that the managers and employees are not indifferent to the conditions in which they work and on the other hand that the interior space is thought to represent the company to the outside world. By means of the interior solution by the studio plusminus architects the postproduction studio Framehouse has not only got more comfortable spaces for its work in a new domicile. The interior creates also a line of personal contact with their clients. When we take the example of Framehouse, the first customer contact is made in the ground floor reception and is deepened through the stairs to the second floor leading directly to the executive's chair. The communication with the customer continues in a small "cinema" for the presentation of newly created commercials, videos or online projects and ends up in the studio's own coffee bar. The digital and immaterial production of the studio is grounded by the studio's base materials wood and concrete as well as by the metal construction filling the space in the staircase. This construction is not only eye-catching but serves also as a library and carrier of the interior greening.

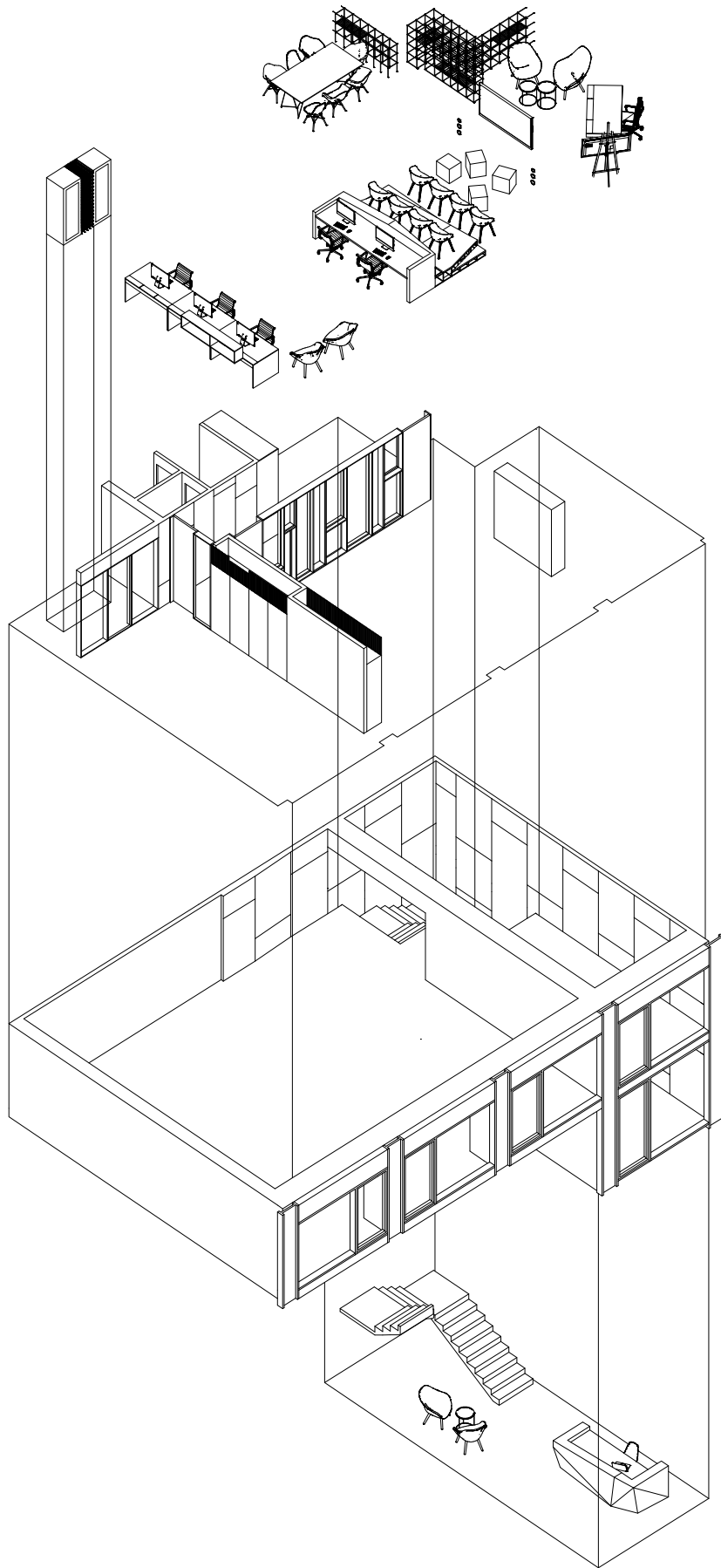
NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

FRAMEHOUSE, BRATISLAVA
MILETIČOVA 5, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: MAROŠ FEČÍK,
FILIP KANDRAVÝ
FOTO / PHOTO: MAROŠ FEČÍK

BYT G

Autori: Katarína Príkopská,
Ivan Príkopský, Tomáš Szöke

Architekti z ateliéru Toito už majú priam trademark na to, že neriešia dizajn bývania, ale naopak bývanie od dizajnu oslobodzujú. Bránia sa označeniu za „interiéristov“, svoju prácu považujú za architektúru v zmysle stavby, ktorá sa završuje až zabývaním sa majiteľ'a. A často môže aj pre nich samých skončiť prekvapením. Pri každom vstupe do existujúceho interiéru najprv rušia nadiktované modely pohybu a výskytu osôb a zaujímajú sa o to, ako ich klient reálne žije. Aj pri úprave Bytu G ich najprv čakala hustá spleť priečok a izieb, ktoré bývanie skôr dirigovali než umožňovali. Zadanie od športovo zameranej mladej rodiny smerovalo k dostatku životného i úložného priestoru. Vyčistený a otvorený interiér tak nanovo a striedmo delia vložené nábytkové prvky vybavené tiež posuvnými časťami, ktoré umožňujú regulovať dennú a večernú fázu bytu. Využitie zrkadiel nevytvára len podmienky pre domáce cvičenie, ale umocňuje presvetlenie interiéru plynúce z okien s „najlepším výhľadom v Bratislave“.

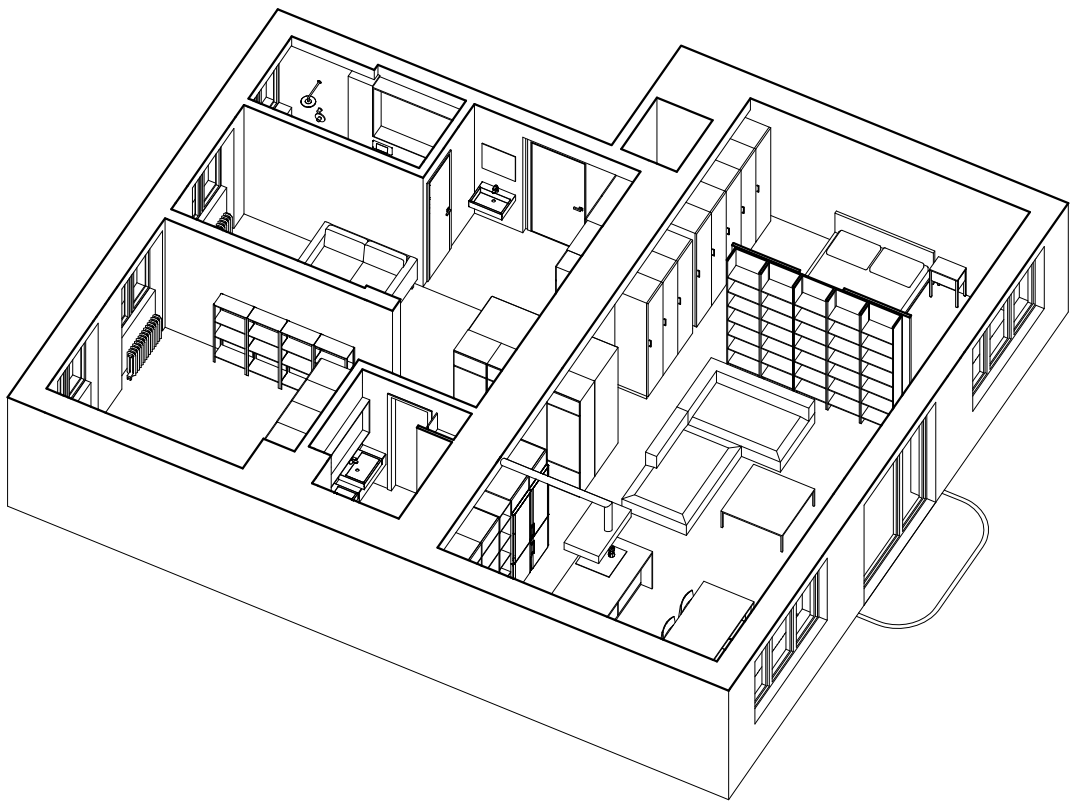
FLAT G

Architects: Katarína Príkopská,
Ivan Príkopský, Tomáš Szöke

It is already the trademark of the architects of the Toito studio that they don't do living design but that they free living from design. This is why they don't want to be considered as interior designers but regard their work as architecture in the sense of a construction that is not finished before the owner has settled in. And often this finish surprises even the architects themselves. Every time they work with an already existing interior design, the first thing they do is interrupt the predetermined movement and appearance patterns of the inhabitants and show interest in the way how their customer really lives. Also when they tackled the renovation of Flat G they encountered a closely knit web of separating walls and rooms that rather predefined living in this flat than making it really liveable. The requirement of the sporty young family was to have more living and storage place, though. Therefore, the interior was straightened and opened up and now it is soberly subdivided by furniture comprising sliding elements which allow piloting the day and night phases of the flat. The use of mirrors provides optimum conditions for home training and additionally brightens up the interior with the light coming from the windows with the “best view in Bratislava”.

NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

OBCHOD SLÁVICA
LAURINSKÁ 19, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: ANDREJ OLAH,
KATARÍNA LABÁTHOVÁ
FOTO / PHOTO: TOMÁŠ MANINA

OBCHOD SLÁVICA

Autori: Andrej Olah,
Katarína Labáthová

Fenomén temporálnej či dočasnej architektúry privalil aj na Slovensko zaujímavé riešenia. Dočasne nefunkčné, no atraktívne budovy ponúkajú možnosť na alternatívne využitia. To generuje dopyt po priestorových konceptoch. O tom, že dočasnosť vôbec nemusí znamenať priemernosť, svedčí aj interiér obchodu Slávica, ktorý v centre Bratislavy ponúka úžitkový dizajn, módu a šperky. Vedomie časového i budgetového obmedzenia tu nebolo hendikepom, ale výzvou. Nosným krokom bolo vyčistenie parterového priestoru mestského paláca od predchádzajúcich stavebných zásahov a návrat k jeho historickej podstate. Odstránenie medzistropu v hlavnej miestnosti vytvára pre vstupujúceho pocit honosného vzdušna. Do výšky odhalených kovových nosníkov priestor tvorí jednoduchá výstavná „white cube“, ktorej úlohou je predovšetkým nechať vyniknúť predajné artefakty. Pri pohľade z ulice interiér Slávica povzbudzuje myšlienku, že historické centrum hlavného mesta nemusí byť nutne len suvenírový Disneyland.

SLÁVICA STORE

Architects: Andrej Olah,
Katarína Labáthová

One phenomenon of contemporaneous architecture brought interesting solutions also to Slovakia. Temporarily not-functional but attractive buildings offer an opportunity to use them in an alternative way. This increases the demand for conceptual space solutions. The interior of the Slávica store which offers utility design, fashion and jewellery in the centre of Bratislava is a good example for the fact that contemporaneity doesn't necessarily mean mediocrity. Time and budget limits were no obstacles but a challenge. The first and most important step was cleaning up the ground floor premises of a town palace and eliminating previous construction interventions in order to return it to its original historical state. The removal of the suspended ceiling of the main room provokes in the visitors a feeling of sublime. The space up to the height of the uncovered metal carriers forms a simple white cube which purpose is to make stand out the selling articles. When passers-by take a look inside the Slávica store from the street they realise that the historic centre of Bratislava is not necessarily like a Disneyland full of souvenirs.

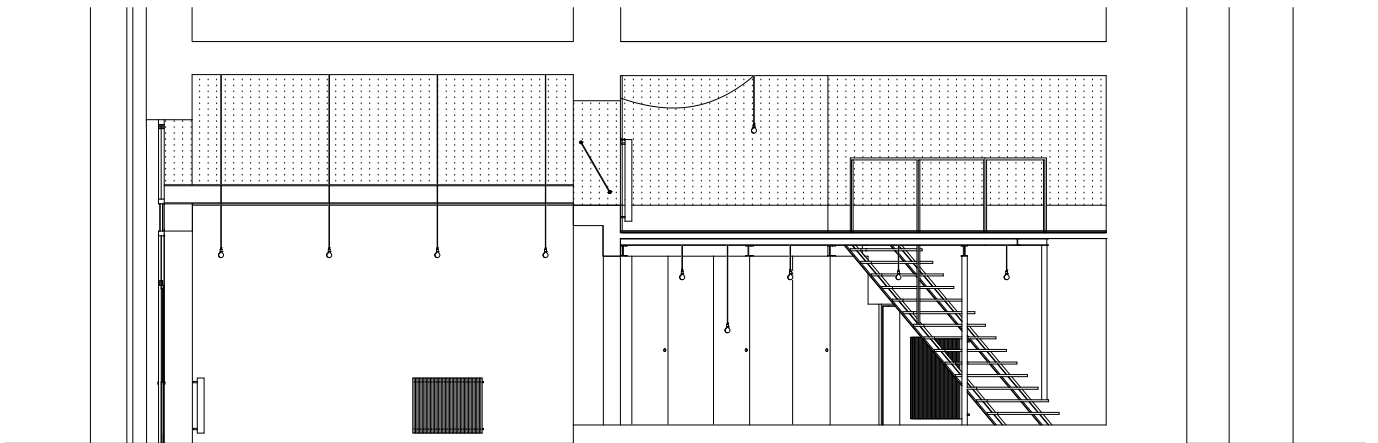
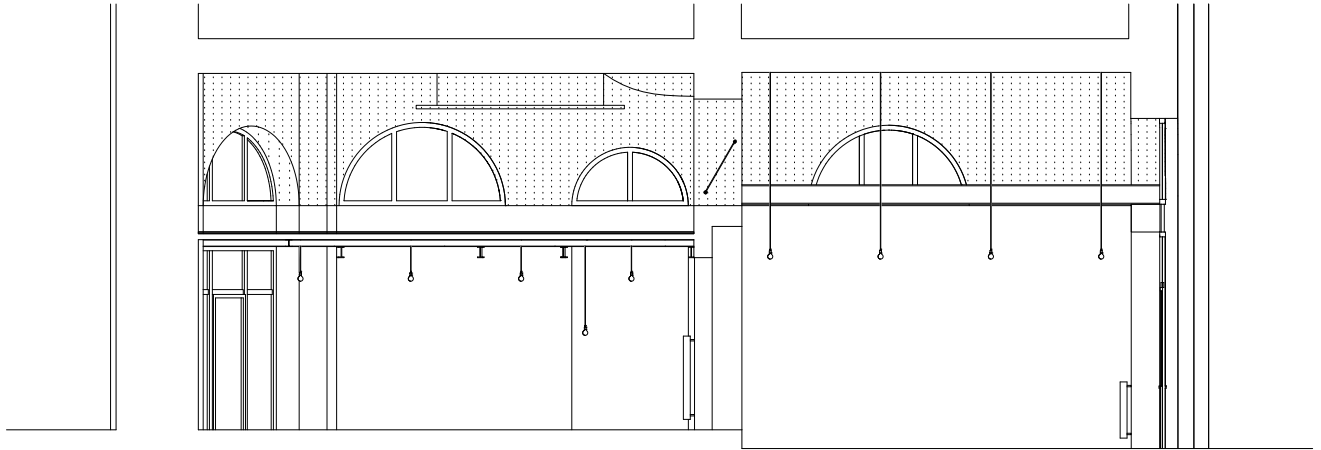
NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

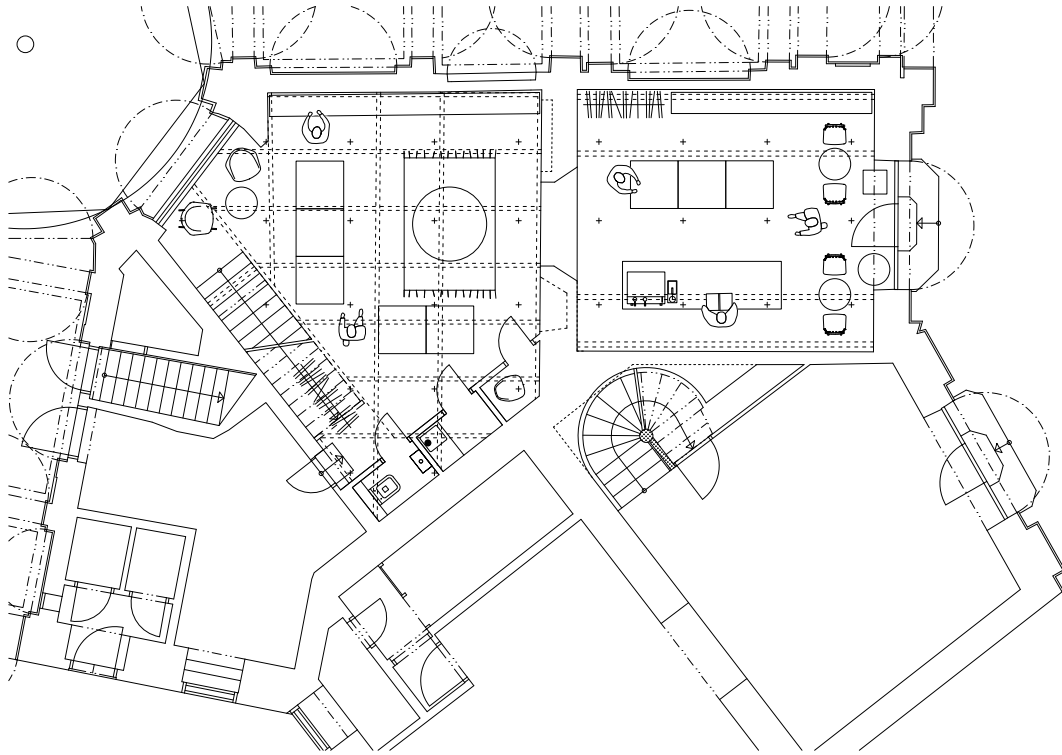
OBCHOD SLÁVICA
LAURINSKÁ 19, BRATISLAVA

AUTORI / AUTHORS: ANDREJ OLAH,
KATARÍNA LABÁTHOVÁ
FOTO / PHOTO: TOMÁŠ MANINA

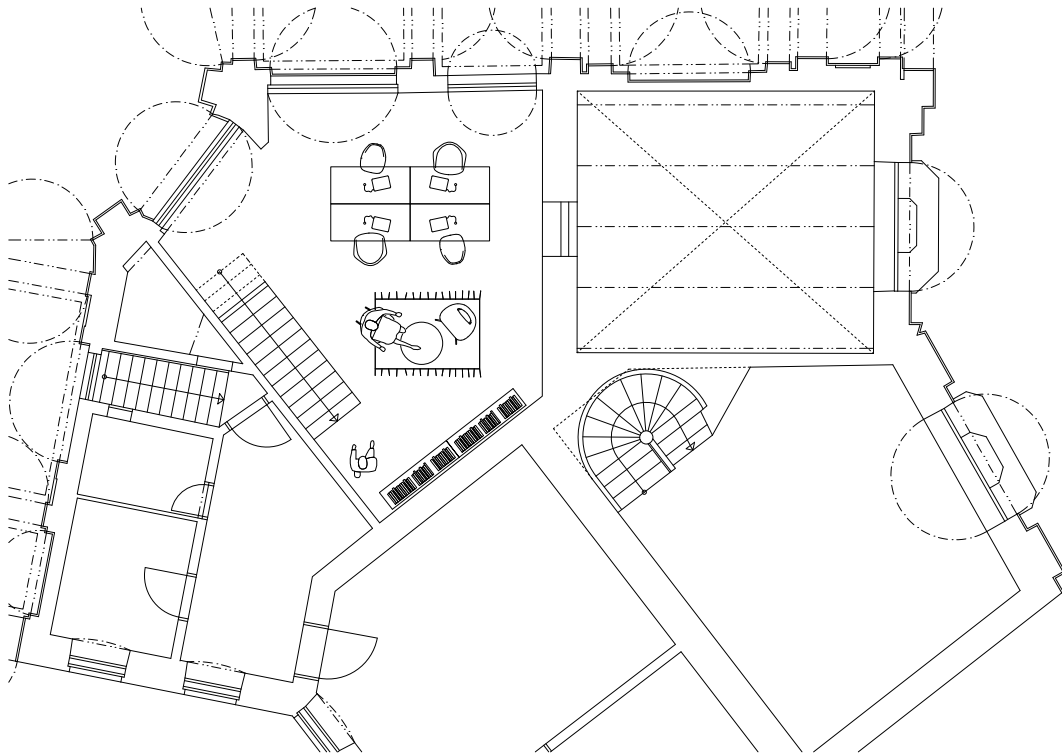

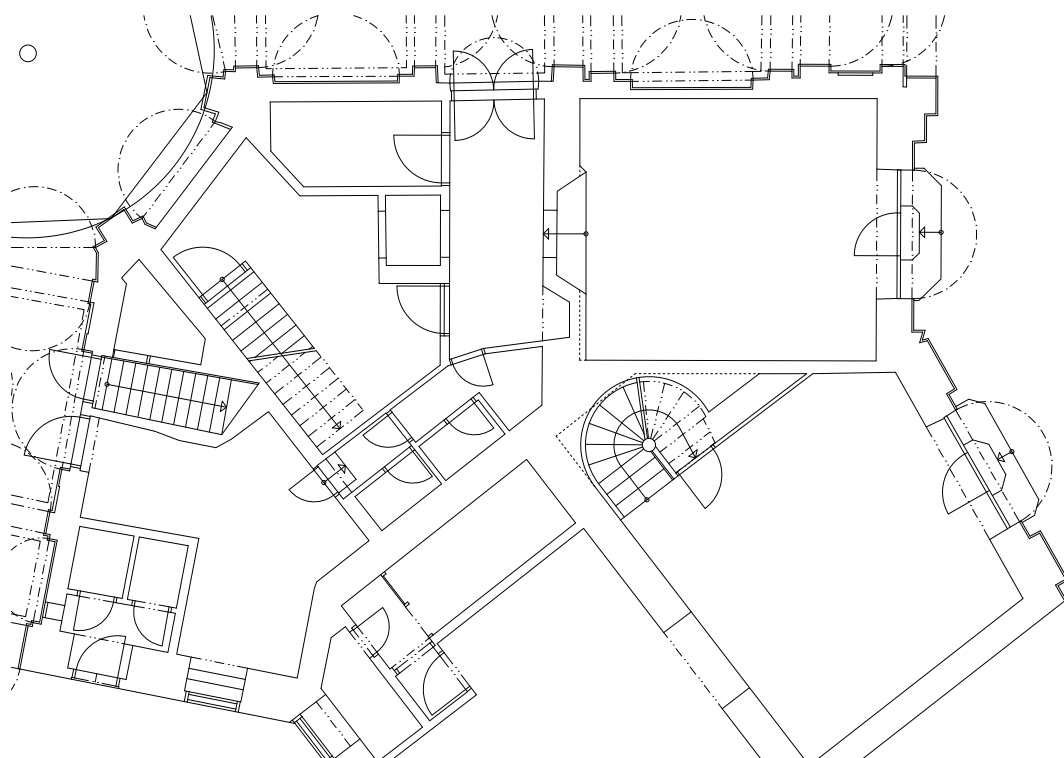
NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

1NP

2NP

PŮVODNÝ STAV

EXPOZÍCIA KNIŽNEJ A KATALÓGOVEJ KULTÚRY OD 60-TYCH ROKOV PO SÚČASNOSŤ

Autori: Alan Krajčír,
Helena Vojtková

Slovenská národná galéria priťahuje z architektonického hľadiska pozornosť najmä dlho očakávanou rekonštrukciou svojej hlavnej budovy v Bratislave. V inštitúcii však vedia, že s návštevníkmi sa nekomunikuje len zovňajškom, ale aj riešením vnútorných priestorov priameho kontaktu s nimi. Ako výrazný príklad tu môže slúžiť nový interiér „vysunutého pracoviska“ galérie na Zvolenskom zámku. Architekti z ateliéru Plán B mali do činenia s vizuálnym chaosom pôvodného priestoru, ktorý nedisponoval dostatkom miesta na prezentačné aktivity ani pre služby návštevníkom. Vložením nového mobiliáru autori priestor nielen opticky vyčistili, ale rozdelili ho aj funkčne a rozšírili jeho expozičné aj úložné možnosti. Kľúčovým prvkom je ústredný vertikálny objekt, ktorý z pohľadu vstupujúceho návštevníka vytvára reprezentatívny kontaktný bod serióznej inštitúcie. Zároveň je deliacim prvkom od zázemia kníhkupectva a na svojej zadnej strane nosičom expozície kníh a katalógov. Jasný upgrade interiéru pre 21. storočie.

THE EXPOSITION OF BOOK AND CATALOGUE CULTURE FROM THE SIXTIES TO THE PRESENT

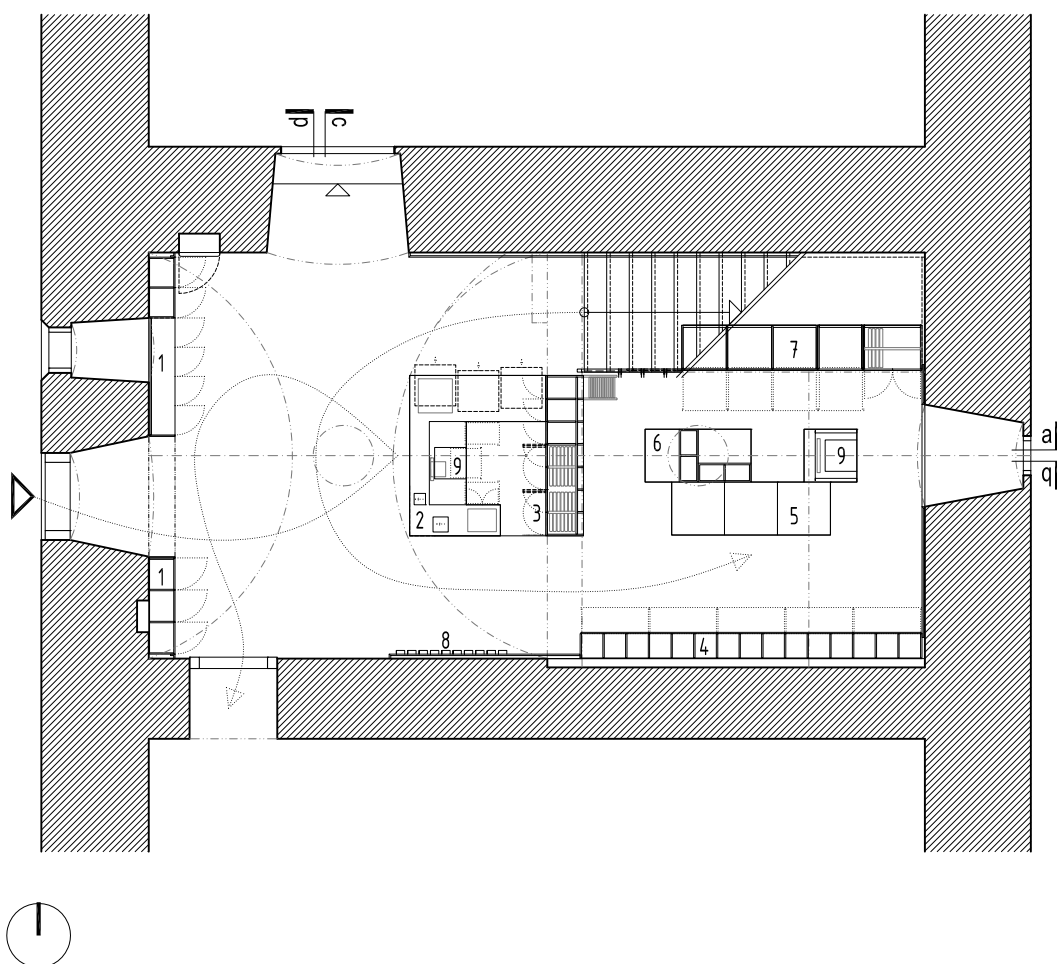
Architects: Alan Krajčír,
Helena Vojtková

From an architectural point of view, the Slovak National Gallery attracts a lot of attention because of the long-awaited renovation of its main building in Bratislava. However, in the institution they know that you don't only communicate with the visitors via the exterior but also via the interior design which is directly in contact with them. An outstanding example for this is the new interior of the "outsourced workplace" in the gallery of the Zvolen castle. The architects of the Plán B studio were confronted with the visual chaos of the original spaces that didn't offer enough space neither for exhibition activities nor for visitor services. The architects cleaned the space optically by installing new furniture, subdivided it functionally and extended its exhibition and storage rooms. The key element is a central vertical object which creates a representative contact point with the serious institution in the eye of the visitor. At the same time it serves as dividing element between the bookshop and the book and catalogue exhibition that can be found on its reverse side. This is a clear interior upgrade for the 21st century.

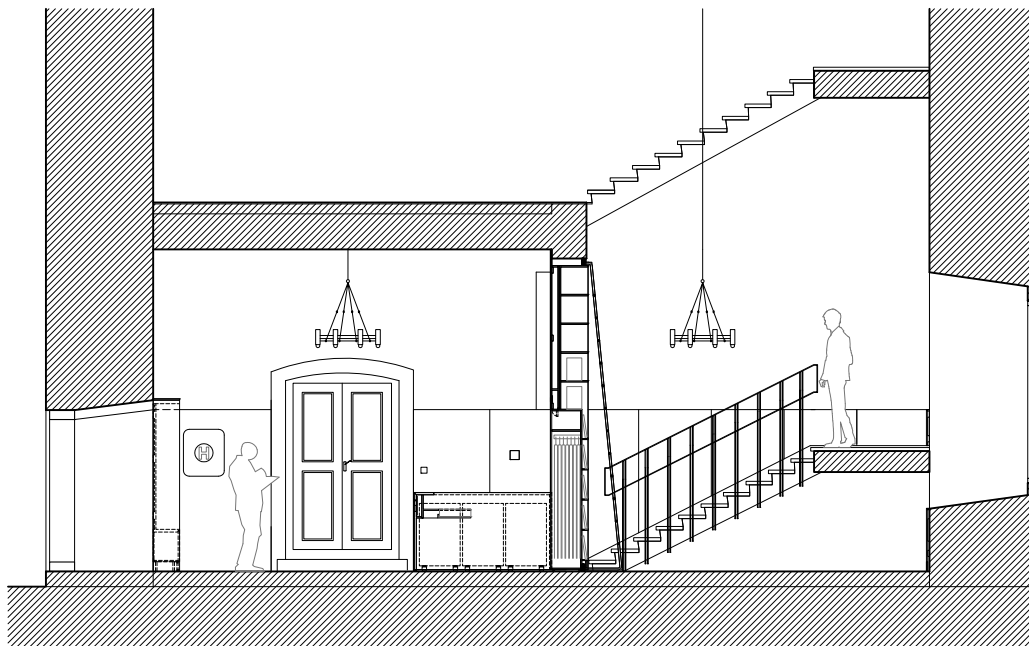

PÔDORYS

- 1 Samoobslužné šatňové skrinky
- 2 Pult s obsluhou
- 3 Šatňa s obsluhou
- 4 Kníhkupectvo poličky
- 5 Kníhkupectvo pulty
- 6 Pulty sedenie
- 7 Skladovanie
- 8 Magnetická tabuľa s letákmi
- 9 Pokladňa

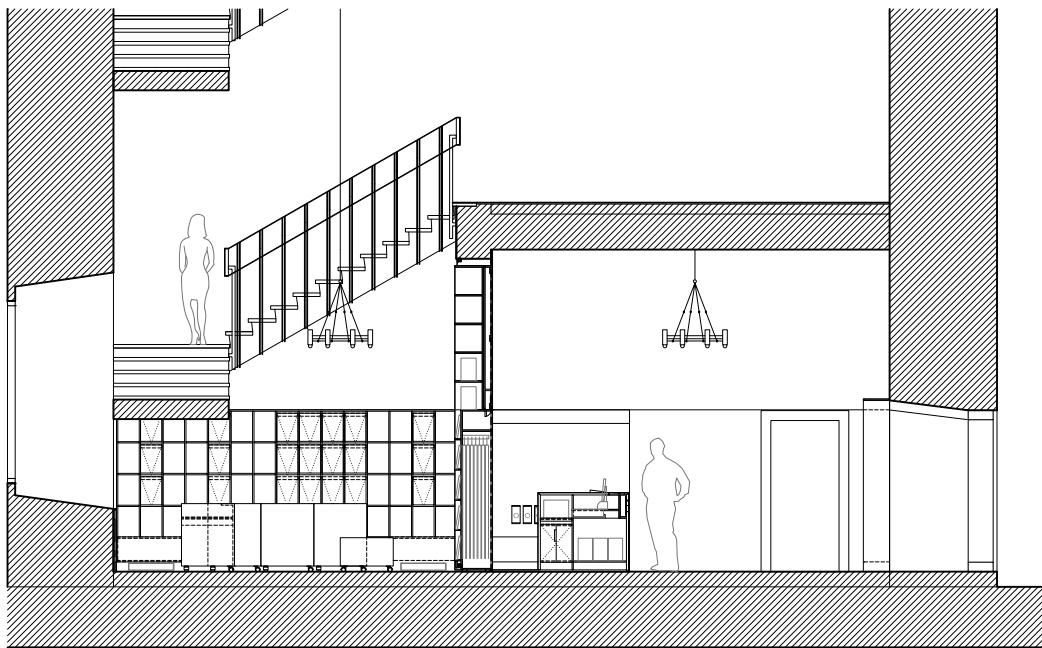
NOMINÁCIA V KATEGÓRII INTERIÉR
NOMINATION IN THE CATEGORY INTERIOR

EXPOZÍCIA KNIŽNEJ A KATALÓGOVEJ
KULTÚRY OD 60-TYCH ROKOV PO SÚČASNOŠŤ
SNG ZÁMOK ZVOLEN

AUTORI / AUTHORS: ALAN KRAJČÍR,
HELENA VOJTKOVÁ

PRIHLÁSENÉ DIELA V KATEGÓRII INTERIÉR
OTHER ENTRIES IN THE CATEGORY INTERIOR

INTERIÉR PYRONOVA
Kluž, Rumunsko
Autori: Peter Šercel,
Andrej Švec
Foto: Tomáš Manina

BYT OSTREDKY
Bratislava-Ružinov
Autori: Peter Šercel,
Andrej Švec
Foto: Tomáš Manina

**WALLENROD –
ITB&ASL OFFICE**
Mickiewiczova, Bratislava
Autori: Igor Lichý,
Tomáš Šebo,
Emanuel Zatlukaj,
Aleš Hradecký,
Adam Galvánec
Foto: Tomáš Manina

SUPERMARKET YEME
Tomášikova 46A, Bratislava
Autori: Soňa Salnerová,
Katarína Mňahončáková,
Peter Hyránek
Foto: Michal Lachkovič

**INTERIÉR AULY
FARMACEUTICKEJ
FAKULTY UK
V BRATISLAVE**
Odbojárov 10, Bratislava
Autori: Ján Bahna,
Miloš Juráni, Július Toma
Foto: Tomáš Manina

GARAGE LOUNGE
Ľudovíta Fullu 62, Bratislava
Autor: Mojmír Vychodil
Foto: Matej Kveč

**ENERGOLAND
JE Mochovce**
Autor: Viktor Šabík
Foto: Tomáš Manina

REŠTAURÁCIA BELLA
Jókaiho 9, Komárno
Autori: Oliver Csémy,
Krisztián Csémy
Foto: Teodor Nagy

**RODINNÝ DOM
POD OŠTRAŽICOU**
Kukučínova 212, Nižná
Autor: Soňa Poldaufová-
Urbanová
Foto: Jakub Krška

**DOVOLENKOVÝ
SHOWROOM FIRO-TOUR**
Bory Mall, Bratislava
Autori: Marianna Markusková,
Vladimír Netík,
Radovan Volmut
Foto: David Trčka

**WINE BAR & PASTA
PORTOFINO**
Bratislava-Petržalka
Autori: Kalin Čakov,
Metodiy Monev, Ján Obušek,
Michal Kyselica, Tomáš Fojtík,
Katalin Karsay
Foto: studio cakov+partners

MILETIČOVA 5, OFFICE
Miletičova 99/5,
Bratislava-Ružinov
Autori: Miroslava Gašparová,
Juraj Benetin, Matej Grébert
Foto: Pavel Meluš

BYT BJÖRNSSONOVA
Björnsonova 14, Bratislava
Autori: Soňa Pohlová,
Tomáš Žáček
Foto: Tomáš Manina

SFÉRA
Twin City A2,
Karadžičova, Bratislava
Autori: Tomáš Čechvala,
Ivana Jeleníková
Foto: Tomáš Manina

**PENTHOUSE
V STAROM MESTE**
Štúrova 12, Bratislava
Autori: Juraj Krč,
Zuzana Horniaková
Foto: Marián Svitek

**AUPARK BRATISLAVA –
MALL REDESIGN**
Einsteinova 18, Bratislava
Autori: Juraj Jančina,
Patrick Roux
Foto: Peter Ondrejka

**VÍKENDOVÝ APARTMÁN
SEMMEERING STUHLECK**
Kaltenbachstrasse 14,
Semmering, Austria
Autor: Peter Kožuško
Foto: Dalibor Krupa

**ADMINISTRATÍVNE
PRIESTORY
SPOLOČNOSTI PwC**
Twin City, Karadžičova 2,
Bratislava
Autor: Ján Matulník
Foto: Matej Kováč

**PRORECO – INTERIÉR
ADMINISTRATÍVNEJ ČASTI**
Trenčianske Stankovce
Autor: Štefan Rafanides
Foto: Alexandra Vöröšová

PENTHOUSE V
Bratislava
Autori: Radoslav Buzinkay,
Andrej Ferenčík,
Jakub Viskupič
Foto: Jakub Dvořák

**MERCHYOU SHOWROOM,
KANCELÁRIE**
Prešovská 45, Bratislava
Autori: Soňa Králiková,
Jana Tartal'ová, Michal Tartal'
Foto: Juraj Starovecký

2 X P BYT
Tupolevova 1, Bratislava
Autori: Jana Tartal'ová,
Michal Tartal'
Foto: Robo Hubáč

**PRIESTORY
PRIVATE BANKING,
BRATISLAVA**
Bratislava
Autor: Virgil Droppa
Foto: Zuzana Mundy

**KANCELÁRIA
PROF. ŠTEFANA KASSAYA**
Moyzesová 4/A, Pezinok
Autori: Karol Dudík,
Marek Frič
Foto: Martin Žilka

**WELLNESS –
ZÁMEČEK PETROVICE**
Zámeček Petrovice,
Prstná 1, Petrovice,
Česká republika
Autori: Michal Pasiar,
Marek Paulen,
Jana Holendová
Foto: Jan Poláček

**RADOŠINSKÉ
NAIVNÉ DIVADLO –
ÚPRAVA PRIESTOROV
V OBJEKTE, BRATISLAVA**
Záhradnícka 95, Bratislava
Autori: Martin Bumbál,
Damian Vizár, Dušan Ďurina
Foto: Paťo Safko

INTERIÉR BYTU F
Bratislava-Staré mesto
Autor: Peter Hanzlíček
Foto: Peter Hanzlíček

WELLNESS SCENE
Resort Hodolany,
Ostravská 1, Olomouc,
Česká republika
Autori: Michal Pasiar,
Marek Paulen
Foto: Kiva

**TOMRA SORTING
SOLUTIONS**
Prologis park Senec
Autori: Andrej Alexa,
Martin Bujna,
Štefan Rafanides
Foto: Soňa Sadloňová

**ZELENÁ LAGÚNA,
HOTEL & RESTAURANT**
Kvakovce 26, Domaša,
rekreačná oblasť Dobrá
Autori: Michal Kyselá,
Marek Vereš, Juraj Bolček,
Lucia Stred'anská
Foto: Oles Cheresko

INTERIÉR FOTOGRAFA
Leškova 11, Bratislava
Autori: René Baranyai,
Peter Gašpar
Foto: Jano Horák

CINEMAX BORY MALL
Bory Mall, Bratislava
Autori: Branislav Loskot,
Jaroslav Takáč,
Peter Kukučka, Juraj Benko,
Tomáš Šiška, Richard Šranko,
Marián Gombarček
Foto: Peter Čintalan

VYHLASOVATEĽ

Slovenská komora architektov

ORGANIZAČNÝ PARTNER

LOCOAGENCY

POD ZÁŠTITOU PREZIDENTA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
ANDREJA KISKU

 BRATISLAVA

GENERÁLNY PARTNER

www.crhslovakia.com
www.crhcement.sk
www.crhbeton.sk
www.crh-white.com

**PRVOTRIEDNE
STAVEBNÉ
MATERIÁLY**

HLAVNÍ PARTNERI

LAUFEN

Bathroom Culture since 1892 www.laufen.com

KNAUF

VELUX®

PARTNER DOBREJ
ARCHITEKTÚRY

baumit.com

wiesner hager concept

PARTNERI

PRODUKTOVÍ PARTNERI

GENERÁLNI MEDIÁLNI PARTNERI

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI

MEDIÁLNI PARTNERI

KATALÓG

CATALOGUE

Slovenská komora architektov a Loco Agency ďakujú všetkým reklamným a mediálnym partnerom za podporu pri realizácii Ceny za architektúru CE ZA AR 2016.

The Slovak Chamber of Architects and Loco Agency would like to thank all the advertising and media partners for their support in realisation of the Prize for Architecture CE ZA AR 2016.

Cenu za architektúru CE ZA AR 2016 vyhlasuje Slovenská komora architektov

Prize for Architecture CE ZA AR 2016 is announced by the Slovak Chamber of Architects

Panská 15, 811 01 Bratislava

www.komarch.sk

komarch@komarch.sk

Katalóg / Catalogue

Sekretár ceny / Secretary of the Prize: Oľga Miháliková

Texty nominovaných diel / Texts of the nominated works: Patrik Garaj

Grafický koncept a dizajn / Graphic concept and design: Ľubica Segečová, Ivana Dudková

Preklady a jazyková korektúra / Translations and language proofreading: Andrea Kaufmann

Tlač / Print: Dubra, s.r.o., Čajkovského 5, 811 04 Bratislava

750ks / 750 pieces

Tento katalóg je vytlačený na papiery Munken Kristall, ktorý exkluzívne dodáva Europapier Slovensko.

Všetky práva vyhradené / All rights reserved

September 2016

CE N A R

PATNASTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016
PATNASTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016
PATNASTY ROČNÍK CENY ZA ARCHITEKTURU 2016

X

W

!